Koli lauluramat

kolme

heale notidega.

Kol. 3, 16.

Rudolstadtis,

F. Mitzlaffi trük.

1884.

1265

Koli lauluramat

kolme

heale notidega.

Kol. 3, 16.

Rudolstadtis,

F. Mißlaffi trük.

1884.

20.8.44.

EESTI
RAHVUS-
RAAMATUKOGU

NA 4940 K

700 -100

Eeskõnne.

Astugu se ramatukene omma tele Jesuse Kristuse nimmel ja sagu ta Eestirahwa koggudustes lahkeste wastu wõetud, isseäraanis koolmeistritest, perre issa ja perre emmadest.

Wäljaandja sowimine olleks, et mitmehealeline laul mine wõiks kossuda ni hästi kolis, kui koddu. Ja et neljahealelisi laulusid isseärranis kolis ilmas õiete laulda ei sa, sellepärrast sowitakse selle ramatus lauljatele kolis ja koddu kolme heale peale seatud laulusid. Neid on 90 koraali, pühhapäwased ja altari sakramenti tarwilised wastamisi laulud ja apostli önnistamise sõnnad.

Mõnned trükki wead on ommeti sisse jänud, ja notidessegi. Neid pallume kohhe igga ramatus ärraparrandada. Küllap muidu ka ramatul omma wead wõiwad olla. Kui laulutundjad, kes selle ramatule head sowiwad, nende polest tahtwad head nõnu anda, wõiwad needki eddespidi, kui Jummal aitab, parrandatud sada.

Sellegi ramatu läbbi agga sagu need önnistamise sõnnad tõeks, mis wiimses laulus üllewel on. Issand andku sedda tuhhat ja tuhhat korda meie koggudustele, kolidele, majadele, — meile ja meie lastele. Amen.

2. Augustil 1883.

Tähhelepannemiseks koli õppetajatele.

Selle ramatusse on need kirriku laulud üllespandud, mis wiside ja laulude polest lastel kõige tarwilisemad õppida on. Need laulud on kolme koli aasta jauks ärrajaetud, ja siis jääb weel muist laulusid järrele, mis suremad lapsed õppida wõiwad. Kuidas laulud ärrajaggada näitab isse juhhataja.

Notide kohta on tähhele panna:

Pealmine notide ridda on laste (soprano ja alto) healte jauks; allumine ridda koolmeistri heale jauks. Mõnnes arwa kohhas on agga keskmine heal jubba ni jämme, et lapsed sedda laulda ei sa (nenda kui No. 2 laulu lõppul); seal on selle heale noot allumise notide reasse pandud, ja sagu, kui wõimalik, orrilatega mängitud. Koolmeister laulgu ikka kõige jämmedama heale nodi järrele.

Weel üht asja tahhame nimmetada. Mõnne lauluwisi laulmine on peaaegu kõikis koggudustes puduline. Mõnned laulmise wead näitawad just kui kinni hakkanud ollewad. Kui koolmeistrid õppetades neid laulusid õiete tahhaksid tähhele panna, ehk wõiksid need wead siis kogguduste laulmisest aega mõda kadduda.

Suremad wead on järgmiste laulude laulmises:

1) Laul No. 29. Teises reas „Kui temma tunneb üllewelt“ lauldakse sõnna „temma“ notidega *g. fis;* peab ollema *g. f.*

2) Laul No. 45. Wägga pudulikult lauldakse sõnnu „Mul on nüüd Palju süüd. Neid peäb nenda laulma: *c. g. a; d. a. h.*

3) Laul No. 57. Selle rea „Et sedda teen siin Jesu nimme sees“ wiimsed sõnnad „nimme sees“ lauldakse *d. cis. d;* peab laulma *d. c. d.*

4) Laul No. 66. Selle rea „Eks sa tahha hädda sees“ sõnna „tahha“ peale lauldakse *g. a;* peab ollema *gis. a.*

5) Laul No. 70. Teises reas „Hinge jahhutaja“ lauldakse sõnna „jahhutaja“ wiimse silbi peale *c;* peab ollema *cis.*

Juhhataja,

kuidas laulud õppimise tarwis ärrajaggada.

I. Ühhe aasta laulud.

1) Ma tullen taewast üllewelt.
2) Oh Jesus Kritstus tulle sa.
3) Mo südda ärka ülles.
4) Ömnista ja hoia
5) Au kitust olgo iggawest.
6) Oh anna tuhhat keelt sa mulle.
7) Arm kes sa mind.
8) Armas Jesus awwita.
9) Oh meile Issand Jesus.
10) Oh süta Tal.
11) Ma laulan suust ja süddamest.
12) Hinge peuke.
13) Kuis pean wastowötma.
14) Jesukest ei jätta ma.
15) Sa koidotäht sa minno kroon.
16) Oh sa ello waim meil' tulle.
17) Nüüd ollen minne pöhja.
18) Jummal olgo tännatud.
19) Ni sündko minno assi.
20) Oh Jesus üllem abbimees.
21) Mo järrel hüab Jesuke.
22) Meil tulleb abbi Jummalast.
23) End näita koidotäht.
24) Ma tahhan jätta mahha.
25) Oh töstkem omma heale.

II. Teise aasta laulud.

1) Nüüd Jummalale auustust.
2) Mo ello Kristus isse.
3) Tänno olgo Jummalal'.
4) Wöitle hästi kui sind armust.
5) Meil omma sönna kinnita.
6) Mis olled sinna armas Jesus.
7) Oh pallugem ja laulgem.
8) Nüüd hingwad innimesed.

9) Oh wötkem Jummalat.
10) Kes Jummalat ni lasseb.
11) Oh wagga Jummal kes.
12) Miks mo südda emnast.
13) Römustes mo südda kargab.
14) Oh Jesus sinno wallo.
15) Oh pühha Waim meil tulle.
16) Oh Jummal sinno peal.
17) Oh jätta mind so ommaks.
18) Nüüd ristirahwas laulage.
19) Jesus kutsub pattusid.
20) Oh Jesus armo walgus.
21) Suur ja ustaw on se sönna.
22) Wata Jummal siin ma rummal.
23) Nüüd on meil pääw jo löppemd.
24) Üks tallekene leppitas.
25) No südda olle üllewel.

III. Kolmandama aasta laulud.

1) Oh Jesuke so järrele.
2) Helde Jesuke.
3) Üks rosike on tousnud.
4) Oh Jesus römustaja.
5) Se pääw nüüd meile kätte.
6) Jummal ma ning taewa loja.
7) Wötta nüüd Issandat.
8) Köik kallis hinge önnistus.
9) Se aeg on töest ukse ees.
10) Nüüd surno kehha mattame.
11) Jesus surma ärrawöitja.
12) Et tulge kokko pattused.
13) So söime jures seisan ma.
14) Oh wata innimene.
15) Mis waewab sinno süddant.
16) Nüüd wötkem Jummalale.
17) Issand omma wihha sees.
18) Ma ollen ristitud ja soga.
19) Ma waene muld kes patto.
20) Köige ahhelate murdja.
21) Sull' sull' Jehowa tahhan.
22) Oh wöitlejad et käige peale.
23) Eks sa heida karjane.
24) Nüüd paistab meile kauniste.
25) Jesus Önnisteggia.

IV. Lissa laulud, mis suremad lapsed öppida wöiwad.

1) Müüd tehke körgeks wärrawad.
2) Eks mo kohhus tänno tehha.
3) Minno südda römustelle.
4) So pole Issand süddamest.
5) Jesus oh aita et wöimust.
6) Üks on tarwis.
7) Jesus römustaja.
8) Sion kaebab sures häddas.
9) Eddasi, eddasi.
10) Ärkage ni wahhid hüüdwad.
11) Jerusalem sa körge taewa.
12) Ma armastan oh Jummal.
13) Pühha Jesus päiksest walgem.
14) Oh Issa taewa rigi sees.
15) Oh Jummal tulle armuga.

Notide trükki wead.

Laul Nr. 2. 7as reas, kus need sönnad on „laulgem sure rönnuga“, wiwimisse täht (⌒) seisab silbi „mu“ peal; peab ollema silbi „ga“ peal.

„ „ 6. Essimesse rea essimenne noot on „*a*“; peab ollema „*f*“.

„ „ 8. 1) 3as reas, kus need sönnad on „töi meile lillikest“ on kustutamisse täht (♮) „*c*“ ette pandud; peab essimese „*h*“ ees seisma.

2) 4^{a} rea teine noot wiimse otsast on „*h*“; peab ollema „*b*“.

„ „ 10. 5as reas peab sönna „Täiest“ peal wiwimisse täht (⌒) ollema.

„ „ 11. 4as reas on essimene wiwimisse täht (⌒) ilmaasjata pandud.

„ „ 17. 2 rea teises taktis on need notid: *h. c. fis*; peab ollema *h. c. d.*

„ „ 24. 7ma rea teises taktis on „*h*“ ette üllendamisse täht (♯) pandud; sedda tulleb kustutada.

„ „ 31. 4ma rea essimesses taktis seisab „*d*“ ees üllendamisse täht (♯); peab kustutama.

„ „ 33. 3as reas, kus need sönnad on: „Se pöhhi,“ on trükkitud *e. d*; peab ollema: *e. h.*

„ „ 61. 5^{a} rea teine noot wiimse otsast on „*e*“; peab ollema „*f*“.

Laulud Kristuse tullemisest.

1.

Agga rahwas, mis eel ja tagga käis, kissendas
ja ütles: Hosianna Taweti Poiale! Kidetud olgo,
kes tulleb Issanda nimmel, Hosianna körges!
Matt. 21, 9.

Ommal Wisil.

1. Kuis pe = an was = to = wöt = ma Sind, ar = mas Je = su=
Kuis sin = no was = to = töt = ma, Mo hin = ge il = lu=

ke?
ke?

Oh, Je = sus min = no süd = dant Nüüd

ar = must wal = gus = ta =, Et köl = ban sul = le

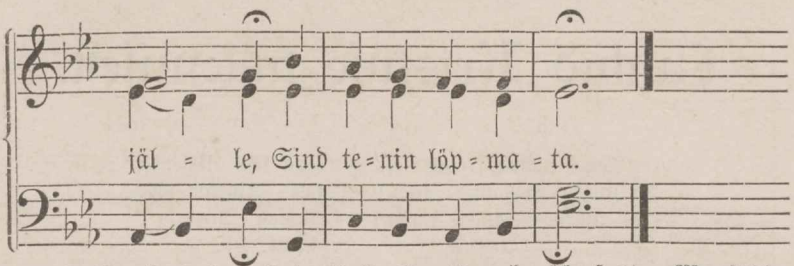

2. So koggodus sind kidab, Ja tännab röömsaste, Mo südda lauldes näitab Ka ennast wapraste. Ma tahhan aunstada Sind, armas Jesuke! So aun lautada, Kui ial möistan ma.

3. Kui olled sinna teinud Mo önneks heldeste, Kui hing sai hukka läinud Ja ihho kurjaste, Kui sain so rigist lahti Kus rööm on järgeste! Siis sinno läbbi tehti Mind röömsaks, Jesuke!

4. Kui surma, pörgo paelust Ma ollin seutud, Siis peastsid lahti armust Mind wägga teutud. Sa annad taewa warra Ja aun minnule, Köik rikkus löppeb ärra, Ei ial löppe se.

5. Ei ükski taewa jätma Sind wöinud sundida, Mull' lunnastajaks sama So arm sind sundis ka. Oh arm! et appi tullid Mailma rahwale, Kes patto häddas ollid, Neid peastma heldeste.

6. Oh teie murrelised! Kes ristis ollete, Oh teie häddalised! Se peale möelge. Oh olge se peal' julged, Kui teil on hädda käes, Ta armo pole tulge, Ta öige abbimees.

7. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd, Kül Jesus tahhab matta Neid merre pöhja nüüd. Ta toob jo pattustele Suurt armo, önnistust, Ja kingib neile jälle, Üht öiget pärranduſt.

8. Neil' tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda wihkawad, Neil agga römustajaks, Kes tedda ussuwad. Oh' tulle walgustaja, Mo armas Jesuke, Ja sada ülles taewa Sa omma riki meid.

2.

Teie wärrawad! töstke ommad pead ülles, ja teie iggawesed uksed! laske endid üllestösta, et aun kuninga wöib sissetulla. Laulor. 24.

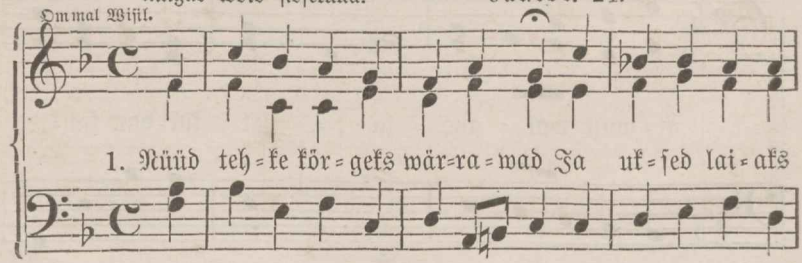

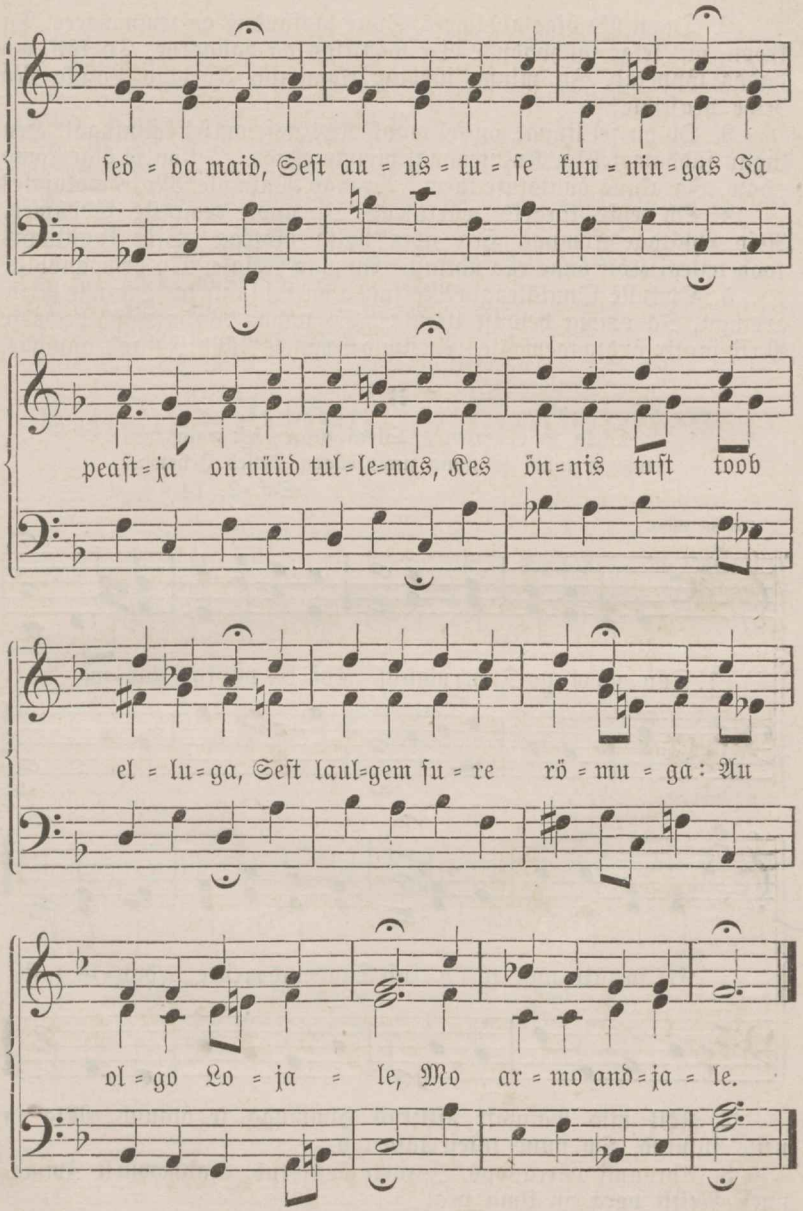
sed = da maid, Sest au = us = tu = se kun = nin = gas Ja
peast = ja on nüüd tul = le = mas, Kes ön = nis tust toob
el = lu = ga, Sest laul = gem su = re rö = mu = ga: Au
ol = go Lo = ja = le, Mo ar = mo and = ja = le.

2. Ta on üks öige abbimees, Suur tassandus on temma sees, Ta kroon on selge pühhadus, Ta wallitsus on hallastus, Ta köik mo hädda löppetab, Ja minno süddant römustab Au olgo Poiale Mo helde peastjale!

3. Oh ön sel linnal, ön sel maal, Kus asse on sel kunningal, Hea luggu süddametel ka, Kus temmal himmo ellada! Ta on se öige römo pääw, Ja ainus önnistuse kaew. Au olgo Waimule, Mo römotojale!

4. Oh tehke körgeks wärrawad, Ja andke templiks süddamed, Neid ehhitage römuga Hea usso halja okstega, Siis kunningas toob teilegi Köik önne ello ühtlasi. Au olgo Issale, Mo armoandjale.

5. Oh tulle Önnisteggia Mo südda on sul lahti ka, Oh tulle meile armuga, Ja omma heldust ilmuta! So pühha Waim nüüd heldeste Meid saatko öndsa taewasse. Au sinno nimmele Nüüd, Issand, anname.

3.

Öiska ja olle rönus, Sioni tütar; sest wata, ma tahhan tulla, ja sinno jures ellada, üttleb Jehowa.
Sak. 2, 14.

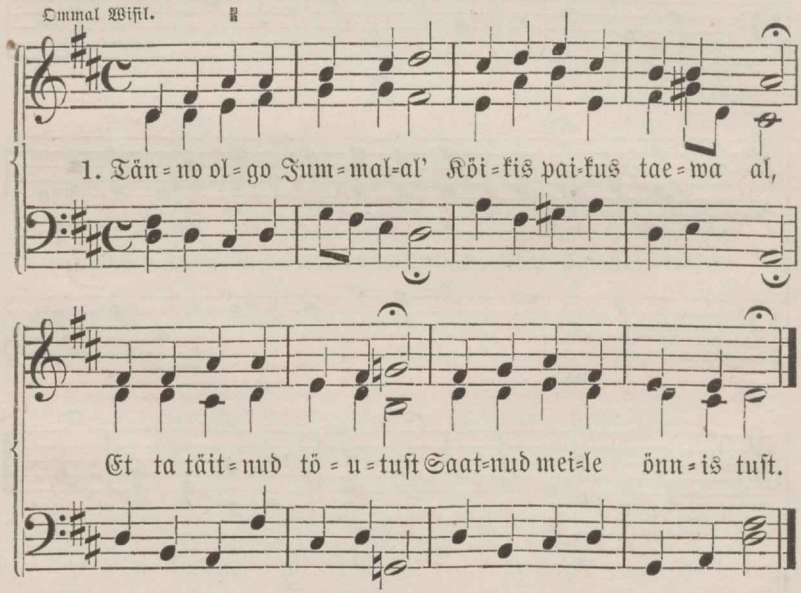

2. Köik mis wannast usklikud Himmuga jo otanud, Mis on neile kulutud, On nüüd täiest täidetud.

3. Abraami pärrandus, Israeli önnistus, Rahhowürst Immanuel, Neitsi poeg on ilma peal'.

4. Olle terwe tullemast, Önne mulle pakkumast! Minno süddant, walmista Ennesele armuga.

5. Tulle, auu Issand, sa Minno sisse ellama: Minno süddant pühhitse, Köigest pattust puhtaks te.

6. Ni kui enne tullid sa Omma lahke armuga, Nenda olgo helde weel Minno wasto sinno meel.

7. Oh mind isse kinnita, Sest ma ollen rammuta, Ja ka Sadan kurjaste Mind weel püab ommale.

8. Röhhu purruks mao pea, Rikku ärra temma tö, Et ma uskus kartmata Wöin sind ikka tenida.

9. Et kui jälle tulled sa Pörgo, surma woitija, Römuga so wasto lään, Ja so ette seisma jään!

Laulud Kristuse sündimisest.

4.

Ja ingel ütles neile: ärge kartke! sest ma kulutan teile suurt römo, mis keige rahwale peab sama. Sest teile on tänna Taweti linnas Önnisteggia sündinud, kes on Issand Kristus. Luk. 2, 10. 11.

Ommal Wisil.

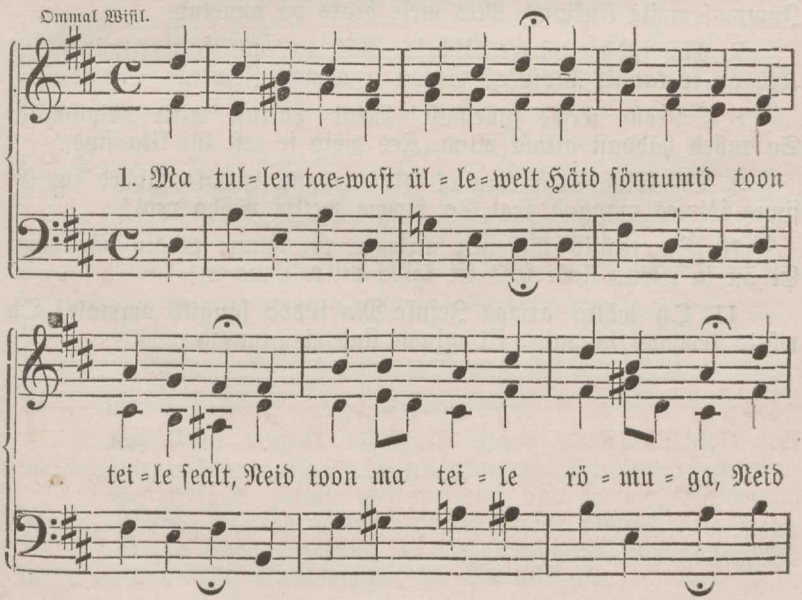

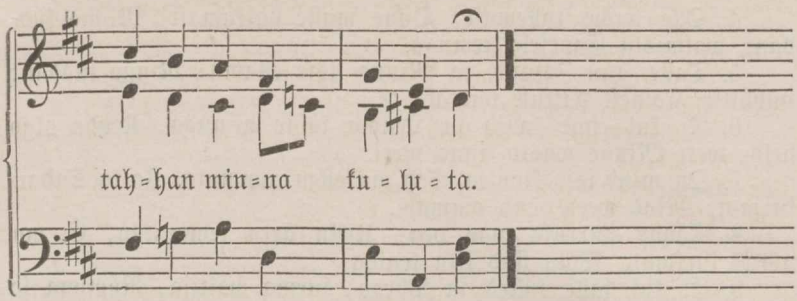

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammust aiast töutud.
Se kaunis illus lapsuke On teie rööm ja kallis ön.

3. Se on se Issand Jesus Krist, Kes tahhab aita häddalist;
Se on se Önnisteggia, Kes teid wöib pattust lunnasta.

4. Köik önne sate temma käest, Mis Jummal pakkund iggawest,
Et teie wöite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et söimest mähkmes leitakse
Laps alwas lautas maggama, Kes on mailma toitaja.

6. Sepärrast läkki römuga Nüüd karjastega watama, Mis
Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis söimes nähhakse?
Kes on se kaunis lapsuke? Se on se armas Jesuke.

8. Oh olle terwe tullemast! Mind pattust mitte pölgamast;
Sa tulled häddast aitma mind, Kes wöib se eest kül kita sind?

9. Oh köige asja teggia? Kui wägga alwaks lähhed sa, Et
sinna söimes maggad seal Se köwwa weikse pöhho peal!

10. Sa teggid köik hea melega, Et minna piddin näggema,
Et au ja rikkus ilma sees Ei kölba mitte sinno ees.

11. Oh wötta armas Jesuke Mo südda sängiks ommale! Oh
wötta temmas hingata, Et minna sind ei unnusta.

5.

Nenda on Jummal mailma armastanud et temma omma ainosündinud Poia on annud, et ükski, kes temma sisse ussub, ei pea hukka sama, waid et iggawene ello temmal peab ollema. Joan. 3, 16.

Ommal Wisil.

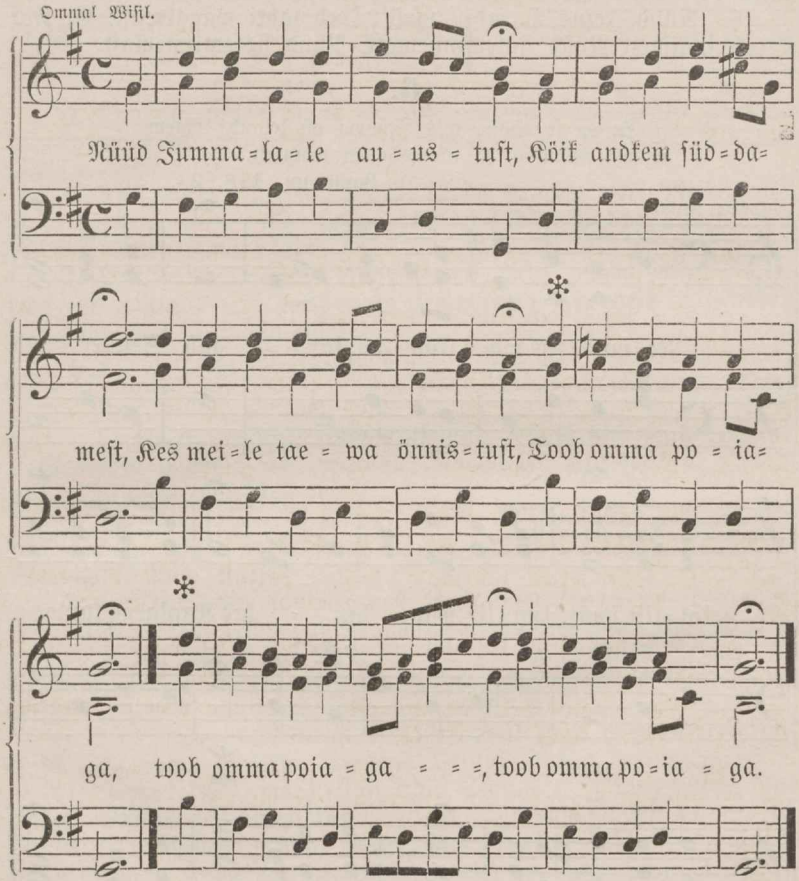

2. Kes Issa rüppest tulleb, se Saab waeseks lapseks teal, Waat söimes asse temmale On köwwa heina peal, On köwwa heina peal.

3. Se Issand jättab melega Köik aun järrele, Ja wöttab ennast allanda. Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ja toidab pimaga, Kes ingli meelt ka römustab, Se Önnisteggia, Se Önnisteggia.

5. Sesamma piddi tullema Meil' öigeks kunningaks, Kes rahwa piddi kogguma Köik ommaks ollamaks, Köik ammaks allamaks.

6. Ta wahhetab nüüd meiega, Ja wöttab ennesel' Werre ja lihha pattuta, Ja annab önne meil', Ja annab önne meil'.

7. Se, kes meid töstab issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Wöiks hella Jesuke, Wöiks hella Jesuke?

8. Nüüd Jesus Paradisi meil' Teeb lahti wäggewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sisseminnemast, Nüüd sisseminnemast.

6.

Se on se pääw, mis Jehowa on teinud! olgem wägga röömsad, ja römustagem temmast.

Lauloram, 118, 24.

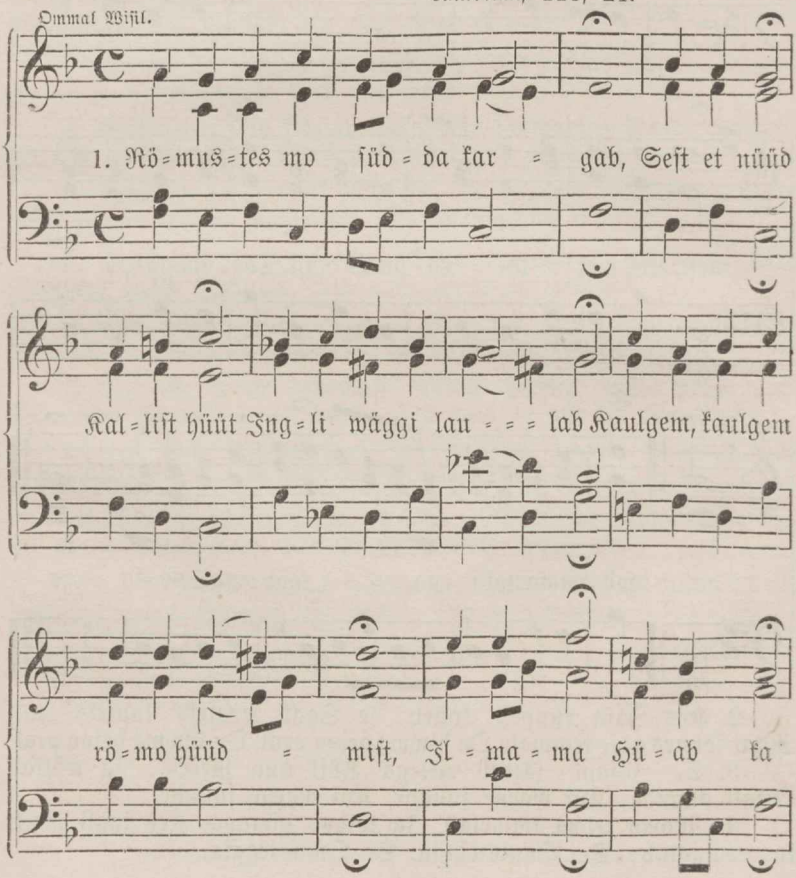

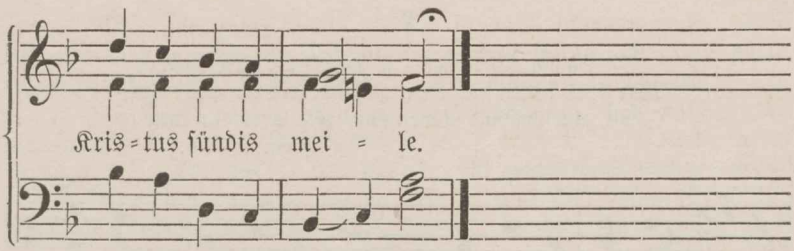

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddalist, Waewalist Peastma köigest waewast. Jummal sünnib innimeseks, Minnule, Sinnule, Meiega saab ühheks.

3. Kas wöiks Jummal wihha kanda Ennam weel Meie peal? Poia wöttab anda: Se Poeg, kes on Issa südda, Tulleb sealt Üllewelt Ärrawötma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes omma Rigiga Kinkida end wöttab? Eks poeg peaks armastama, Kes meid ka Peastab sest Mis meid kurwastanud?

5. Temma nöu on leppitada Patto tööd Koggoni, Tappatalleks sada; Talleks, jah! mis surma läbbi Sadab ka Römuga, Armo rahho, abbi.

6. Nüüd ta ommas söimes seisab: Nenda sind Kui ka mind Lahkeste ta hüab: Jätke, wennad! mahhajätke Kurwastust, Ahhastust, Köik head mo käest wötke.

7. Oh siis, noor ja wanna! jöua, Minne nüüd Ruttust siit, Sedda tagga nöua, Sedda armasta, kes lahkest Armastab, Jahhutab, Walgustab sind selgest.

8. Kes siin paljo kannatate, Wadake, Siin on te, Kus peal römo sate: Uskuge, et ta teid sadab Senna kus Römustus Waewata teid otab.

9. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Walluga Arwab ello surmaks, Tulgo julgest, ta saab nähha Jesukest, Kelle käes, Hawo terweks tehha.

10. Kes on waene, häddaline, Tulgo ta Ussuga, Issand armoline. Siin häid andid jaetakse, Nendega Otsata Südda kossutakse.

11. Jesus! lass', ma hakkan kinni Sinnusse, Illuke! Moga ühte sünni. Minno ello ainus illo Olled sa; Sinnuga rahhul on mo ello.

12. Ei ma karda omma wölga, Selle koorm, Kibbe surm Pandi sinno selga. Roja märgita nüüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Issa ette tullen.

13. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed Mulle head, Sinnust saan ma abbi. Anna ennast maitsta mulle, Armuke! Kaunike! Minno jure tulle.

14. Köwwaste so pole hoian, Sinnuga Ellan ma, Sind ma surres leian. Sinno jure tahhan tulla Römuga Otsata Teises ellus olla.

7.

Ja Sanna sai lihhaks, ja wöttis kui ühhes maias meie seas ellada, ja meie näggime temma auu, kui Issast ainosündinud Poia auu, täis armo ja töt.
Joan. 1, 14.

Wisil: Nüüd ristirahwas laulage.

1. So söi=me ju = res sei=san ma, Oh Je=sus minno
Mis andsid en = ne mul=le sa, Nüüd tahhan an=da

el = lo:
sul = le:

Ma an=nan ih = ho, hinge, meelt, Ja

süddant, palwet, laulo healt, Oh wötta sedda was = to.

2. Weel enne, kui ma sündisin, Siis sündisid sa mulle, Ja enne, kui sind tunda sain Mind wötsid omma sülle. Kui ma ep olnud lodud weel, Siis walmistas so helde meel Mo ossa taewa rigis.

3. Mul olli raske patto ö, Ja sa said päwaks mulle, Seks päwaks, mis mo hingele Töi walgust, römo jälle. Oh armo päike, sinna ka Mo usko süütsid pöllema, Kui illus on so paistus!

4. So peale watan römuga, Ei tüddi ma sind nähhes, Ei minna muud ei joua ka, Ei wässi sedda tehhes. Oh olleks merre sarnane, Ni süggaw, lai mo hingeke, Et woiks sind wasto wötta!

5. Köik ilma warra, au ja lust Ei woi sind röömsaks tehha: Sa jätsid taewa önnistust Sa tahtsid waewa nähha Siin meie eest, et hingeke So läbbi jouaks rahhule, — Ei minna sedda kela.

6. Üht asja, armas Jesuke, Nüüd armust mulle anna, Et süddames sind, armuke, Ma wöiksin ikka kanda. Mind ommaks söimekeseks te, End heida minno hingesse Ja rahhuga mind täida.

8.

Ja Isai kännust peab witsoke tousma, ja wösso temma juurtest suggu teggema, ja selle peale peab Jehowa Waim hingama. Jes. 11, 1. 2.

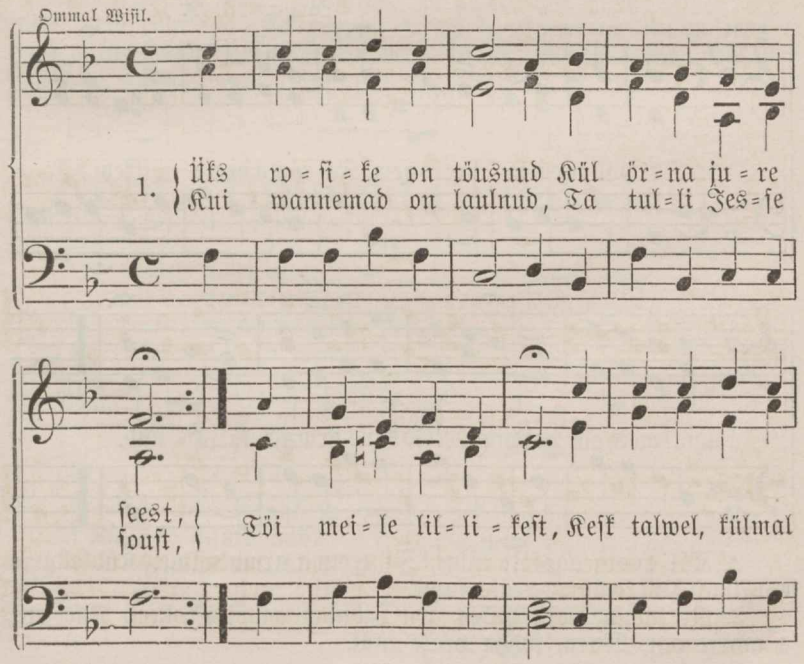

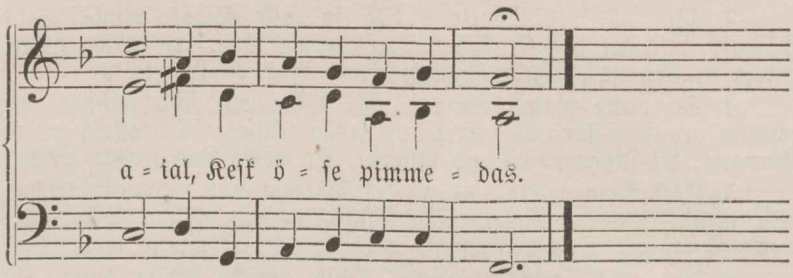

2. Mo armsast rosikesest Jesaias kulutas; Ta sündis puhtast neitsist, Mariast Petlemmas Ni olli Issa nöu, Kesk talwel, külmal aial, Kesk öse, pimmedas.

Uue aasta laul.

9.

Meie tänname sind, Jummal' meie tänname, et
so nimmi liggi on; so immeasjo juttustakse ülles.
Laulor. 75, 2.

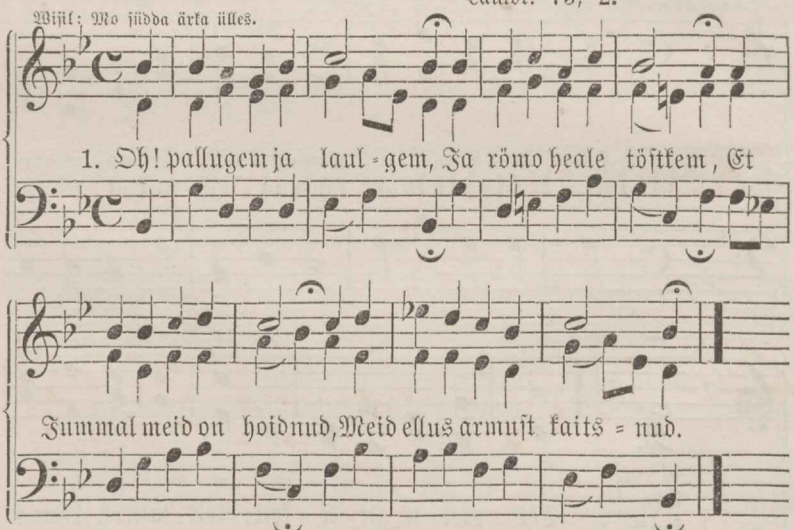

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo näme, Kül ellame ja käime, Uut wanna peale same.

3. Ni mönne willetsuses On Jummal abbiks olnud Kui rist ja murre olli, Waen, södda peale tulli.

4. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsukesi, Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädda,

5. Kül nenda wöttab heldest Ka armas Jummal järgest Meid ommas sülles kanda, Ja meile armo anda.

6. Oh! meie ello kaitsja Ja köigerikkam toitja, Ei meie nöun kül tea, Kui sinna hoolt ei pea.

7. Ma kidan sinno wöimust, So armo sinno trunst; Sa kurja ärrakelad, Meid önne pölwes pead.

8. Oh! Issa meile tötta, Ja palwed wastowötta; Meil' ristis römo anna, Et wöime wastopanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinnult jöudo same, Et sinna tulled meile, Ja lodame so peale.

10. Oh! kela waeno healed, Ja anna rahho jälle; Siis löppwad willetsused, Ja söa ahhastused.

11. So önnistus meil' tulgo, Ja meie jures olgo, Et kuhhu ial läme, So armo walgust näme.

12. Jä waeste laste issaks, Ja nende holekandjaks, Jä eksiate saatjaks, Ja häddaliste waatjaks.

13. Köik haigid wötta aita. Ja terwist neile anda; Köik kurbe römustada, Neil' murred wähhendada.

14. Ma pallun weel: oh aita, Ja Waimuga meid täida; So Waim meid ehhitago, Ja pärrast taewa saatko.

15. Köik sedda wötta sinna Meil köigil', pallun minna, Nüüd nel aastal anda, Ja mei' eest murred kanda.

Kolme kunninga päwa laul.

10.

Sest nenda on meid Issand käskнud: Minna ollen sind pagganatte walguseks pannud et sa pead ollema önnistuseks ma otsani. Ap. tegg. 7, 13. 47.

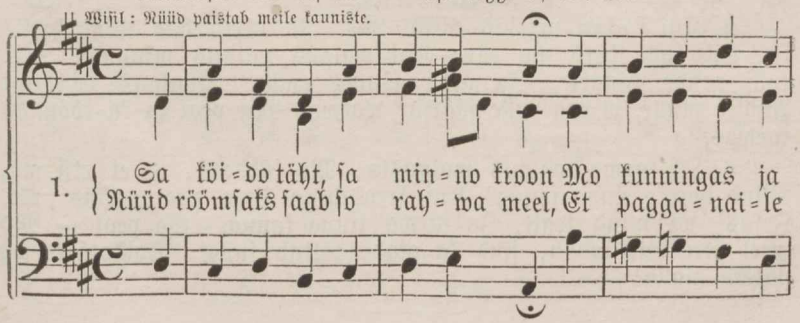

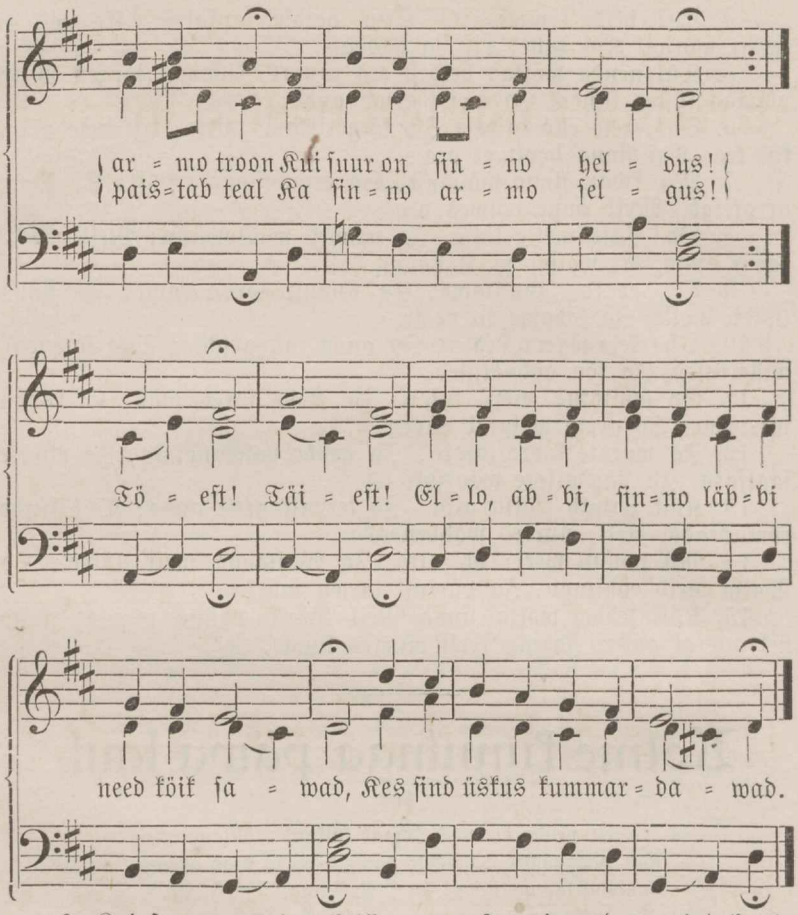

2. Kui surma warjus käisin ma, Ja pimmedus mind kattis ka, Siis olli kurb mo ello; Kui walgus paistis minnule, Siis tulli rahho hingele, Ja ärra löppes wallo. Walgust, Selgust Andsid mulle, et ma sulle sääksin waewas Ma peal ja ka röömsas taewas.

3. Oh armo walgus walgusta, Mo süddant, et ei eksi ma, Mind hoidko sinno sönna! Kui ärralahkun ilma pealt, Siis tulle, Jesus, wi mind tealt, Ja taewa linna kanna. So peal — Mo meel Kindlast lodab, sind ka otab, töttab sulle. Koidotäht, oh paista mulle!

Kristuse kannatamisest ja surmast.

11.

Sest tenma on tedda, kes ühhestki pattust ei teädnud, meie eest patto ohwriks teinud, et meie piddime Jummala öiguseks samma temma sees.

2. Kor. 5, 21.

Ommal Wisil.

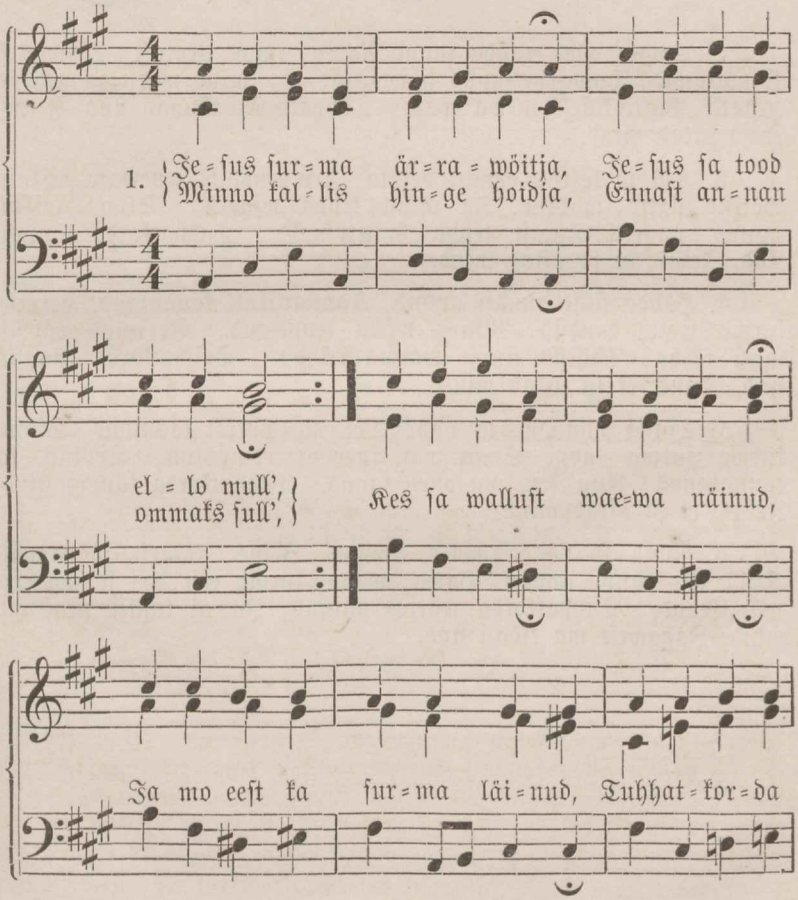

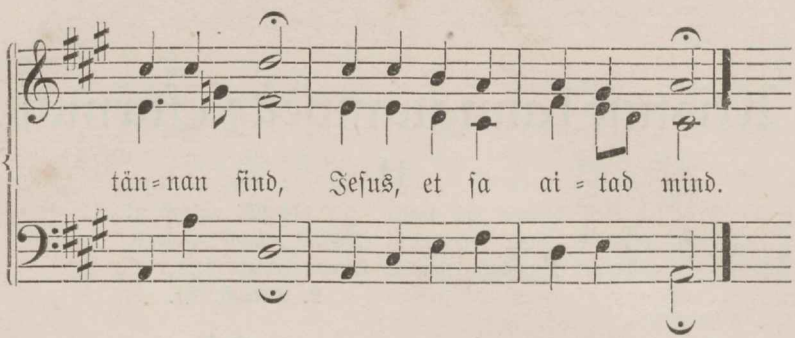

2. Sinna olled nähha sanud Naero, sülge, teotust, Siddumisi kannatanud, Hawo ja muud häwwitust, Et mind waest sa wöiksid peasta, Patto köiest taewa tösta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kül sa lasksid ennast peksta, Armutumaks waewata, Et sa wöiksid patto maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lasksid minno önneks Ennast tehha önnetumaks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikult kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wölla leppitand. Et mind wöiksid lahti tehha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tassunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas römustud. Teotust sa kannatanud, Anu sest ma ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Nüüd so hädda meles kannan, Jesus, köigest süddamest, Sulle ikka tänno annan, Hawa, wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud. Tuhhatkorda waewa näinud, Ja ni kallist peastnud mind; Iggawest ma kidan sind.

12.

Meie keik eksisime kui lambad, ja meie waatsime iggaüks omma te peale, agga Jehowa on meie keikide üllekohhut lasknud temma peale tulla. Jes. 53, 6.

Ommal Wisil.

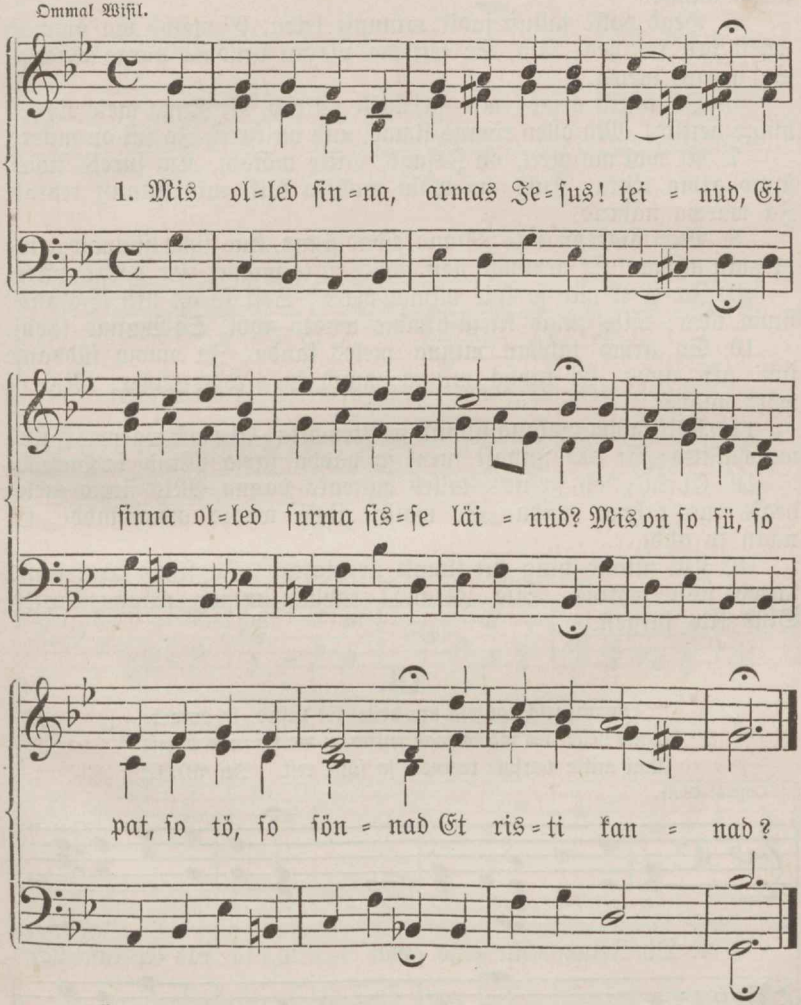

2. Üks kibbowitsa kroon sull' pandi pähhä, Piitsaga lödi sinno pühha kehha, Ka sappi, ädikat sul jua anti, Sind risti pandi.

3. Mis on sul Issand, süüd, mis olled eks'nud? Sind minno rasked pattud nenda peksnud. Se pandi, Issand, mis ma teinud wölga, Süüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se mis lambad teinud, On Jummal nende hoidja kätte näinud, Mis orri teinud, Issand issi kannab, Neil' armo annab.

5. Head polle jallust sadik minnust leida, Ei wöind ma ommast wäest hea tee peal käia, Se eest ma piddin kandma pörgo waewa; Sa annad taewa.

6. Oh kallist armo! mis sa meile näitsid, Et sinna meie tö eest hinge heitsid. Ma ollen römus ilmas, mis on kurri, Ja sul on murre.

7. Ei woi mo meel, oh Issand, mitte möista, Kui sureks tulleb sinno armo tösta, Kuis ma wöin maksta köik, mis sinnust tehtud, Ja waewa nähtud.

8. Weel siiski on, mis Issand, kidad sinna, Kui lihha himmud ärra-surman minna, Et nemmad uest mulle ei te wigga, Ei pörgo lükka.

9. Ja et ei olle se köik minno wäes, Sest se on üksi, Issand! sinno käes; Siis tulgo kurja himmo wasto abbi, So Waimo läbbi.

10. So armo tahhan minna meles kanda, Ja omma süddame sull' üksi anda, Ei tahha minna muud kui sedda tehha, Mis sa wöid nähha.

11. Köik tahhan minna sinnust wastowötta, Ei risti waewaski sind mahhajätta; Ei pea sinnust surm ja hädda sama Mind lahhutada.

12. Et kül, oh Jesus! tulleb halwaks panna, Mis sinno mele-heaks ma tahhan anda, Se wötta siiski wasto armo läbbi, Et nään so abbi.

13. Kui minno hing siit ilmast ärratöttab, Ja sinno arm mind taewa sisse wöttab, Siis Issand! tahhan minna wägga körgest Sind kita järgest.

13.

Omma selga andsin ma neile, kes peksid, ja ommad louad neile, kes mo karwad kiskid, ei ma pannud enneje silmi mitte warjule teotuste ja sülje eest. Jes. 50, 6.

Ommal Wisil.

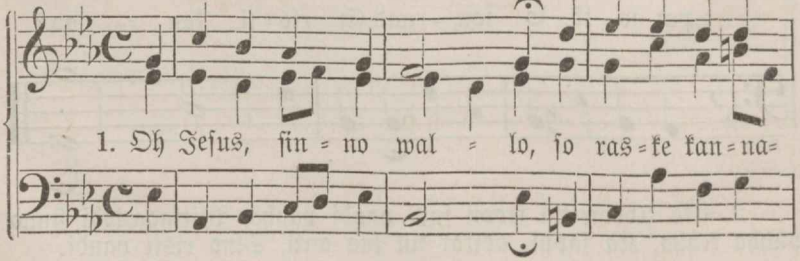

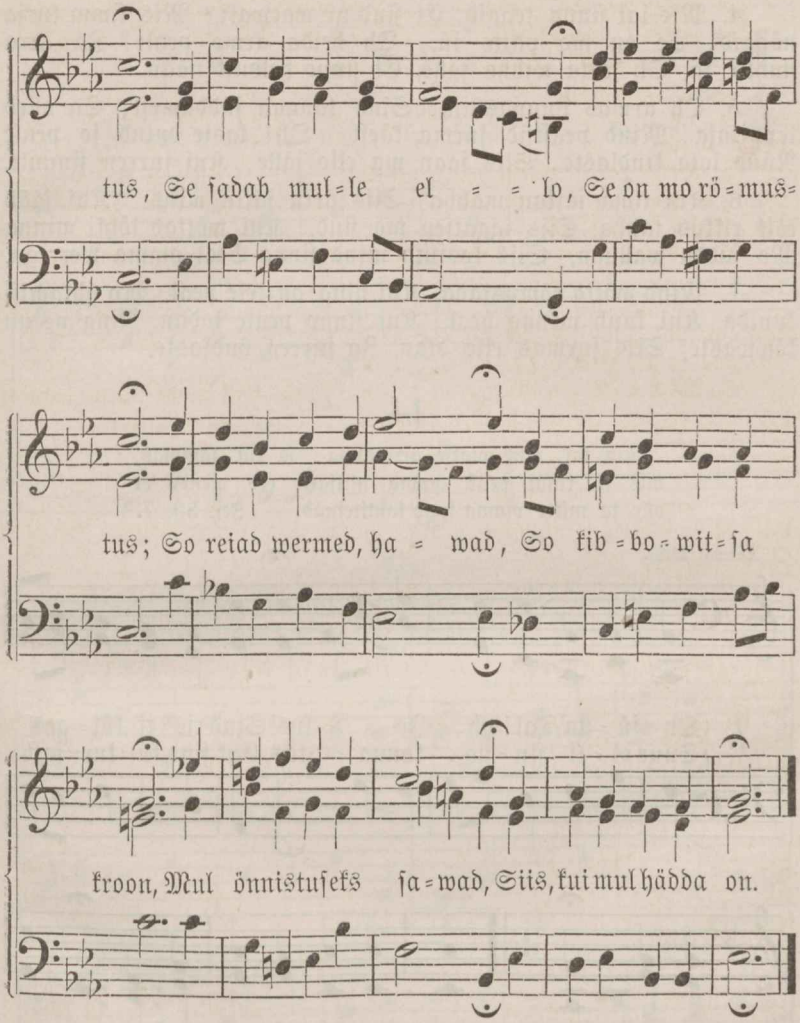

2. So suhhu öelast lödi, Sa köigewäggewam! Sind hirmsast ärranaerti, Sa köigeillusam! Köik inglid kummardawad Sind sure auuga, Nüüd teised teotawad Sind kurja kombega.

3. So armsad silmikesed Neid ärra sülliti, So kaunid pallekesed, Neid naeruks katteti, Sa olled köigeausam, Nüüd olled auuto; Sa olled köigekangem, Nüüd olled rammuto.

4. Mis ial sinna teggid, Et sind ni waewati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Oh heida armo peale, Ja ärra nuhtle sa, Oh jätta wihha jälle, Et sinno helduft nään.

5. Oh armas Lunnastaja! Sind tännan süddamest; Sa olled leppitaja, Mind peastsid surma käest. Oh! lasse mind so peale Nüüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sinnule.

6. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind. Kui jääb köik rikkus tahha, Siis iggatsen ma sind. Kui wöttab löhki minna Mo südda walluga, Siis kossuta mind sinna Seal omma werrega.

7. Mind wötta römustada, Kui hing on kele peal, Mo öhkamisi kuulda, Kui kaub minno heal. Kui sinno peale lodan, Ning ussun köwwaste, Siis surmas ello otan, Ja surren öndsaste.

14.

Kui tal, mis wiakse ärratappa, ja kui lammas, mis su kinni peab omma niitjatte ees, nenda ei olle ta mitte omma suud lahtiteinud. Jes. 53, 7.

Ommal Wisil.

1. Oh sü = ta Tal! oh Je = = sus! Sind ris = ti kül = ges
Suur ol = li sin = no kanna = tus, Ehk sind kül kur = jast

sur = ma = ti,
pöl = la = ti!

Köik pattud sin = na kand = sid Sind

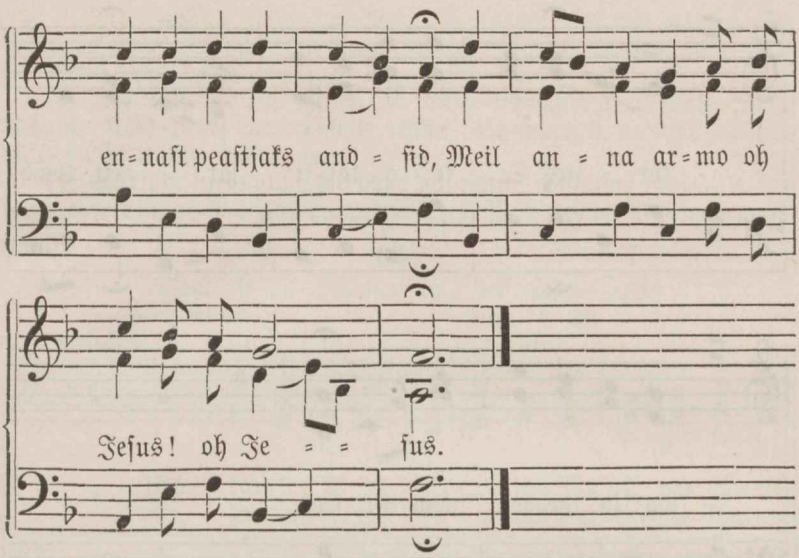

15.

Temma on meie ülleastmiste pärrast hawatud, ja meie üllekohto pärrast ärraröhhutud. Jes. 53, 5.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed.

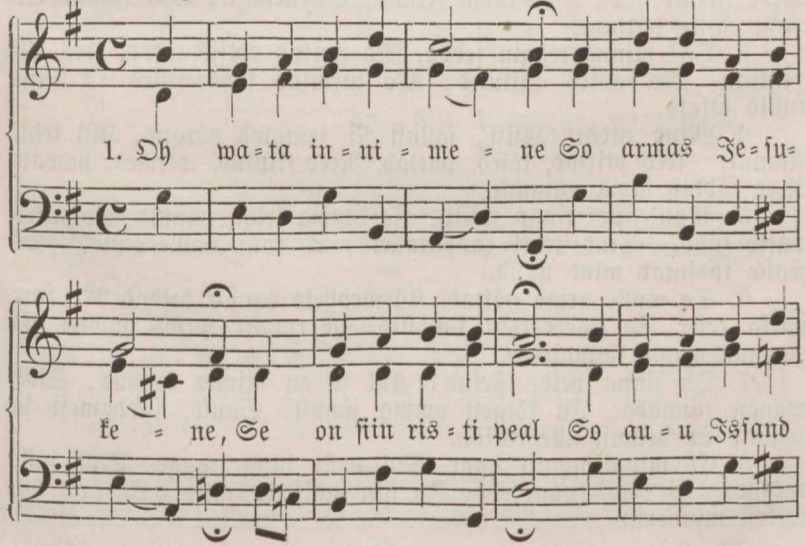

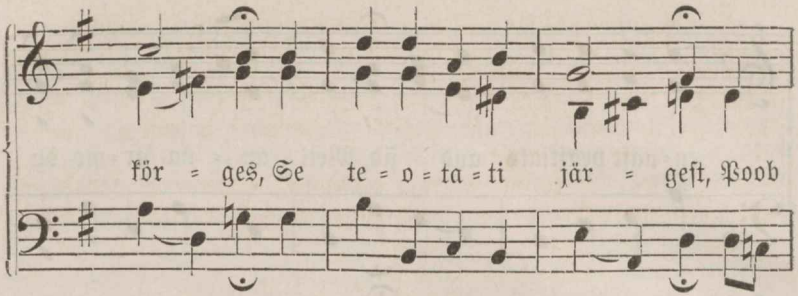

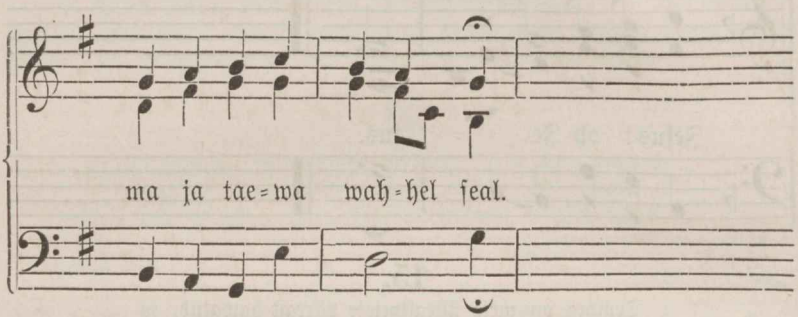

2. Kes on siis nenda ekſ'nud Ja hirmſaste ſind peksnud? Mo helde Jeſuke! Sa polle kurja teinud, Ei kurja tee peal käinud Sa polle mitte pattune.

3. Oh! minna teggin ſedda, Mo pattud pekſid tedda, Kes olli pattuta; Mo rasked ekſitused, Mo hirmſad köwwerused Ta peale tullid otſata.

4. Mind piddi käſſiſt', jalluſt Ni ſeutama pörgus, Kui tehti ſinnule. Need piitſad, köied, paelad, Need riipſud, wermed, hawad, Need piddid ſama minnule.

5. Mull' appi ſinna tullid, Ja omma ſelga pannid Mo ſured patto ſüüd. Sind tehti tappatalleks, Se tulli mulle önneks, So wallo koſſutab mind nüüd.

6. Sa mulle armo näitad, Käemehheks ennaſt heidad Mo ſure wölla eeſt; Sa naerokroni kandſid, Ja ennaſt ſurma andſid, Ei pannud wasto kannates.

7. Oh ſinna helde Jeſus! Kül ſe on minno kohhus, Sind wägga tännada, Ja köigeſt omma jöuuſt, Suuſt, ſüddameſt ja nöuuſt So heldust üllesräkida.

8. Et mingiſuggust agga Mul polle hinge tagga, Sull' jälle taſſuda: Ei pea, kunni ellan Ja ſiin mailmas ollen, So arm mo meleſt minnema.

9. Ma tahhan iggas paikas, Ni koddo, kui ka wäljas Se peale möelda; Kui suur on sinno heldus. Arm hallastus, ja truus, So kibbe surm wöib öppeta.

10. So risti tahhan kanda, Ja mitte wöimust anda Siin kurja lihhale; Kõik head ma tahhan tehha, Se pärrast waewa nähha, Mis on so pühha tahtmine.

11. So kibbe surremine, So halle öhkamine, So silma pissarad, So kange werre higgi, Kui saan ma surma liggi, Mull' taewa lahti teggewad.

16.

Wata, se on Jummala tal, kes mailma patto ärra kannab. Joan. 1, 29.

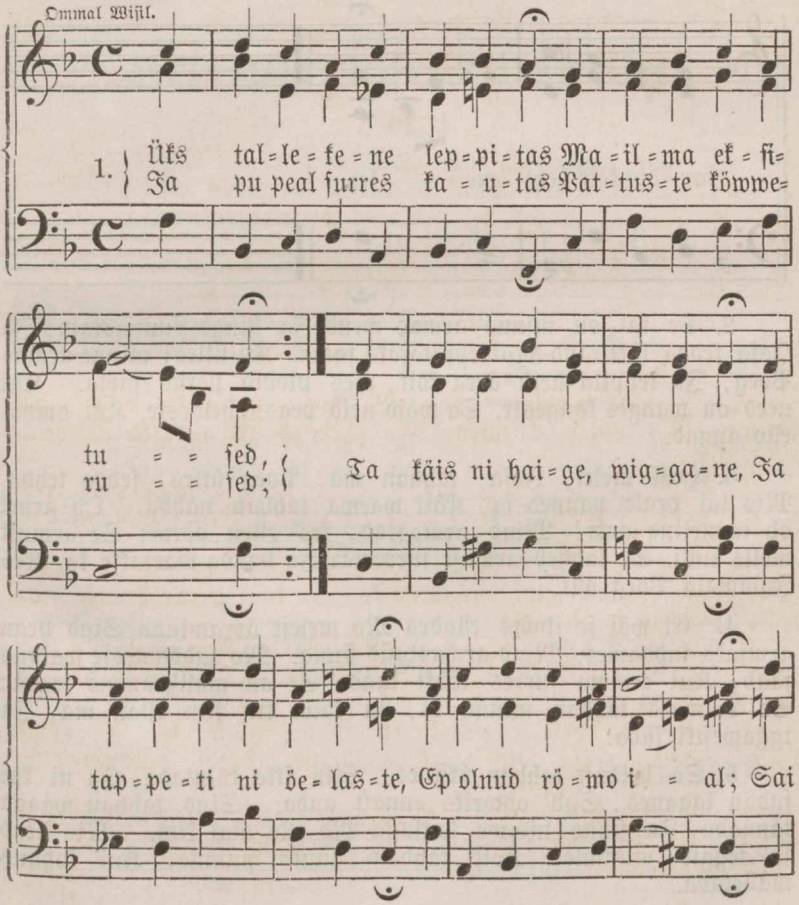

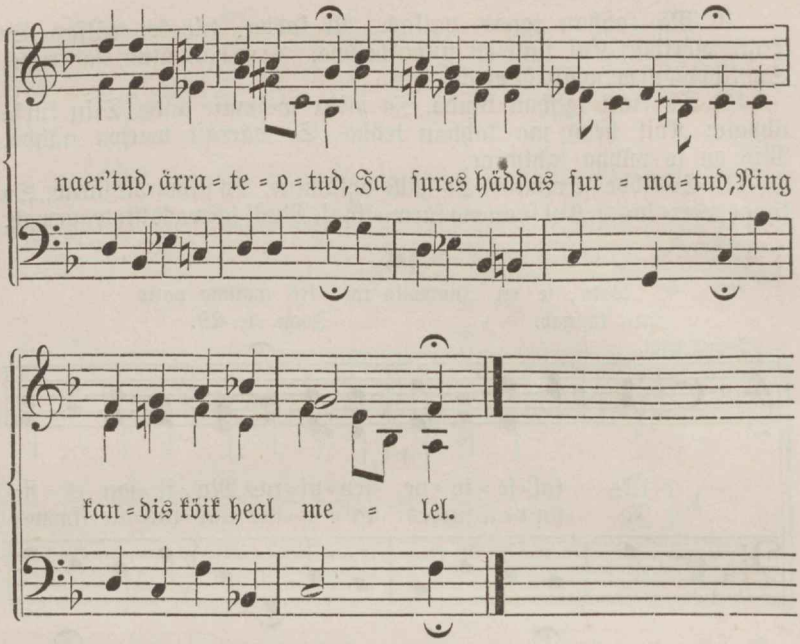

2. Se tal on minno armas wend Ja hinge Lunnastaja, Ja Issa tedda läkkitand Mo leppitajaks sama. Ta ütles: minne armas Poeg, Ja leppita neid ärra köik, Kes piddid pörgo sama. Kül need on wangis kangeste, Sa wöid neid peasta heldeste, Kui omma ello annad.

3. Heal melel, Issa, tahhan ma, Poeg ütles, sedda tehha, Mis ial peale panned sa, Köik waewa tahhan nähha. Oh arm! oh immeline arm! Mind armastad, kes ollen pörm; Se armust meile tulli, Se lähheb armust surrema: Ja hauda maetakse ka, Kes Jummala Poeg olli.

4. Ei wöi se ilmas ellades Mo melest ärraminna Sind pean armsaks süddames, Mind armastasid sinna. Mo süddamesse walgus jääb, Kui temma surres löhki lääb, Se on mull' ammo teada; So ommaks tahhan minna ka, Ni kaua kui siin ellan ma, Ja iggawestki jäda.

5. So heldust tahhan üksines, Siin ikka kulutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks ennast anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja sinno nimme lauluga Mo ello aial kita. Mis head sa teggid minnule, Köik tahhan auuks sinnule, Kui kohhus mälletada.

6. Mul polle surma karta ka, Mull' elluks on so werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se minno warri; Kui peale tulleb kiusatus, Suur raske murre, kurwastus, Siis temmast armo otan; Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas, ristis römustud, Kui temma peale lodan.

7. Kui tulleb mulle rahhuga, Siit taewa riki minna, Siis tahhaksin so werrega Ka ehhitatud olla; Se olgo peakroniks mull' So Issa ees, et wöiksin sull' So mele pärraliseks Kui prudiks sulle töutud, Ja illusaste ehhitud Siis jäda pärranduseks.

Kristuse üllestöusmiseſt.

17.

Kui teie nüüd Kristusega ollete üllesärratud, siis otsige sedda, mis üllewel on, kus Kristus on istmas Jummala parramal käel. Kol. 3, 1.

Wisil: Kõik kallis hinge önnistus.

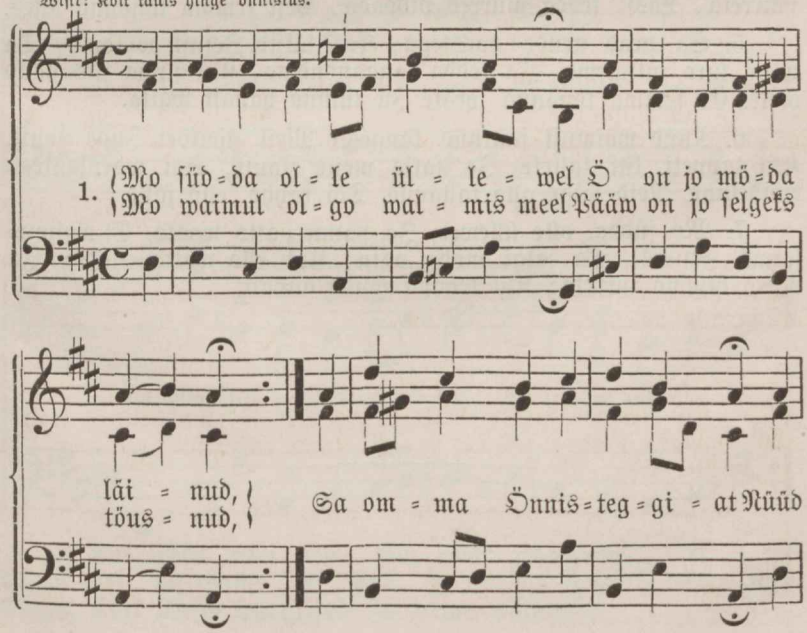

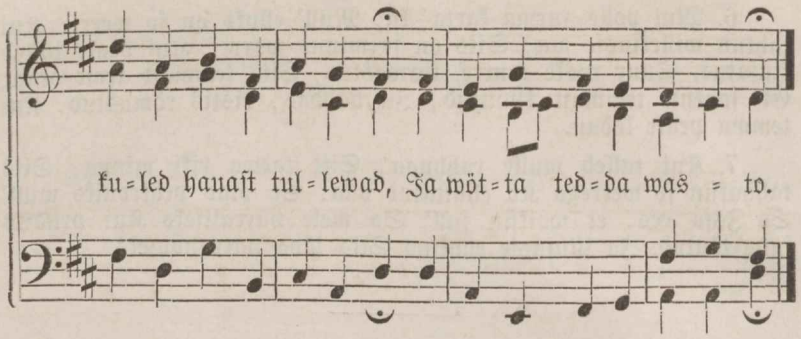

2. Uut ello wötta allata Ja patto hauast töuse, So usso jooksmist löppeta, Ja wata taewa pole, Ja otsi, mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella teal Kui ristiinnimene.

3. Siis unnusta, mis mahha jääb, Mis üllewel on otsi; Seal usso silm so Jesust nääb, Se peale julgest loda: Mailma wöid sa römuga Siis jalge alla tallata, Ja taewast tagganöuda.

4. On raske murre kaela peal, Kül Jesus enne aitnud, Siis laulgo röömsast sinno heal, Et temma liggi tulnud, Jä sinna issi murreta, Lass' tedda murred piddada, Sest temma töusnud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Kes läksid Jesust wöidma, Ta hana jure minnema, Ja tedda tagganöudma, Kül sinna siis nääd öiete, Et temma töusnud töeste Ja tulnud hauast wälja.

6. Nüüd wöimust saatnud kangeste Meil' löukoer Juda sousst, Kui tappeti kui talleke, Ja satis meile öigust, Sai waenlastega wöidelnud, Neid jalge alla tallannd, Töi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllewel, Ja panne patto wasto, Et wöimus jänud Jesusel', Ta jälgi möda astu; Uut ello wötta ellada, Ja patto himmo surreta; Kül temma jöudo annab.

18.

Meie usſume ſelle ſisse, kes meie Iſanda Jeſuſe on ülles ärratanud ſurnuſt, kes meie ülleaſtmiste pärraſt on ärraantud, ja meie öigekſsamiſe pärraſt üllesärratud. Rom. 4, 24. 25.

Ommal Wiſil.

1. Oh! töſtkem omma hea = le Ja laulgem röömſas=
E tul=leb murre pea = le Meil rö=mus ſön=nu=

te,
me! Seal Jeſus hin=gas=ka, Kus ſa=me magga=

ma, Kui hin=ge hei=da=me, Ja ilmaſt lah=ku=me.

2. Kui tedda risti podi, Sai römo waenlastel'. Et ta kül hauda todi, Ta töuſis jälle ſealt, Ja wöitis ärra ka Siis ſure wäega, Köik pörgo wärrawad Ja ſurma wöimuſed.

3. Sest röömsaks lääb mo südda, Kui sedda mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kingiti; Mis olli temmalgi, Se saab nüüd minnule.

4. Ei ma mailma himmust Nüüd holi middagi, Ei minna temma römust Ei püa ühtegi; Ta warra, rikkus ka, Ei mind siin römusta Ilm hukkamöistetud, Ja ärrawöidetud.

5. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhen järrele, Ei karda risti waewa Siin ilmas ühtegi. Ta helde kaitsmine Mind hoiab warjule, Mind häddas kinnitab, Ja wigga löppetab.

6. Ta sadab selle tele, Mis taewa juhhatab, Sealt kulen armo sönna. Mis nenda öppetab; Kes ilmas murretseb, Se taewas römo nääb, Kes siin lääb surrema, Saab taewas ellama.

19.

Agga tänno olgo Jummalale kes meile wöimust annab meie Issanda Jesuse Kristuse läbbi. 1. Kor. 15, 57.

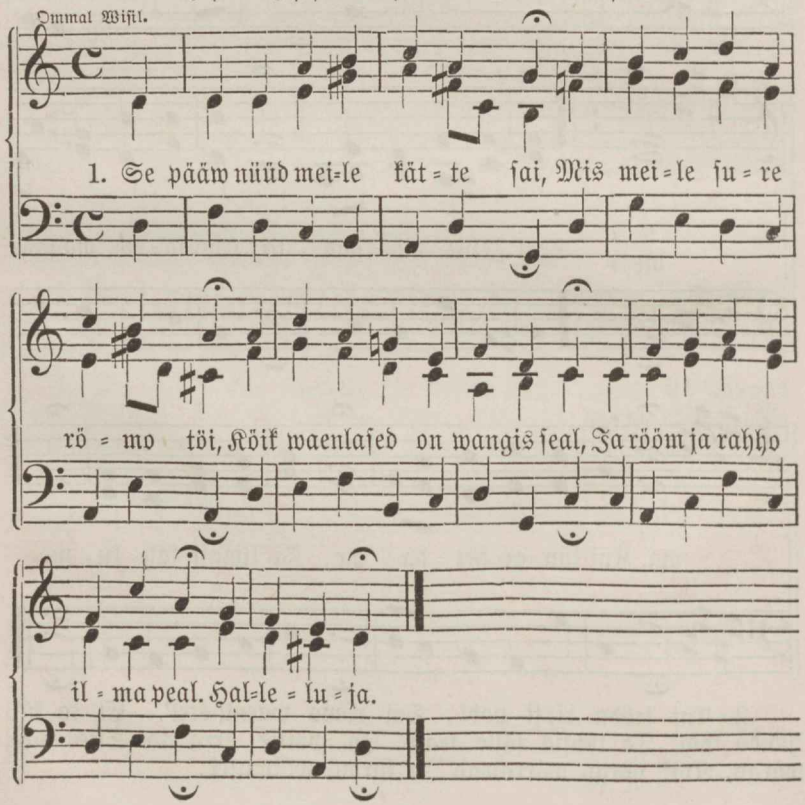

2. Köik Issand ärrawöitnud nüüd: Ni kurratit kui patto süüd, Ja pörgo, hädda, waewa ka, Kui tänna üllestöusis ta. Halleluja.

3. Waat, Simson meie wöitleja, Löukoera lööb ta mahha ka, Ta murrab pörgo wärrawad, Ja wangi panneb sadanat. Halleluja.

4. Kui Jonas kallas, merre wees, Ni kaua Kristus haua sees, Kolm päwa jöudis piddada Surm tedda seal; siis töusis ta. Halleluja.

5. Surm saki jättis järrele, Sest ello wöitis wapraste: Nüüd temma wöimus otsa sai, Ja Kristus meile ello töi. Halleluja.

6. Egiptusest nüüd lähheme, Ja Warao alt peaseme, Ja söme pasatalle ka, Mis same leiwa, winaga. Halleluja.

7. Ja hapnemata leiba ka Nüüd söme pühha rahwaga, Köik happotaigen kaddugo, Ja rahwas puhtast ellago. Halleluja.

8. Ka surma ingel möda lääb, Kui agga Jesu werd ta nääb; Ta keddagi ei mahha lö, Kes Jesu warjul seisabgi. Halleluja.

9. Pääw, ma ja teised lomad ka, Mis kurwastasid hirmuga, Need römustawad tänna nüüd Et Kristus wöitnud kurratit. Halleluja.

10. Sest römustame meie ka, Ja laulame Halleluja Nüüd sulle, Issand süddamest, Et üllestöusid meie eest. Halleluja.

Kristuse taewaminnemisest.

20.

Tömba meid, siis jookseme meie sinno järrele.
Üllem laul. 1, 4.

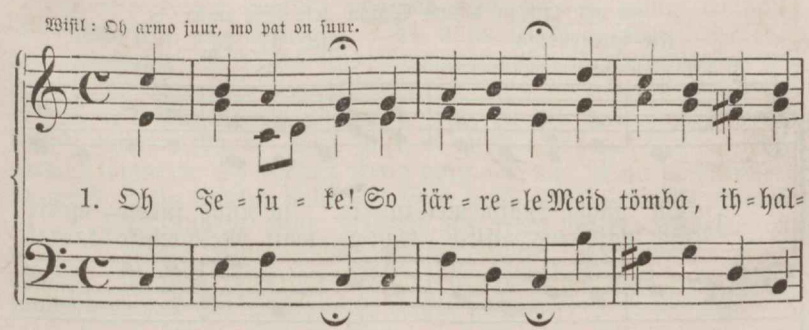

da = des, Siis tul = le = me Ka sin = nu = le, Kus

ol = led rö = mus = ta = des.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tömba, sa wöid tehha, Et polle teal Meil tarwis weel Ni mitto waewa nähha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tömba, et head teme, Meid sinnuta Pat pettab ka, Et kurja iggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tömba, sada taewa, Siis peaseme, Ei tunnegi Teps meie ennam waewa.

5. Oh Jesuke! So järrele Meid tömba wäggewaste, Meid pühhaks te, Et ellame Kui öndsad iggaweste.

Pühhast Waimust.

21.

Ja ma tahhan omma Waimo teie sisse anda, et teie sate ellama. Esek. 37, 14.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste.

1. Oh pühha Waim! meil tul = le sa Nüüd südda = messe
So pais = tus paistko wäg = ge = wast, Meid teh = ko targaks

el = la = ma, Oh tul = le, wal = gus = ta = ja!
nob = be = daſt, Oh öi = ge rö = mus = ta = ja!

Ku = i ſa Nen = da Mei = le tul = led, palwid ku = led,

ſiis ſaab mei = le Ma peal tae = wa el = lo jäl = le.

2. Sa kingid tarkuſt waggale, Ja awwad nende möistuſe, Kes ſind ſiin armastawad. Oh! anna ſelget öppetuſt, Ja öiget töe tunnistuſt, Neil, kes ſind kummardawad. Tötta! Wötta! Mis on mulle, olgo ſulle ommaks anniks, Meel ja mötte ſinno auuks.

3. Sa köigeparrem abbimees, Kui on ſiin meie ſüddames So kallis pühha ſönna, Siis ſuſt ei ükſki lahhuta, Se on meil' tarwis löpmata, So tarkuſt meile anna. Tulle Mulle Süddameſſe ja mind peſſe pattuſt puhtaks, Siis ſaab Kriſtus mulle tutwaks.

4. Oh! öppeta mind heldeste Ka armo näitma wennale, Sa armo tullukene! Köik wihha, waeno löppeta, Siis wöime armus ellada, Sa olled rahhuline; Et ſa Ikka Wöikſid jäda meile teada; köiges waewas On meil römo, rahho taewas.

4. Meid omma wäega kinnita, Ja anna pühhast ellada, Köik pattud seisko tahha. Oh öppeta meid kassinust, Köik kurja lihha himmustus Meist hopis jägo mahha. Aita, Sada meie meled öige tele taewa ülles; Sinna jäme sinno sülle.

22.

Ja ükski ei woi Jesust Issandaks nimmetada, kui agga pühha Waimo läbbi. 1 Kor. 12, 3.

Wisil: Arm, kes sa meid olled lonud.

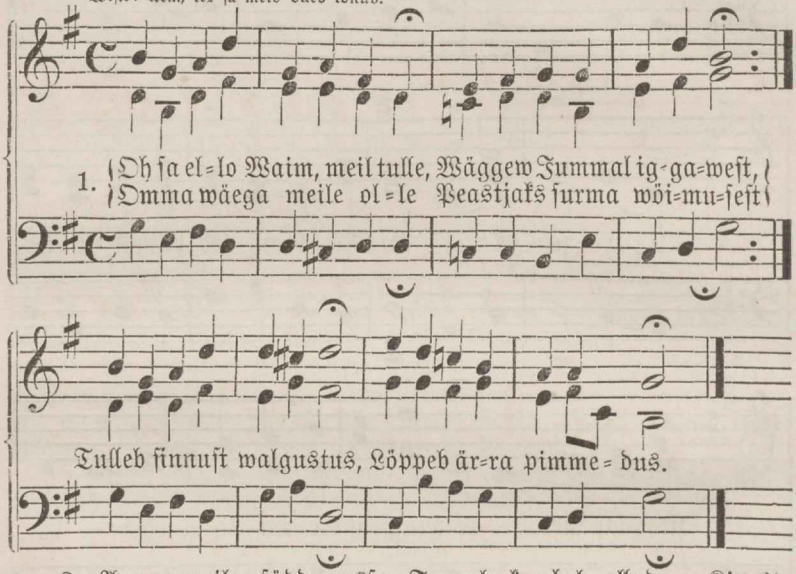

2. Anna meile süddamesse Targal kombel ellada, Kinnita meid wäggewaste Sinno tahtmist teggema Kes sind tunneb öiete, Sedda hoiad heldeste.

3. Öppeta meid eksituses Öigid jälgi otsima, Lasse meid, kes rummaluses, Töe tee peal köndida. Anna, et saaks parrandud, Mis on enne eksitud.

4. Tunnista meil' isse sedda, Meid so lapsed ollewad, Juhhata, kui juhtub hädda, Issa peale watama. Kui nöu pudub köigile, Siis hea nöu on temmale.

5. Kui usk tahhab nödraks jäda, Pea sedda üllewel; Siis ei wöi ka wöimust sada Wanna kurri waenlane. Kül ma ollen julge teal Sinno pühha sönna peal'.

6. Saab siit ilmast ärrajöuda, Tulleb wiimne tunnike, Siis mo hinge wötta nöuda Omma riki heldeste, Seal on hinge römustus, Köigekallim pärrandus.

Tänno ja kituse laulud.

23.

Au olgo Jummalale körges, ja ma peal rahho, innimesteſt hea meel. Luk. 2, 14.

Ommal Wiſil.

1. Au, ki = tus ol = go ig = ga = weſt Kol = mai=no Jumma= la = le, / Et tem = ma ſu=reſt hel = du = ſeſt Meid awwi = ta = nud jäl = le. / Meiſt me = le = hea on Jumma=lal', Suur rah=ho pölw on tae=wa al, Köik waen on ot = ſa ſa = nud.

2. Sind, Issa, meie kidame Ja pallume sult abbi, Kes pead ülles targaste Köik omma sönna läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tahhad, peab sündima, Sa olled kaunis Issand.

3. Oh Jesus Önnisteggia, Kes Issast tullid taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peasta ärra waewast. Ma pallun köigest süddamest Sind, kallist wagga tallekest, Oh! anna meile armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa römustaja taewast, Meid hoia kursa waimo eest, Et Jesus peastis waewast Meid omma kalli surmaga, Sepärrast seisab löpmata Se peal ka meie lotus.

24.

Ma tahhan Jehowale laulda, et ta mulle head teeb.

Laulor. 13, 6.

Ommal Wisil.

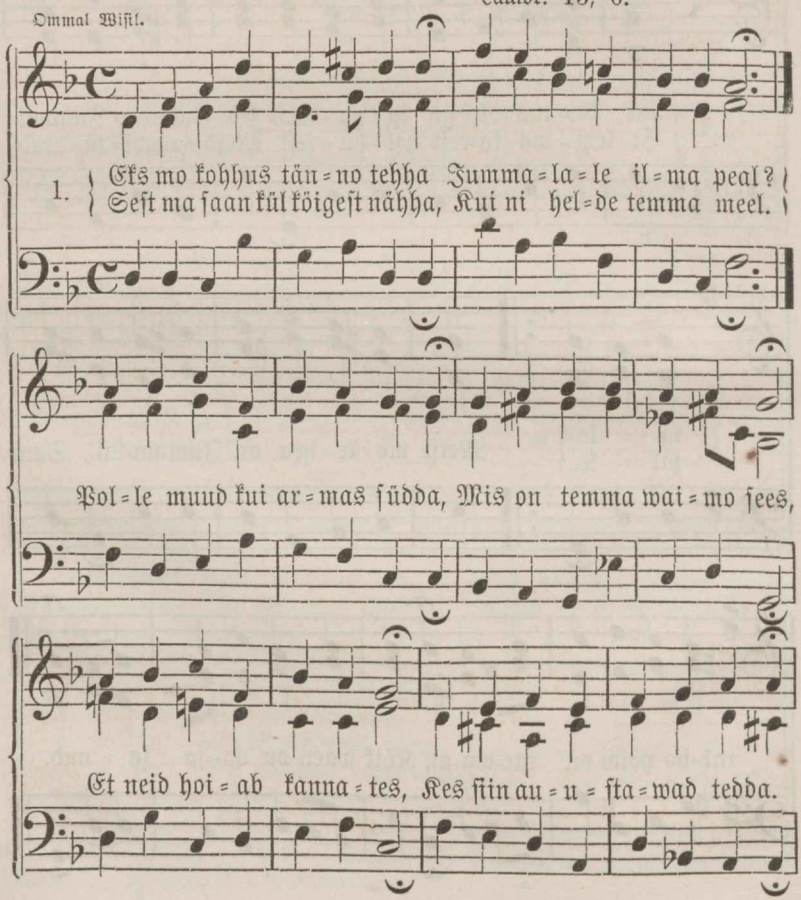

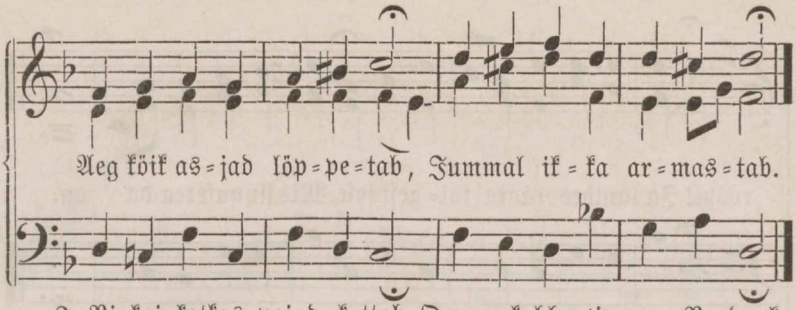

2. Ni kui kotkas poiad kattab Omma kahhe tiwaga, Nenda ka mind Jummal kattab Köikipiddi armuga; Kui sain emma ihhus lodud, Ihho, hinge andis mull', Ja ka pärrast toiduſt kül On mo kätte rohkeſt todud. Aeg köik asjad löppetab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Poeg ni kallis olle: Mo eeſt annab tedda ta, Et ta piddi pörgo tulle Kustutama werrega. Oh need armo süggawuſed! Kuida wöib mo nödder meel, Ehk ta uſſin kül on teal, Möista köik neid armastuſi? Aeg köik asjad löppetab, Jummal ikka armastab.

4. Omma Waimo öigeks ſaatjaks Temma annab sönna ſees, Et ta mulle juhhatajaks Olleks, kui on hädda käes; Et ta minno süddant täidab Pühha kalli uſſuga, Mis teeb ſurma kadduma, Ja ka pörgo kinni köidab. Aeg köik asjad löppetab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel' on ta nöudnud, Köik head tehha järgeste; Ihhule ka appi jöudnud, Kui ſel olli kitſas kä; Kui mul jöudo polle olnud, Ja ma ſeiſin abbita, Siis on omma rammuga Jeſus mulle appi tulnud. Aeg köik asjad löppetab, Jeſus ikka armastab.

6. Et nüüd Jeſu armastuſeſt, Polle otſa nähhagi, Seſt ma pallun allanduſes, Issa, kui ſo lapſuke: Te, et wöin ſind auustada Köiges ommas ellus töeſt, Ööd ja päwad köigeſt wäeſt, Kunni ſaan ſind auustada Ja ſind kita süddameſt Teiſes ilmas iggaweſt.

25.

Maitske ja wadage et Jehowa hea on, wägga
önnis on mees, kes ta jure kippub. Laulor. 34, 9.

Wiſil: Nüüd Jummalale auustuſt.

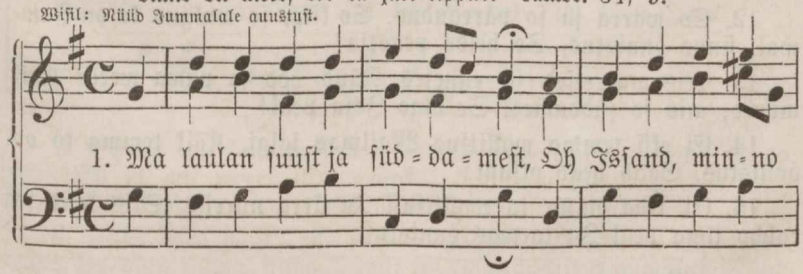

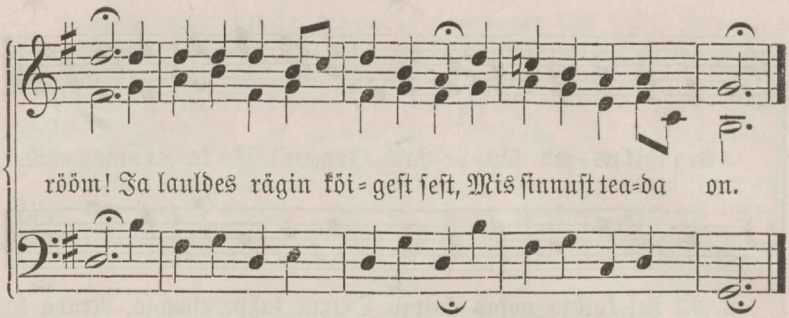

2. Sa olled ello hallikas, Mis iggaweste keeb, Kust owab rohke önnistus, Mis hinged terweks teeb.

3. Köik sinnust on, mis ilma peal Mind ial römustab, Ja se, et isse ligun weel, So armo kulutab.

4. Sa katteks taewa lautad Mo ülle armuga, Ja pöldo mulle önnistad Aast' aastalt wiljaga.

5. Mind külmal talwel soendad, Ja hoiad kahjo eest, Mind suisel ajal römustad, Köik toidust saan so käest.

6. Ma ellan aastast aastani Sa ikka mulle jääd, Mind hoiad ello otsani, Köik minno waewa nääd.

7. Sa nuhtled kül meid pattusid, Ei siiski wihhaga, Ja pärrast heidad meie süüd Weel merre pohja ka.

8. Sa kuled minno öhkamist Ja minno palwekest; Sa löpetad mo kaebamist, Mind peastad kurbdusest.

9. Sa loed silma pissaraid, Ja kuled nutto healt, Ja pühhid ärra seddamaid Köik wet mo palle pealt.

10. Mo jure tulled waewa sees, Mind täidad römuga, Ja sadad wiimselt taewasse, Sind kiitma löpmata.

11. Sest südda, hüppa, römusta! Sind Jummal armastab, Köik omma waewa unusta, Sind temma lunnastab.

12. So warra ja so pärrandus, So kilp, so walgus ka on Jummal, sinno önnistus, So helde peastia!

13. Mis murretsed sa enneses Nüüd ööd ja päwa weel? Köik murre, mis so süddames, Se olgo Issa peal!

14. Ei eksi temma wallitsus Mailmas ialgi, Köik temma tö on önnistus, Saab head otsagi!

15. Et kida nüüd ta wallitsust Ja ärra nurrise, Siis saad sa rahho ilma peal Ja taewas önnistust.

26.

Iggaüks, kel öhk on, se kiitko Jehowat. Halleluja.
Laulor. 150, 6.

Ommal Wisil.

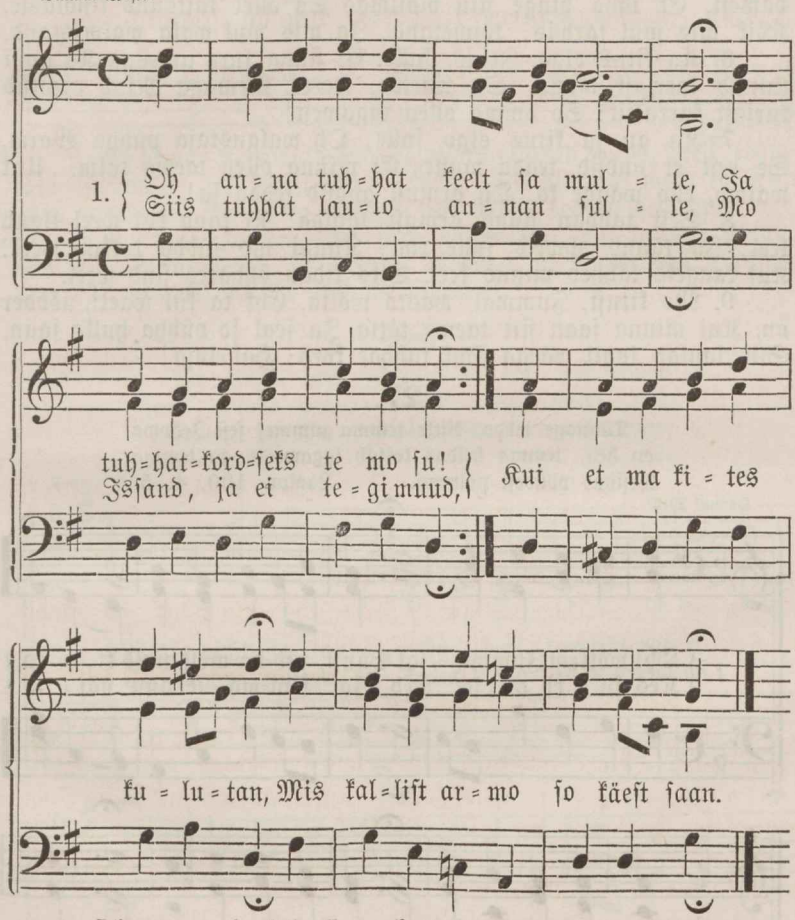

2. Oh et mo heal ka sinna kostaks, Kus päike paistab taewa sees! Oh et mo werri ikka wolaks! Ni kaua kui hing ihho sees, Wiiks kitust wiimne werre tilk, Tooks tänno igga silmapilk.

3. Miks olled wait, mo waimo wäggi? Oh ella sa nüüd ellawalt! Se olgo tänna sinno teggo, Et kidad kallist Jummalat; Nüüd olgo walmis waim ja meel, Et kidaks tedda minno keel.

4. Oh murro, metsa rohhukesed Ja lilled lauldes likuge, Oh pude ladwad, haljad lehhed Köik kokko kites kohhage, Ja moga köik ka kermeste Jehowat kiitke kennaste!

5. Nüüd sulle, sinna Issa taewas, Toon minna tänno südamest, Et ihho hinge siin mailmas Sa olled kaitsnud kindlaste, Köik mis mul tarwis, toimetand, Ja mis mul waia walmistand.

6. Ka kitus olgo, Jesus, sulle, Et sinna sure armuga Ka appi tulnud taewast mulle. Sa waewa, werre, surmaga Mind peastsid kurjast kurratist: So omma ollen iggawest!

7. Ka au ja kitus olgo sulle, Oh walgustaja pühha Waim, Se eest et andsid teada mulle, Et minna ollen taewa taim. Uut waimo, ello wägge ka, Oh armust andsid sedda sa!

8. Sest tahhan sinno armust laulda, Ni kaua kui weel ligub keel, Ja tänno ohwrid sulle tua, Kunni mo südda tuksub weel! Kui kangeks lähheb minno keel, Siis kidan öhhates sind weel.

9. Mo kitust, Jummal, wasto wötta, Ehk ta kül wäeti, nödder on, Kui minna saan siit taewa tötta, Ja seal so pühha hulka saan, Siis laulan ingli wäega Sul tuhhat kord: Halleluja!

27.

Tännage tedda, kiitke temma nimme, sest Jehowa on hea, temma heldus kestab iggaweste, ja temma tössidus pölwest pölweni. Laulor. 100, 4. 5.

Ommal Wisil.

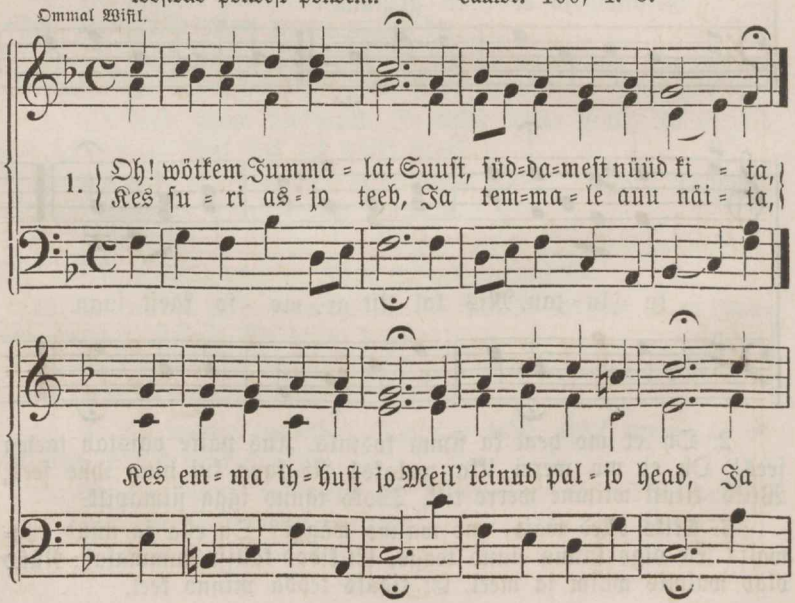

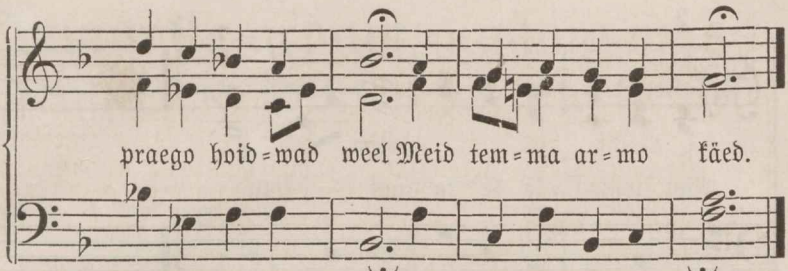

2. Se armas Jummal nüüd Ka wötko murred kanda, Meil' röömsaid süddamid Ja kallist rahho anda. Ta piddago meid ka Siin ülles armsaste, Ja wötko häddas teal Meid peasta heldeste.

3. Au olgo Issale, Mo sure Jummalale, Ja temma Poiale, Mo aun kunningale, Ja pühhal' Waimul' ka, Kolmainul' algusest, Kes olli, nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

28.

Mo hing! kida Jehowat, ja keik, mis minno sees, temma pühha nimme. Mo hing! kida Jehowat, ja ärra unnusta mitte temma heateggemisi ärra. Laulor. 103, 12.

Ommal Wisil.

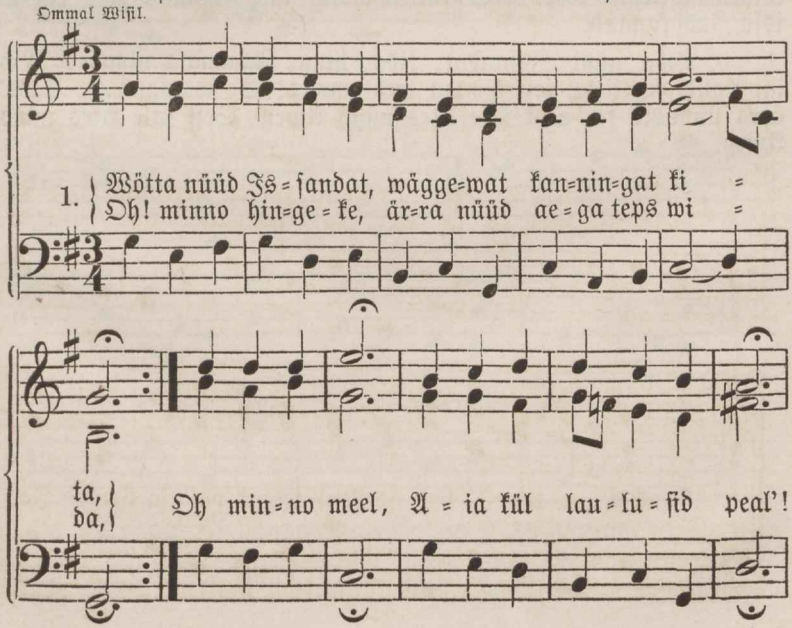

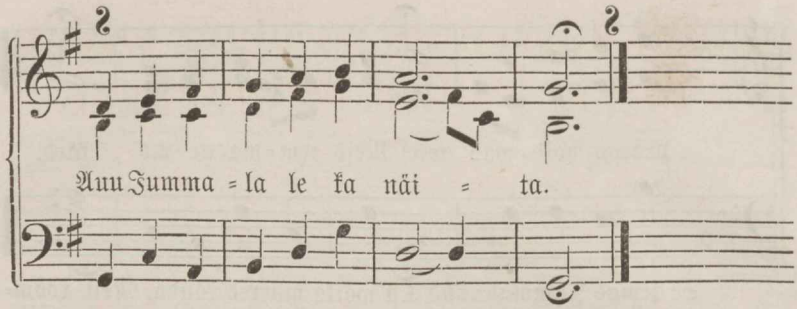

2. Kida nüüd Issandat, kes on köik targaste seadnud, Kes sure holega wäggewast ikka sind saatnud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmustad sa. Eks olle sedda sa tunnud? Eks olle sedda sa tunnud?

3. Kida nüüd Issandat, kes sind on kauniste lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armuga jootnud: Kui hädda küll Olli, siis Jummal on sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste tonud.

4. Kida nüüd Issandat, kes sulle siggidust annud, Kes selgest armust sind Jummala lapseks on pannud: Mötle se peal', Kes köigewäggewam teal, Kes kui so issa sind kannud, Kes kui so issa sind kannud.

5. Kida nüüd Issandat, kida, hing, Jummala nimme! Mis ial ligub, se kiitko, sest temma teeb immet! So walsgus ta, Sedd' ärra unnusta sa, Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle kites nüüd Amen.

Jummala armust mailma wallitsemises ja lotusest temma peale.

29.

Ärge nüüd heitke mitte ärra omma julgust, mis sure palga saab. Ebr. 10, 35.

Ommal Wisil.

1. Kes Jummalat ni las=seb teh=ha, kui temma tun=neb ül=le = welt,
Ei Jummal temmast är=ra=läh=he, Et temmal kül on häd=da teal;

Siis sin=na us=ko tun=nis=tad, Kui häd=das us=sud Jum=ma=lat.

2. Mis sul sest surest murrest abbi? Mis kasso annab kurwastus? Sa lääd kül wannaks murre läbbi, Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Köik olgo ni, kui Jummal tahhab, Kes köige asja teggia; Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kül Jummal teab selgeste, Mis tulleb tarwis köigile.

4. Se Jummal, kes meid kurwastanud, Wöib pea jälle römusta; Kui murre tund on möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlegi, Sealt tulleb abbi sinnule.

5. Siis wötta wiimselt se hea nöu: Te tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal' auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal sedda unnusta.

30.

Wereta Jehowa peale ommad teed ja loda temma peale; kül ta toimetab keik hästi. Laulor. 37, 5.

Wisil: Ma tahhan jätta mahha.

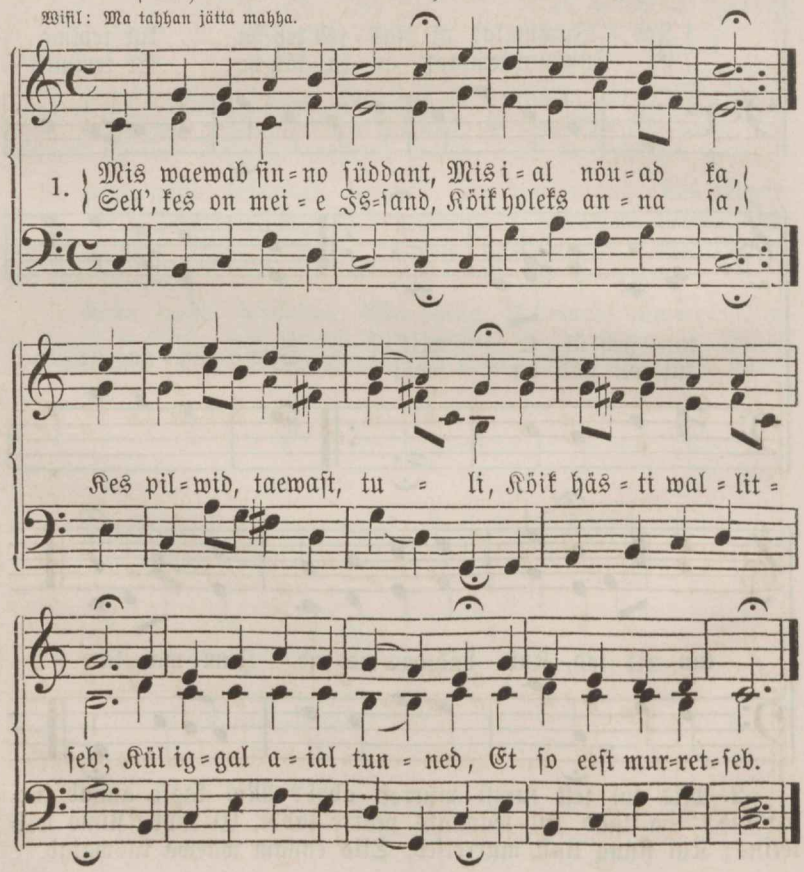

2. Sa pead Issa uskma, Siis kässi hästi käib, Ja temma peale waatma, So tö siis korda lääb. Ei aita liad murred, Ei maksa kurbduski, Sest Jummal tahhab palwid, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Issa, tead, Mis kahjuks tulleb meil', Sa lastele köik sead, Mis hea ja tarwis neil'; Mis sinna ettewöttad, Köik teed sa wäggewast, So mele pärrast töttad Köik tehha ussinast.

4. Köik wöid sa, Issand, tehha, Sest sul on rohke nöu; So tö on hästi nähha, So wiis on selge au. Kes sudab wastopanna, Kui omma lastele Köik abbi tahhad anda, Siin häddas rohkeste?

5. Ehk wötwad wastopanna Kül hopis kurratid, Ei Jummal siiski anna Neil' wöimust ühtegi; Mis temma wöttab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mötte, Peab korda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda röömsast, Ja ota julgeste, Kül Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wöttad kannatada, Siis tulleb abbi sull', Ja pead jälle sama Siin waewas römo kül.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ja wötwad wallo tehha, Et wägga kurwaks saad. So kohhus polle seada, Neid asjo ilma peal. Kül Jummalal' on teada, Mis kassuks telleb teal.

31.

Jehowa on mo karjane, ei mul polle ühtegi waja. Laulor. 23, 1.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed.

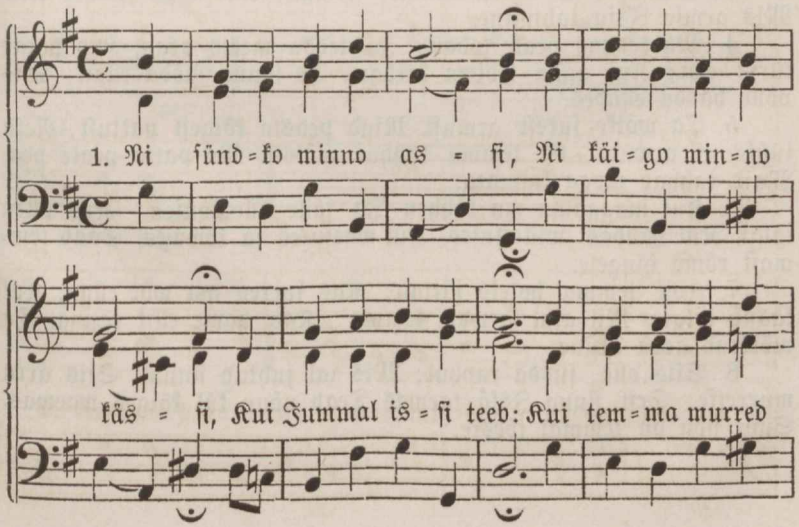

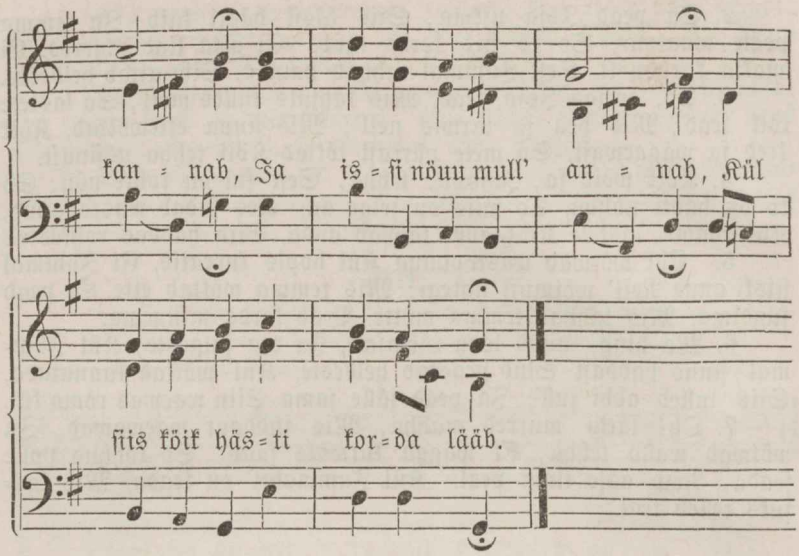

2. Ei minno tö siin kölba, Köik minno waew on ilma, Ei maksa minno nöu; Ni olgo kui ta tahhab, Kui temma ossa jaggab, Sest olgo temmal' üksi au.

3. Mis pölwe Jummal annab, Mis temma peale panneb, Se on hea minnule; Ei pudu minuss' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armsa Issa tahtmine.

4. Ma temma peale lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga teddan kardan, Ta sönna möda ellan, Siis polle hädda ellades.

5. Ta wötko surest armust Mind peasta köigest pattust, Neid süüks ei arwata; Ei temma kohhut möista Mo patto peale pea, Waid tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhen Ja jälle üllestöusen. Kus ollen ialgi, Kül häddas, willetsuses, Kül waesuses ja töwwes, Saab temmast römo hingele.

7. Köik temma holeks jättan, Kas surren ma wöi ellan, Kui kässib ialgi; Mil aial arwab temma, Kas home ellik tänna, Ta möistab aega üksine.

8. Siis olle, südda rahhul; Mis ial juhtub sinnul, Siis ärra murretse; Sest sinno Issä taewas Teab nöuu kül köiges waewas, Suur nöu on temmal töeste.

Jummala armo nöuust mailma lunnastamises Jesuse Kristuse läbbi.

32.

Armastagem tedda, sest ta on meid enne armastanud. 1. Joan. 4, 19.

Ommal Wisil.

1. Arm! kes sa mind ol = led lonud Om = ma nä = o
Arm! kes pat=to wasto tonud Onnis = tust mo

järr = re = le; hin = ge = le; Arm sind är = ra = wal=litsen, Et so pärralt

ik = ka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitsenud, Enne kui sain lodud weel; Arm! kes innimeseks sanud, Kõikis meie wisi peal: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

3. Arm' kes sa siin kannatasid Mo eest surma hukkatust; Arm, sa nenda walmistasid Mulle römo, önnistust: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgus tödde, sönna, te; Arm! kes ennast orjaks teggi, Et mind aitaks truiste: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

5. Arm! kes omma ikke alla Pannud mele ihhuga; Arm! kes sa köik melewalda Wötnud minno süddamest: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

6. Arm! kes palludes käed töstab Mo eest ja mind armastab; Arm! kes ausast mo eest kostab, Werrega mind lunnastab: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

7. Arm! kes wöttab minno kehha Ärratada haua seest: Arm! kes annab mulle nähha Auu ja römo iggawest: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

33.

Kindel römustaminne peaks ollema meil, kes meie ruttame ettepandud lotust kätte sama, mis meil on otsego hinge ankur, mis kindel ja köwwa on.
Ebr. 6, 18. 19.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

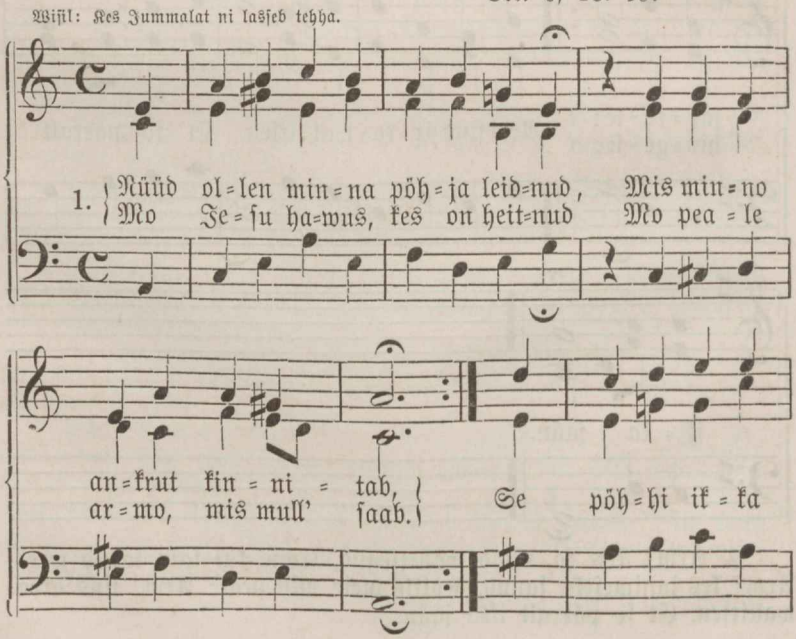

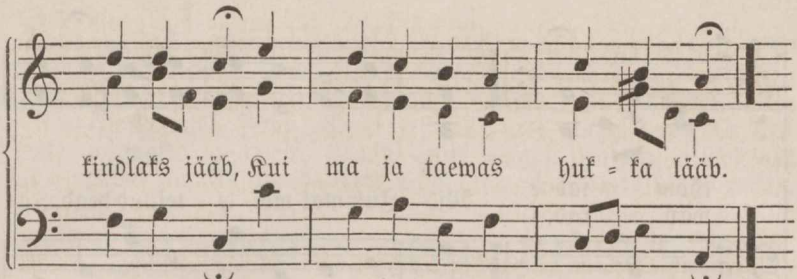

2. Ta hallastus on usso pöhhi, Mis ei wöi ärramöelda; Need armo käed on ikka lahti, Mis pattusele pakkub ta; Se halle südda järgest keeb, Kas tulled, tullemata jääd.

3. Ei meie pea hukka sama; Meid Jummal tahhab aidata. Seks tulli Poeg meid lunnastama, Läks taewa, mei' eest pallub ta. Ta hüab mind nüüd allati, Et lahti teeksin süddame.

4. Oh pöhjato arm, mis köik pattud On Jesu surmas nelanud! Sa patto hawad kinni seud, Sa hukkamöistmist kelanud; Et Jesu werri löpmata Nüüd hüab: Issa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peal' lota, Se werre sisse waiuda, Sult patto waewas abbi ota, So süddamesse wadata; Sealt ühte järge leian ma Suurt hallastust, mis otsata.

6. Kui muud köik mo käest risutakse, Mis ihho, hinge jahhutab; Kui köik rööm ärrawöetakse, Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb weel kaugele: Siis hallastus jääb allati.

7. Se pöhja peale nüüd jään minna, Ja kunni ellan ilma peal. Ma arwan, teen ja mötlen sinna, Üks lige kunni ligub teal; Kül iggawest siis laulan ma: Se hallastus on pöhjata.

34.

Se on Jehowa kedda meie olleme ootnud, olgem wägga röömsad ja rönnustagem temma ärrapeastmisse pärrast. Jes. 25, 9.

Ommal Wisil.

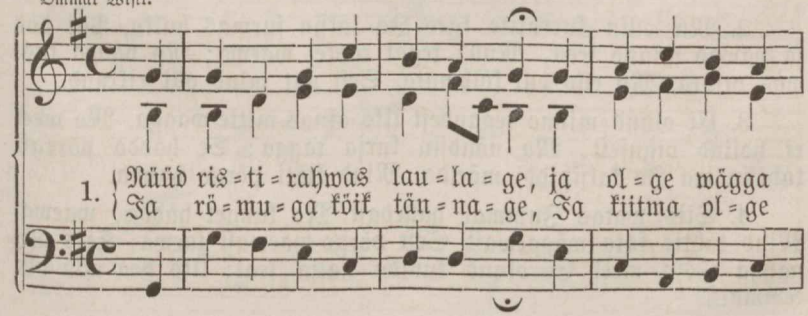

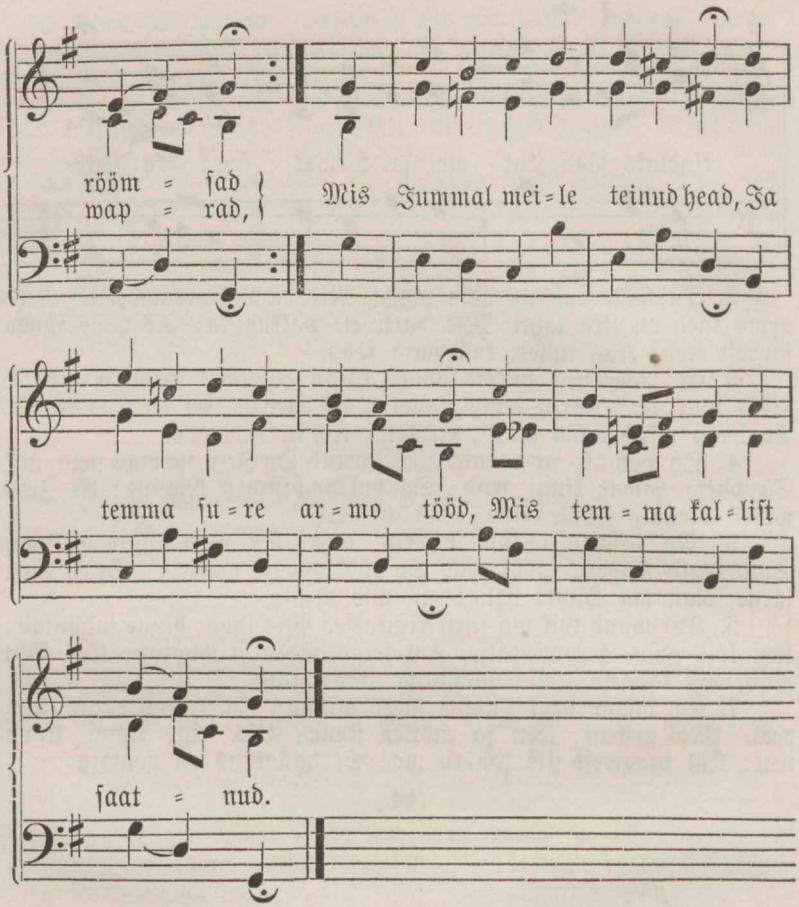

2. Ma ollin kurratite käes Ja läksin surmas hukka, Pat ööd ja päwad minno sees, Mull' teggi rasket waewa; Mo hädda kaswas otsata, Mo ello olli kölbmata, Sest pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Üks ainus mitte wagga, Mo meel ei holind öigusest, Ma nöudsin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma Jo kaksipiddi möelda, Mind kisti pörgo hauda.

4. Siis watas Jummal halledast Mo kanget hädda, waewa, Mind tahtis sata wäggewast Sest pörgo waewast taewa; Siis olli nähha Issa meel Ei olnud kuulda nalja seal; Üks hea nöu olli temmal.

5. Ja Issa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Neid patto häddast awwita, Ja surma wöimust surreta, Ja sada neile ello.

6. Poeg tulli Issa rüppe seest Mo jure mahha taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind aitas köigest waewast; Ehk olli salla temma au, Ei olnud siiski tühhi nöu, Ta tahtis pörgo wöita.

Jummala armoandidest.

35.

Hoia omma jalgo, kui sa Jummala kotta lähhed, ja tulle liggi kuulma. Kogg. 4, 17.

Ommal Wisil.

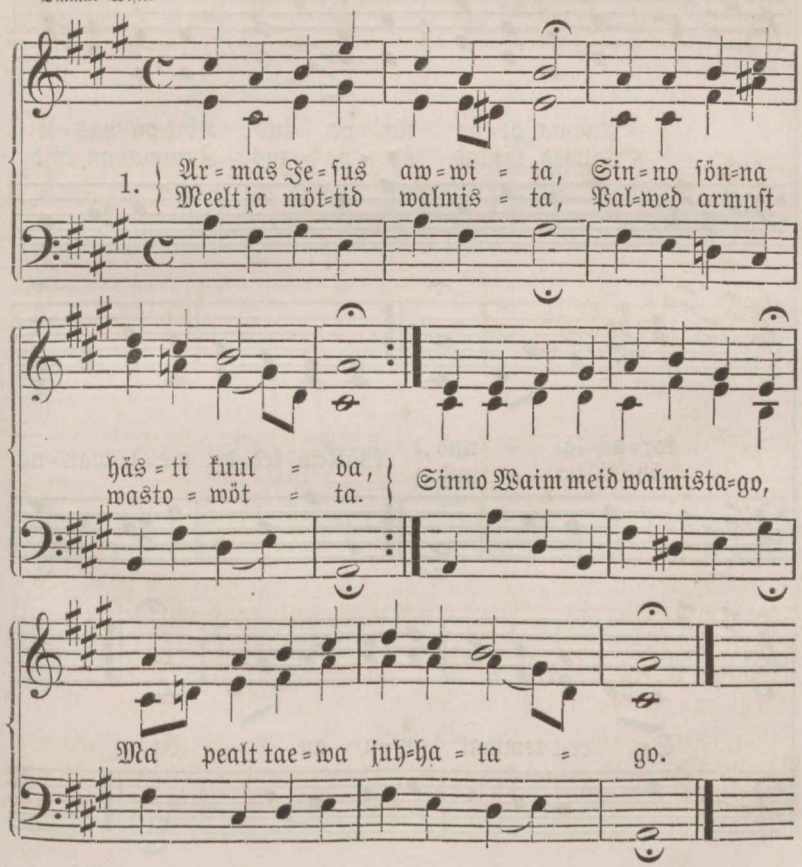

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha Waim ei öppe, Süddames on pimmedus, Ei se ennesest siin löppe. Meie kuhhugi ei kölba, Kui sa issi meid ei sada.

3. Oh! sa walgus walgusest, Kes meil' Issast taewast antud, Te, ma pallun süddamest, Südda, su ja körwad lahti, Palwed, laulud, Jesus! sinna Lasse hästi korda minna.

36.

Wägga önsad on need, kes sinno koias ellawad,
need wötwad sind allati kita. Laulor. 84, 5.

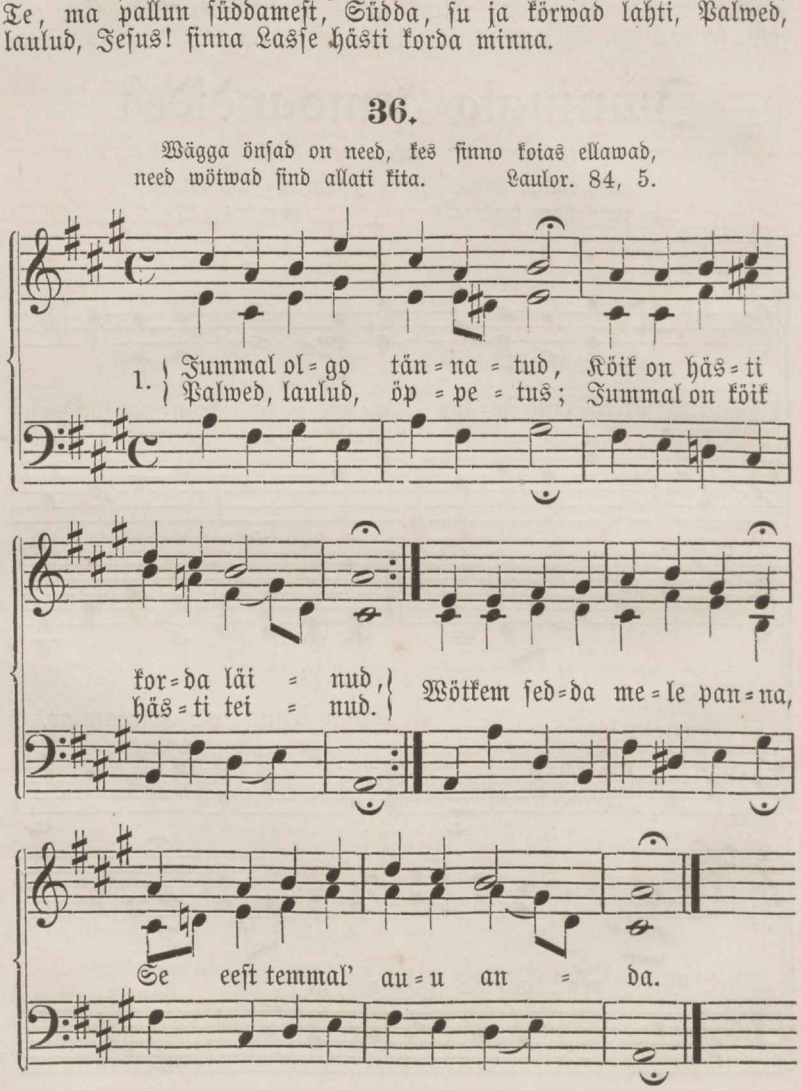

2. Läkki koio rahhuga, Jummal on meid önnistanud. Ellagem siis nenda ka, Kuida temma öppetanud. Pühha Waim meid juhhatago, Ja meid ennam walmistago.

3. Läh'me ellik tulleme, Ön ja rahho meile olgo; Andko jätko leiwale, Jummal köigis appi tulgo, Aitko öndsast ärrasurra, Ja meid wiimselt taewa tulla.

37.

Wata, ma tullen noppedaste: pea kinni, mis sul on, et ükski ei sa so kroni wötta. Ilm. 3, 11.

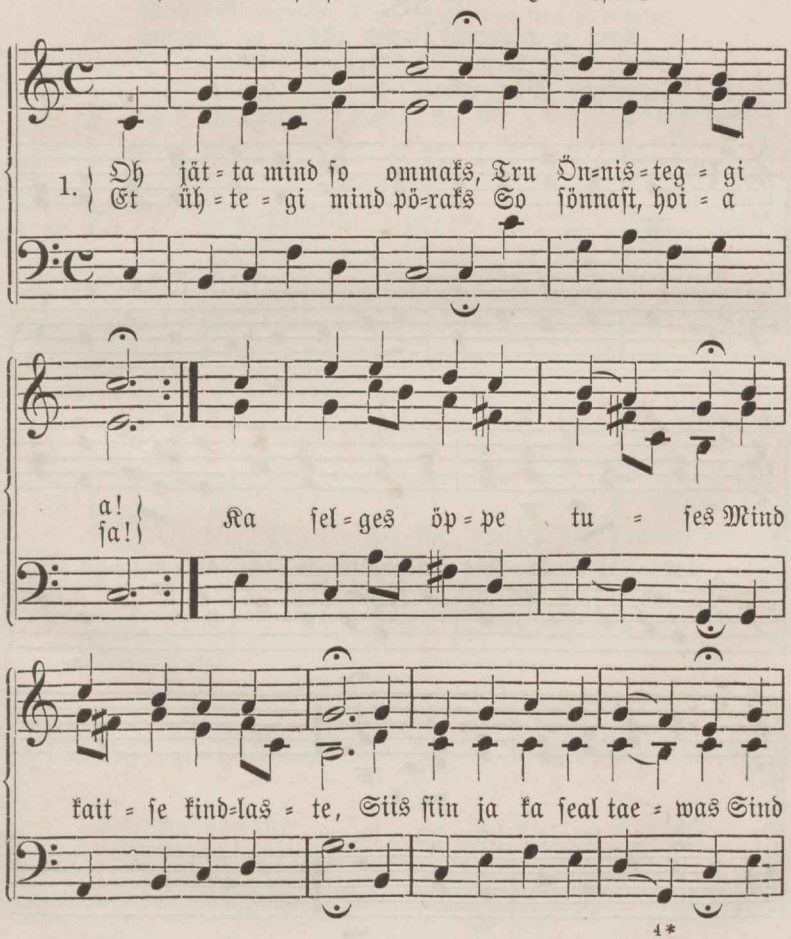

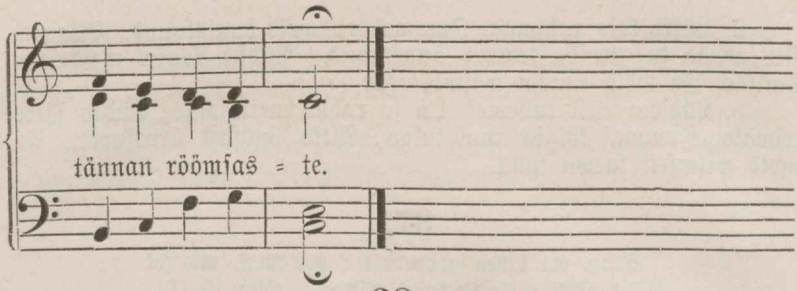

38.

Agga et teie nüüd lapsed ollete, on Jummal omma Poia Waimo teie süddamesse läkkitanud, se kissendab: Abba, Issa. Kal. 4, 6.

Ommal Wisil.

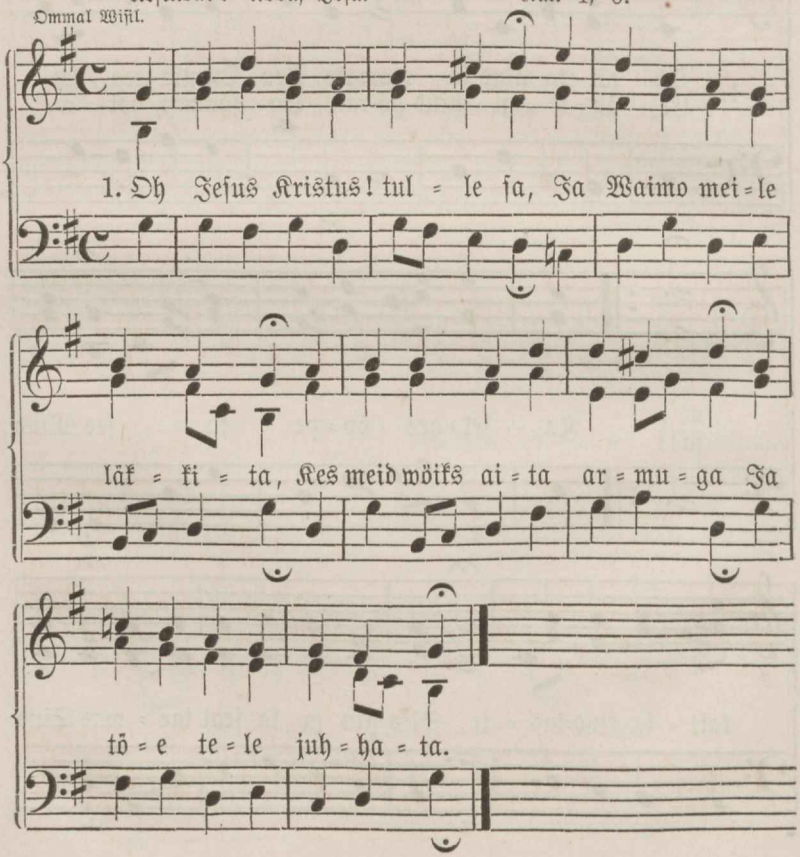

2. Te lahti suud sind tännada Ja meie süddant walmista; Meil' öiget usko anna ka, So nimme tundma öppeta.

3. Siis laulame kui inglid ka: Oh pühha! pühha! olled sa, Ja pallest pallesse seal ka Sind näme öndsa römuga.

4. Au armsa taewa Issale, Au temma aino Poiale, Au pühhal' Waimul' iggawest, Ja tänno andkem köigest wäest.

39.

Jummal olgo meile armolinne ja önnistago meid, ja lasko omma palle paista meie peale, et ma peal sinno wisi tunnukse, keige pagganatte seas so önnistust. Laulor. 67, 1. 2.

Ommal Wisil.

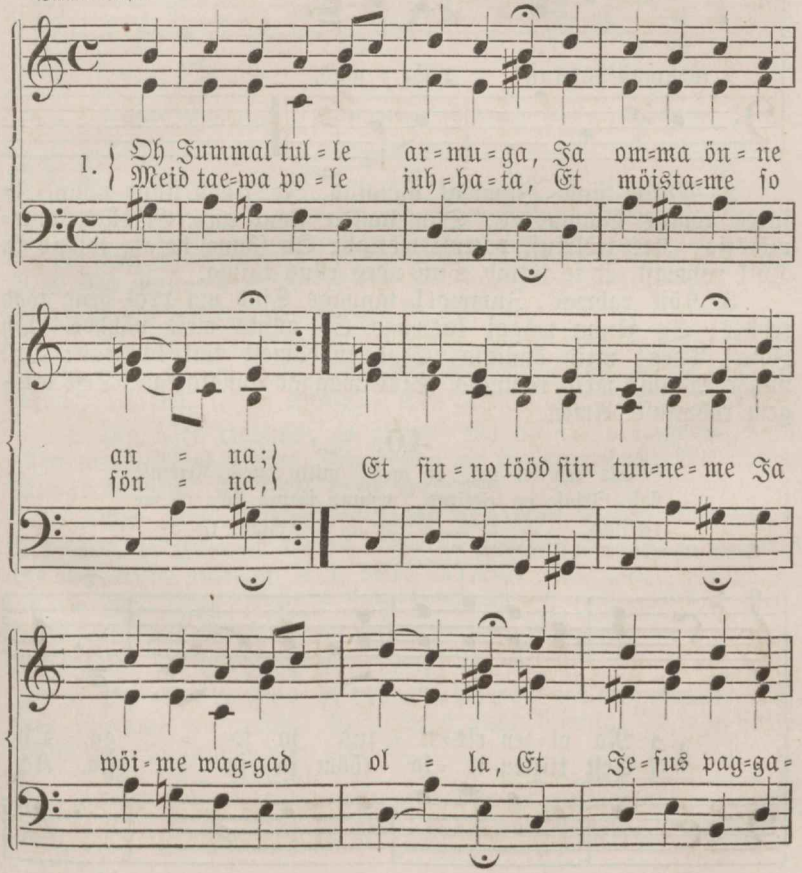

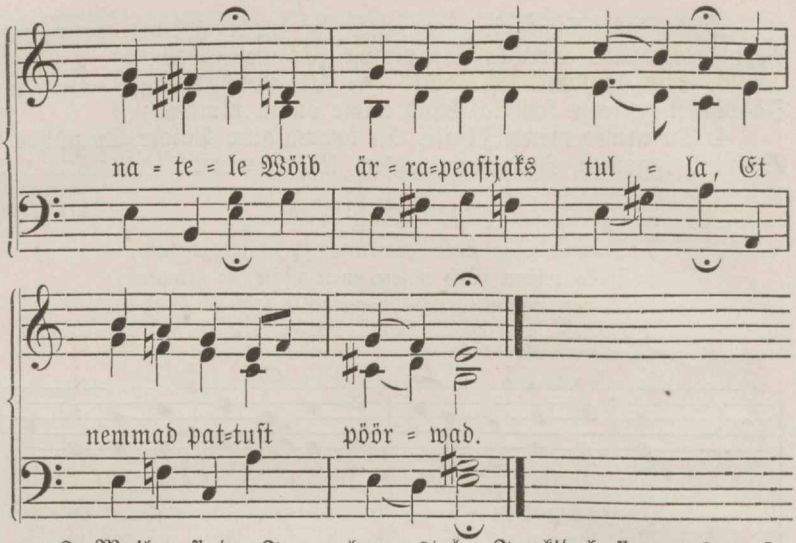

2. Mailm sind, Jummal auustab, Ja kidab sinno nöuu, Ja sures römus himmustab, Siin laulda sinno auu, Et olled kohto=möistia, Kes wöimust pattult wöttab; So sönna hoiab, toidab ka Köik rahwast, et se töttab Siin udes ellus käima.

3. Köik rahwas, Jummal! tännago Sind ma peal head tööd tehhes, So sönna wäggi kaswago So auuks meie nähhes. Oh Issa! Poeg! meid önnista, Sind süddamest köik kartwad; Oh! pühha Waim! meid römusta, Sind waggad auustawad; Sest laul=gem röömsast: Amen.

40.

Eks teie ei tea, et meie, mitto meid Kristuse sisse Jesuse on ristitud, tenma surma sisse olleme ristitud. Rom. 6, 3.

Wisil: Oh wöitlejad et käige peale.

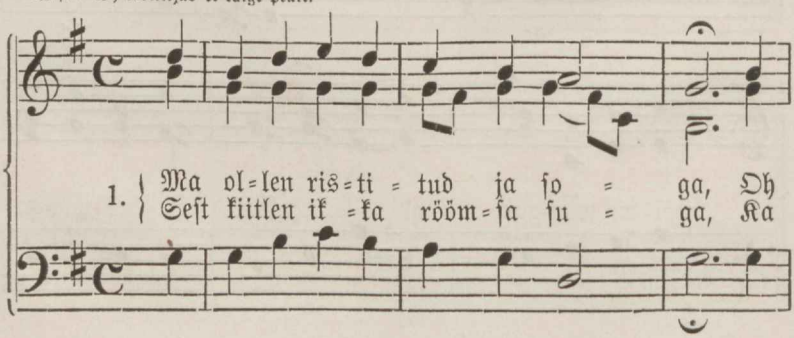

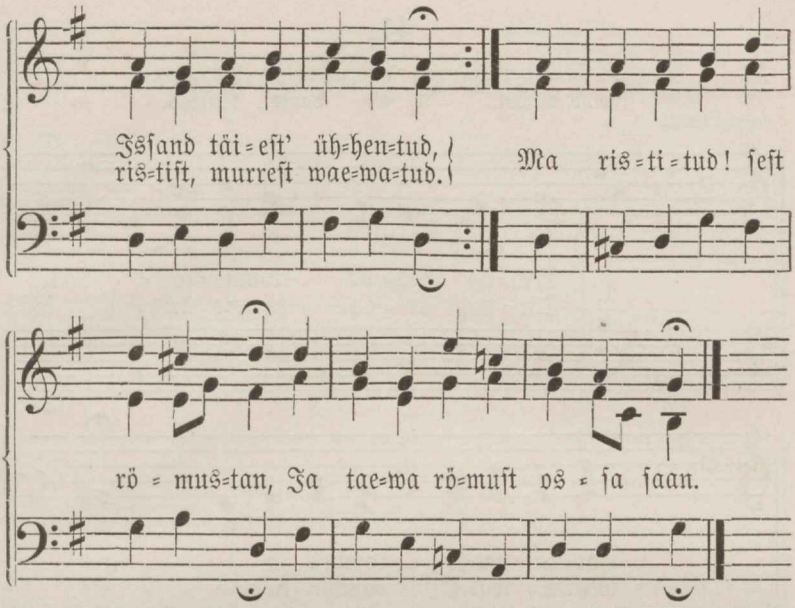

2. Ma ollen ristitud; nüüd minnul On köigekallim armo kuub, Mis siin mailmas mulle ehteks Ja iggaweste taewas jääb. Ma werre wäega ostetud, Ja sellega ka ristitud.

3. Ma ollen ristitud; nüüd abbiks Saab taewast mulle pühha Waim, Se on mo Issa armo pandiks, Se pühhitseb mo süddant, meelt, Se ehhe kallist ehhitab: Sest taewa öigus meile saab.

4. Ma ollen ristitud, ja kirjas Ma ollen ello ramatus Nüüd ollen taewa Issal armas, Mo omma on ta pärrandus; Mo nimmi taewas kirjutud, Ta kätte peale märgitud.

5. Ma ollen ristitud, ei karda Ma risti, hädda, kurwastust, Ma laps, ja Jummal minno issa, Ta sadab abbi römustust; Sest kui ma öhkan nuttuga, Siis hüab ta: Siin ollen ma.

6. Ma ollen ristitud, oh jätke Mind rahhule; köik waenlased! Kui teie ka mo peale käite, Köik inglid minno sullased! Kui lapse külge hakkate, Kül Issa abbiks temmale!

7. Ma ollen ristitud, ja tännan, Et Issa tru on minnule. Sest sulle süddame ma annan. Se pöllego nüüd sinnule! Et sago südda sojaks ka, Ja täidetud so armuga.

8. Ma ollen ristitud, kui surren, Mis tewad mulle surm ja haud? Kül omma issa maja tunnen: Mul walmis taewa rööm ja laud. Jah, iggawene önnistus On minno lapse pärrandus!

41.

So rahwas walmistab römoga pühhas ehtes ohwrid
so woido päwal. Laulor. 110, 3.

Ommal Wisil.

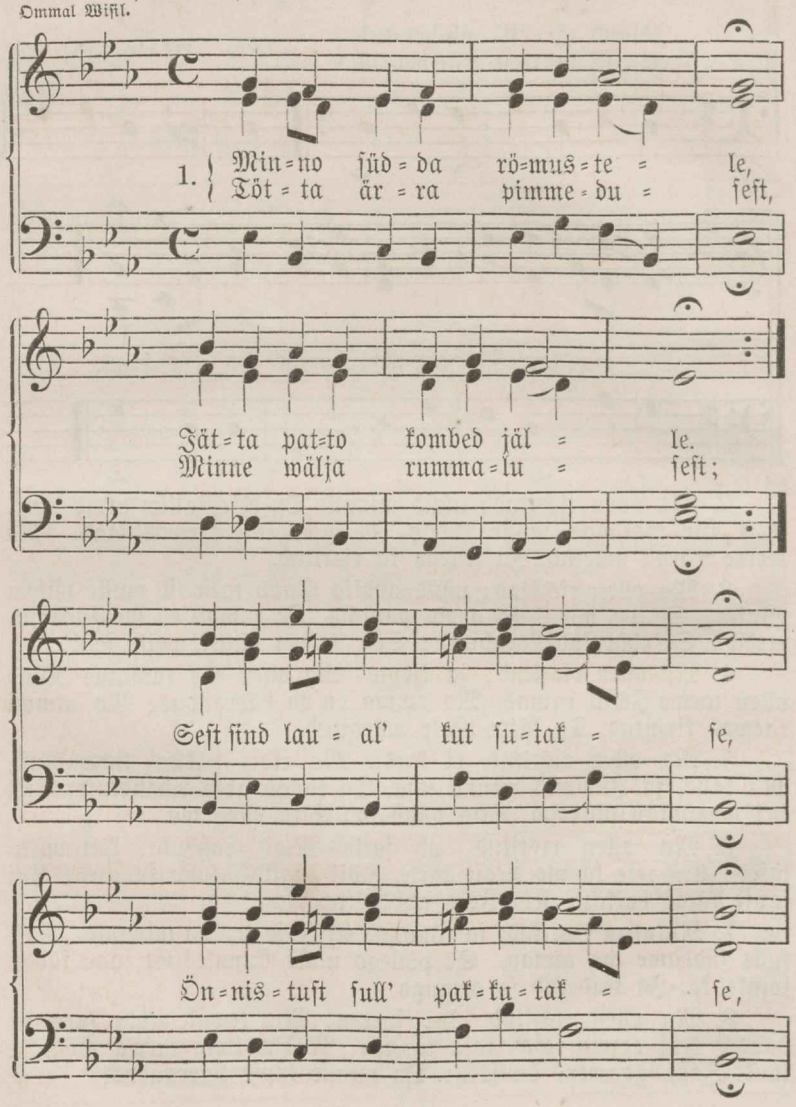

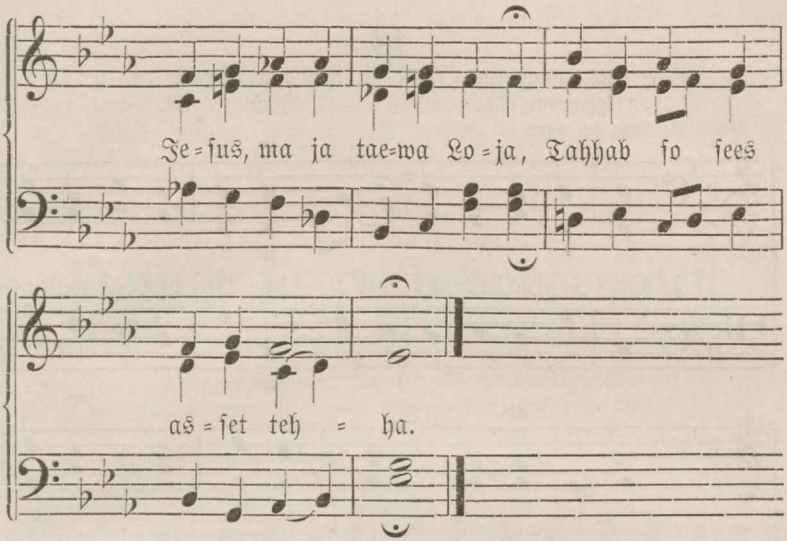

2. Minne, jöua ussinaste Walmista nüüd kassinaste Süddant hinge kossiale, Omma helde Jesusele; Ärra jäe nüüd tullemata, Ohka, pallu wibimata: Tulle, tulle Jesukene! Jä mo ommaks armukene!

3. Oh! mis himmo tulleb peale, Kui so heldus tulleb mele, Jesus, kallis hallastaja Innimeste leppitaja! Omma ihhuga mind södad, Omma werrega mind jodad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

4. Jesus! minno öige ello, Jesus, minno rööm ja illo, Jesus! köigesurem warra, Ärra taggane must ärra. Pölweli ma langen mahha, Ihhaldan ja pallun sedda: Lass' mind selle kalli roa Omma heaks, so auuks wötta.

5. Armust tullid taewast issi, Lunnastama innemesi; Omma hinge ärraandsid, Rasket risti waewa kandsid, Wallasid ka omma werre Ilma patto pärrast ärra; Se mind jodab önnistuseks, Sinno armo mällestuseks.

6. Jesus! kallis hinge toitja, Jesus! patto ärrawöitja, Te et ei sa hukkatuseks Ma so laua ossaliseks. Sinno arm mo meles olgo, Ja mo süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui siin waewas, Jään ka sinno ommaks taewas.

42.

Kes minno lihha sööb, ja minno werd joob, sel
on iggawene ello. Joan. 6, 54.

Wisil: Mo südda ärka üllest.

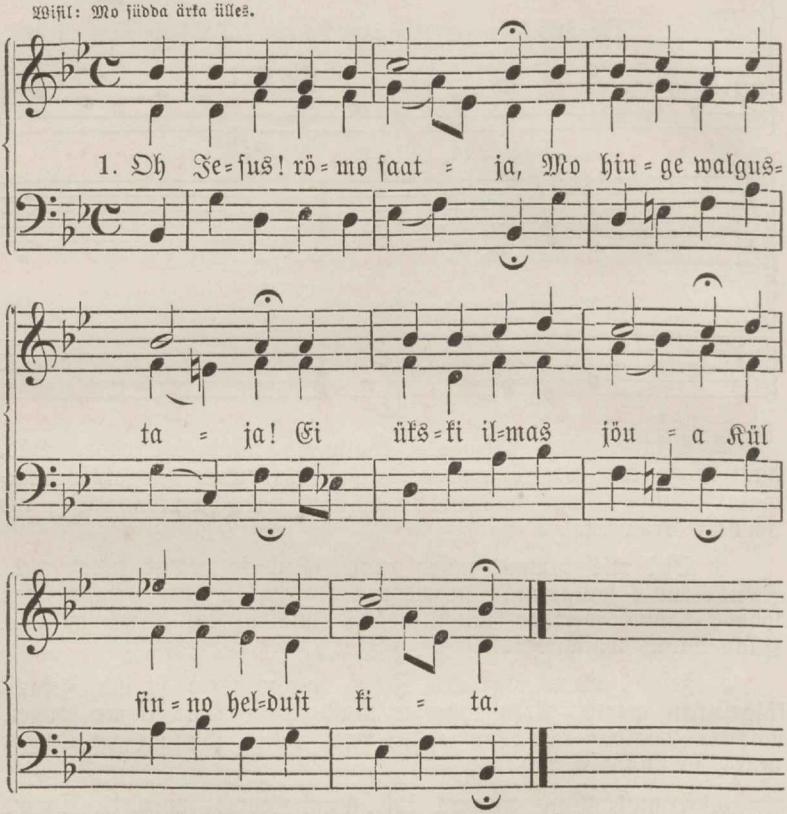

2. Mull' kallid andid andsid, Ja maggusaste toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hinge römustasid.

3. Mind többist pärrandasid, Mind waest sa awwitasid, Mind nälgast söötsid, jootsid, Ja issiennast andsid.

4. Sest süddamest sind tännan, Ja se eest kitust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle hawo tehti.

5. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid mull' andeks anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja öiget ello annab.

6. Oh! aita, kuni ellan, Ja siin mailmas ollen, Sind kindlast armastada, Ja sinnust ossa sada.

7. Et patto eest wöin hoida, Ja kindlast palwess' jäda, So risti wastowötta, Ja lihha himmo jätta.

8. Mis ial wöttan ette, Siis olgo se mo mötte, Mis annid minna sanud, Et sa mind kossutanud.

9. Nüüd wigga mul ep olle, Kui surren, surren sulle; Ja peasen surma waewast, Ja nään sind, Jesus! taewas.

Pattust ja pattustpöörmisest.

43.

Tulge minno jure kaik, kes teie waewatud ja koormatud ollete, ja minna tahhan teile hingamise sata.
Matt. 11, 28.

Wisil: Kõik tulge minno jure nüüd.

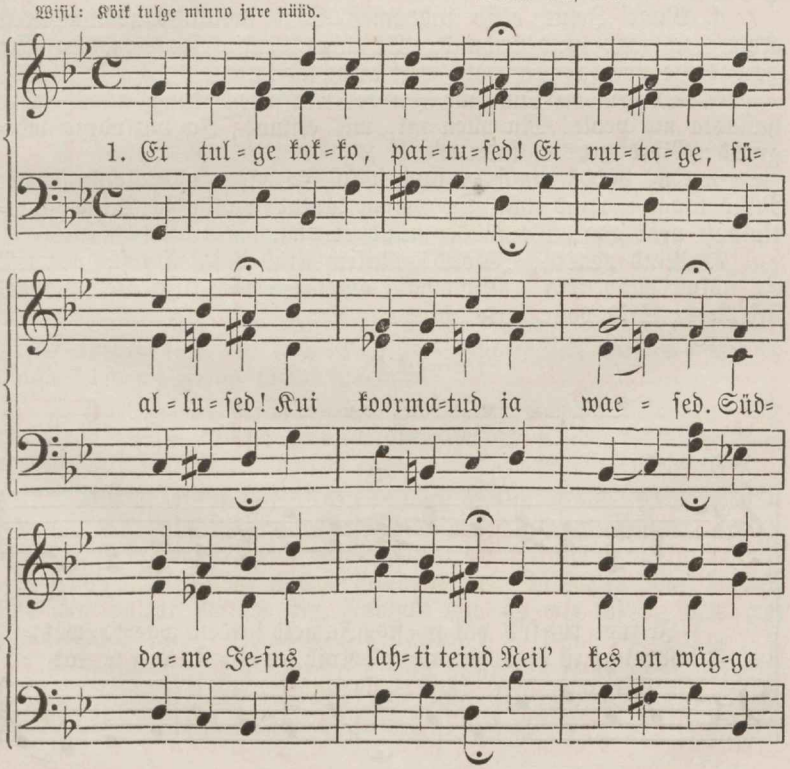

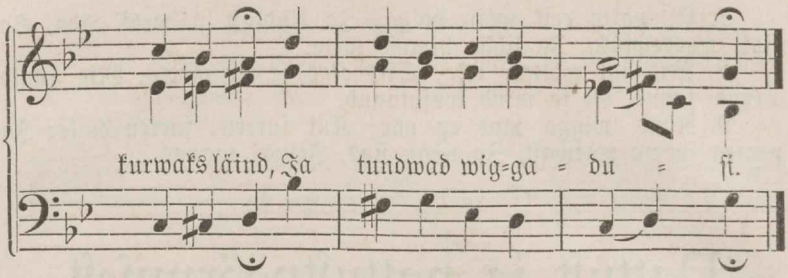

2. Ta wöttab wasto pattused; Siis tulle: Jesus pakkub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Oh! tulle nuttes, uskudes, Ta jalge ümber hakkates; Ta wöttab hallastada.

3. Üks karjane ei lammastki, Mis eksind on, ja näljane, Ei jätta ial mahha: Ühheksakümmend ühheksa Ta jättab körbe holeta, Ja otsib ühte tagga.

4. Waat' Jesus otsib süddamest Sind ärrakaddund lambukest Kunni ta saab sind leidnud. Oh hing! end leida anna ka, Ta hawadesse poe sa: Ta wöib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene tullen allasti, Oh! hallasta mo peale! Ma ollen tal, mis eksinud, Ja pattudega wörgutud; Mind peasta, sada tele.

6. Oh! hädda mull', et sinnust ka Jo wägga ollen lahkund ma. Nüüd taggasi mind hüa Sa omma lauta; wötta sa Mind sallakimbust peastada; Mo südda muud ei püa.

7. Mind peasta, Issand! allati; Mind hoia järgest, surmani, Et uskus ellan ikka. Mind hoia omma öiguses, Ja öige pühhitsuse sees; Siis polle karta wigga.

44.

Sesinnane wöttab pattused wasto ja sööb nendega.
Luk. 15, 2.

Wisil: Jesukest ei jätta ma.

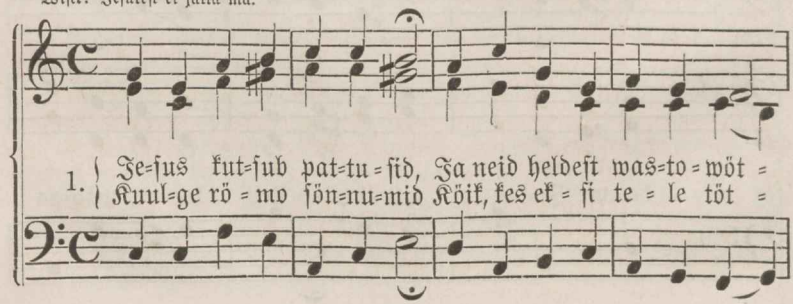

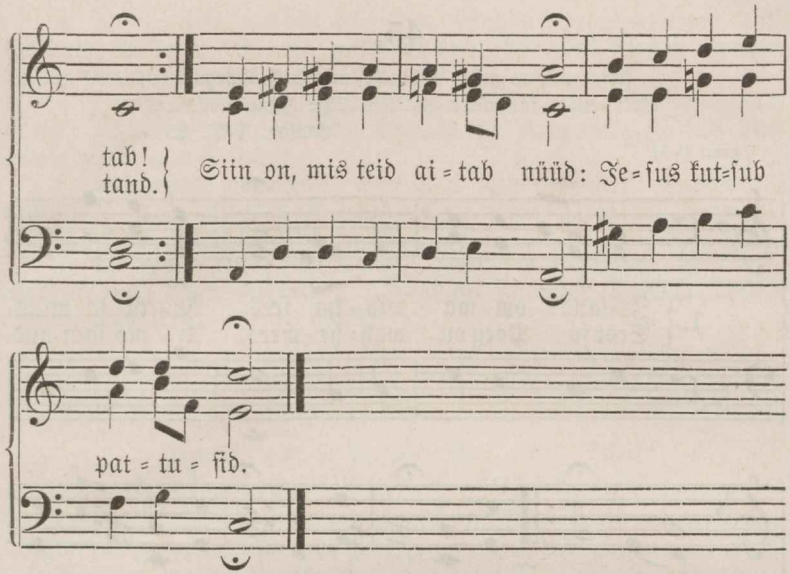

2. Armo wäärt ma pollegi; Siiski on ta ommas sönnas Töutanud kindlaste, Kui ta holeks hing end annab: Armo uks on lahti nüüd, Jesus kutsub pattusid!

3. Kaddund lammast karjane Otsib wägga hoolsast tagga; Ennam püab Jesuke, Mis on eksind kätte sada. Oh et köik nüüd kulleksid! Jesus kutsub pattusid.

4. Tulge siis oh pattused! Tulge kurwad hinged kermest! Jesus kutsub köik, ja teeb Teid ka Issa lapsiks heldest; Ei ta pölga keddagi: Jesus kutsub pattusid.

5. Kurb ja haige tullen ma, Tunnistan köik patto wigga; Oh mo Önnisteggia, Anna sinnult armo leida! Kulen röömsaid sönnumid: Jesus kutsub pattusid.

6. Uskus seisan lotes siin: Kui ka pattud werre karwa, Siiski teeb so surm ja piin Walgeks neid, sest sa ei arwa Wöllaks minno rasket süüd. Jesus kutsub pattusid.

7. Ei nüüd südda waewa mind, Ei wöi Moses kaebdust tösta: Kes mo pattud kandis siin, Tahhab isse mo eest kosta. Kes mo peale töstab süüd? Jesus kutsub pattusid.

8. Jesus kutsub pattusid, Ta on mindgi wastowötnud, Muile ka, kes nutwad süüd, Taewa ukse lahti jätnud. Se peal ellan, surren nüüd: Jesus kutsub pattusid!

45.

Ärra minne mitte kohtusse omma sullasega, sest
ükski ellus innimene ep olle öige sinno palle ees.
Laulor. 143, 2.

Ommal Wisil.

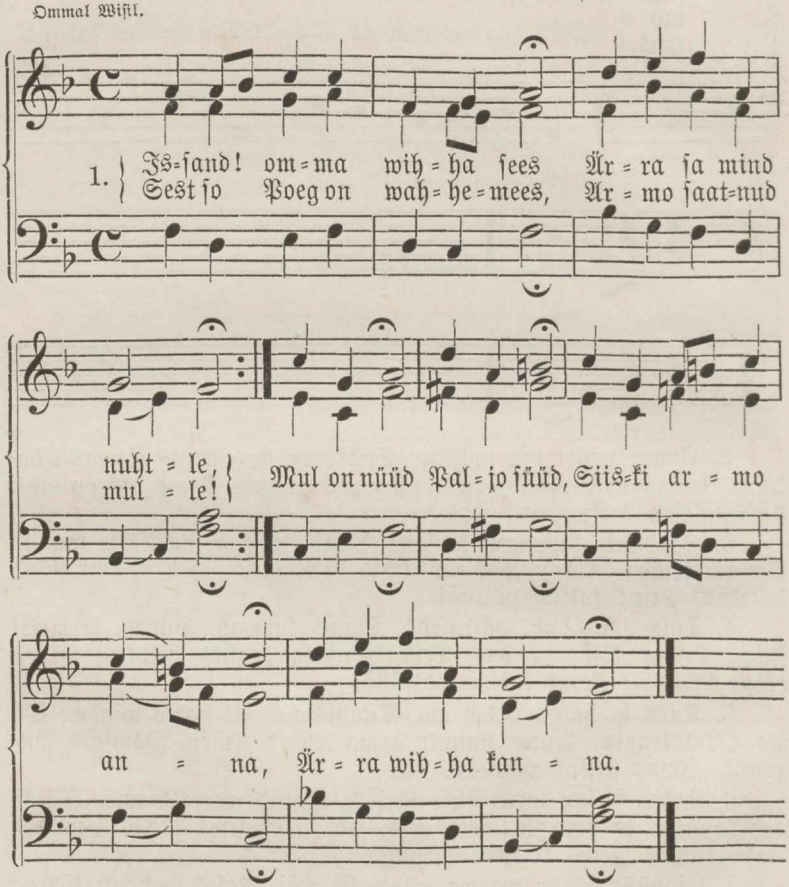

2. Kes sind surmas kulutab, Kes so armo kidab, Ja so nimme auustab Sulle tänno annab! Hoia sa, Pallun ma, Pörgu wallo tundmast Aita surra öndsast.

3. Issaliko armuga Minno peale wata, Minna ollen römuta Römo mulle sada; Kannata Minnuga. Te, et hinge hawad Jälle terweks sawad.

4. Waat, mis nödder ollen ma, Wägga nörgaks läinud Köik lukondid walluga, Et ma patto teinud, Nuttuga Uuma Pannen omma sängi, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Kogguniste wässind, Hingel iggaw odata; Öhhates ma tüddind. Kauaks sa Aitmata. Jättad hingekese Sure murre sisse?

6. Tagganege waenlased! Sest mind Jummal kuleb; Tagganege wastased! Kes teist ennam holib? Sinno ees Usso sees, Jummal, minna seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Jummalal', Issal' ja ta Poial', Waimul', usso andial', Meie pühhitsejal', Römuga Tännada Tahhan temma nimme, Kes teeb ni suurt immet.

46.

Jummal olle mulle armolinne omma helduse pärrast, kustuta mo ülleastmised omma rohke hallastuse pärrast. Laulor. 51, 3.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

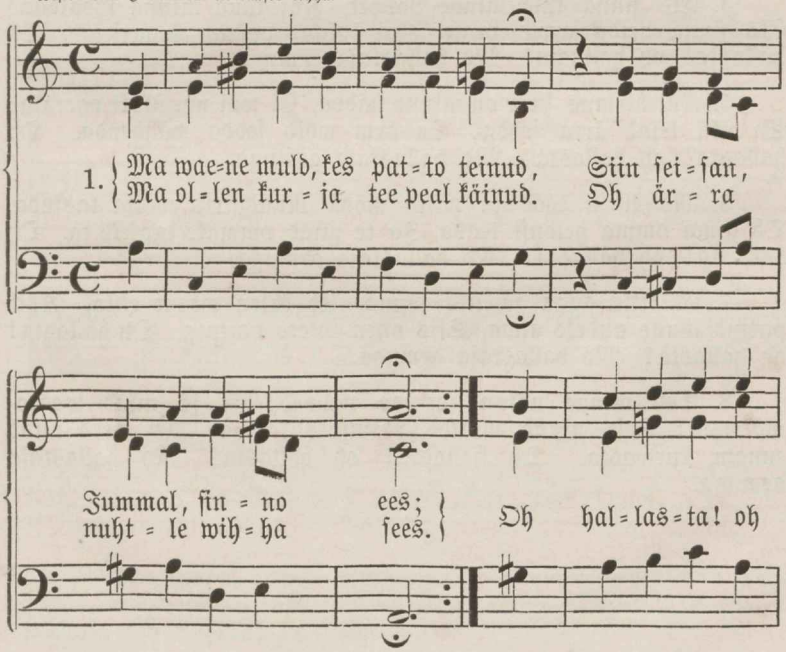

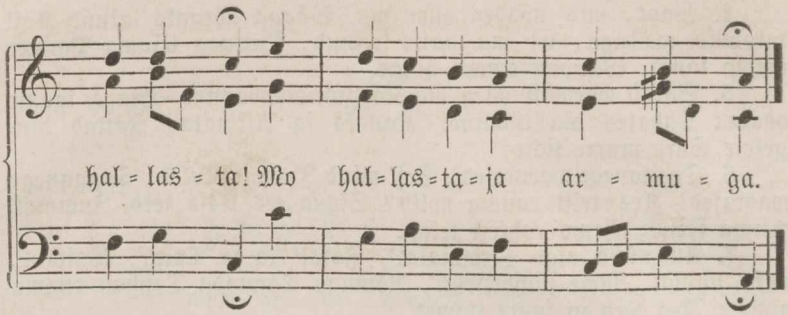

2. Mis hädda tulleb minno peale, Et ollen hirmsast eksinud. Oh! saaksin minna armo jälle, Ma waene laps, kes patto teind. Oh hallasta! o hallasta! Mo hallastaja armuga.

3. Oh! kule armas Jesus taewast, Kui wägga minna kissendan, Ja aita mind sest patto waewast, Et andeksandmist himmustan. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

4. Eks sinna kule minno palwet, Kui kaua minna ihhaidan! Eks sinna heida armo peale, Kui öhkan, pallun, iggatsen? Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

5. Kül hirmus suur on minno hädda, Ei wöi mu ükski parrata; Sa üksi kelad ärra sedda, So arm wöib sedda wähhenda. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

6. Mo kurja tööd ja patto möda Mull' ärra wötta tassuda, Oh anna omma helduft teada, Ja te mind ommaks lapseks ka. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

7. Et ütle agga sa üks sönna, Et kulen waene eksia. Köik pattud mulle andeks anna, Siis ollen so ees pattuta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

8. Sest minna ussun, et mo palwed, Ei jä nüüd wastowötmata; Sest minno mötted röömsaks lähwad, Ei need mind ennam kurwasta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

47.

Panne ommad silmad mo pattude eest warjule,
ja kustuta ärra keik mo üllekohhus. Laulor. 51, 11.

Wisil: Oh Kristus Lunnastaja.

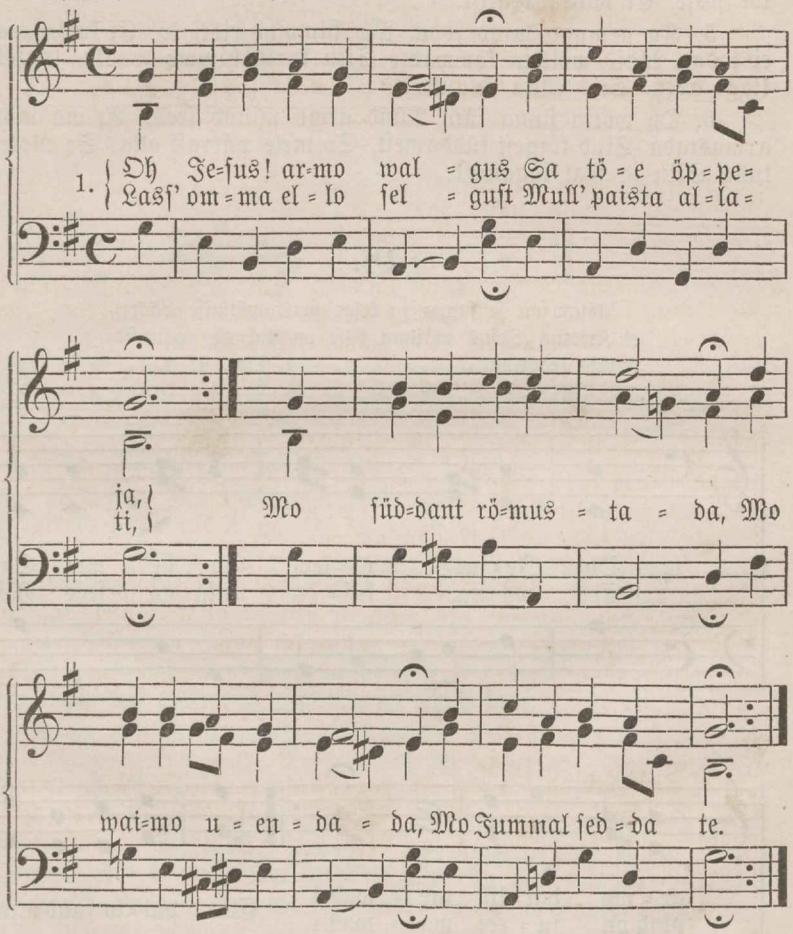

2. Mo pattud andeks anna, Ja aita heldeste, Ja ärra wihha kanna, Waid sedda murretse, Et omma rahho annid Mo süddamesse panned, Oh Issand! kule mind.

3. Mo hingest wälja aia Adama wanna tö, Et minna wöiksin wata So peale järgeste, So ommaks ennast anda, So auuks risti kanda, Et sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa issii öppeta! Seks walgusta mo möistust Ka omma sönnaga, Et ussun sinno sisse Ja jään so töe sisse, Ei holi kurratist.

5. Ka armuga mind joda, Mo himmud risti lö, Et kurja peal' ei loda, Waid wöitlen köwwaste Siin kurja himmo wasto, Ei selle liggi astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh wötta sinna süta Nüüd armo minno sees, Et ma wöin armastada Sind köigest süddamest, So mele pärrast olla, So ellotele tulla Siin ja seal iggawest.

48.

Ustaw on se sanna ja keige wastowötmise wäärt, et Kristus Jesus mailma sisse on tulnud, pattusid önsaks teggema. 1 Tim. 1, 15.

Ommal Wisil.

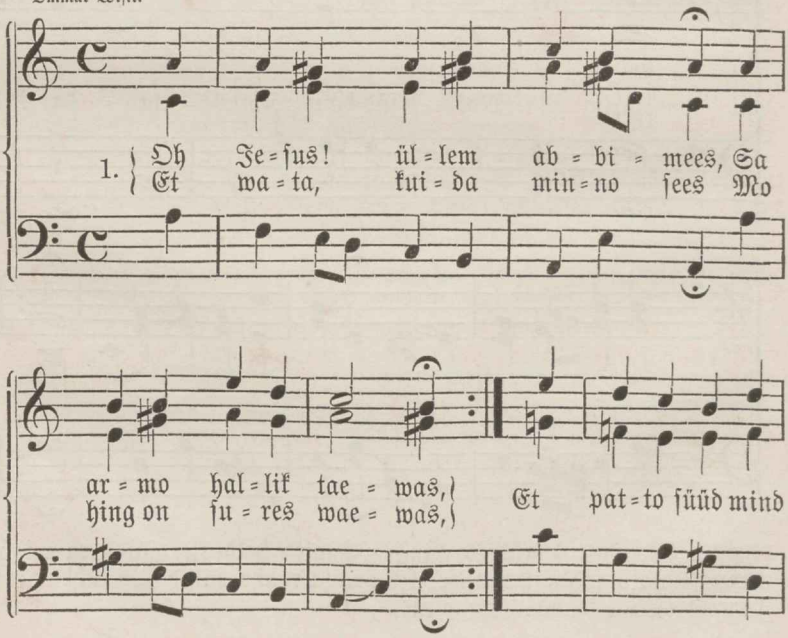

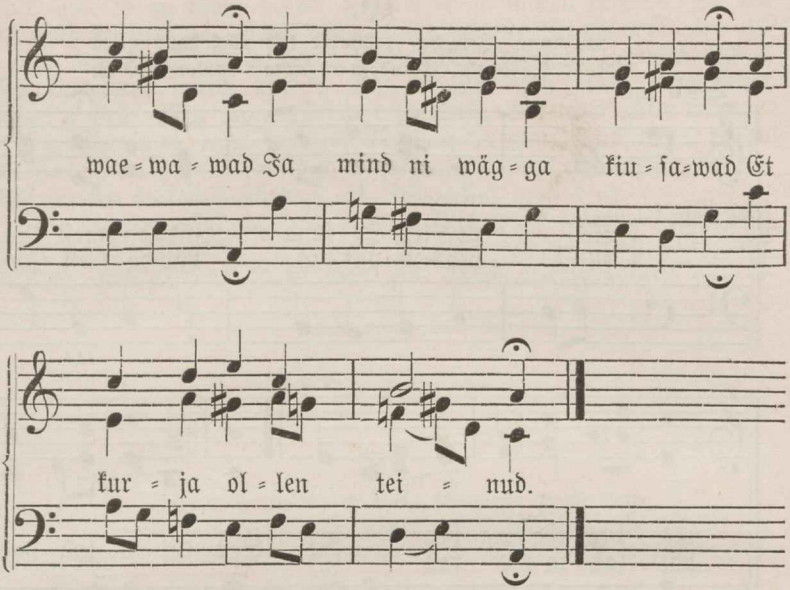

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Issand! appi tötta, Ja olle öige abbimees, Mo süddamest neid wötta, Et patto sisse ma ei jä, Ja surma hukkatust ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkan mötlema Mis ial ollen teinud, Siis tahhab südda katkeda; Sest ollen arraks läinud. Mo nöu ei hakka kuhhugi, Waid hukka saaksin kogguni Kui polleks sinno sönna.

4. Sesamma sönna tunnistab, Et andeks annetakse, Kui südda wihkab pattusid, Ja et neid unnustakse, Sa armo neile töutad, Kes kurwast melest palluwad, Ja uskwad sinno sisse.

5. Ei minna ommast melest nüüd, Kui sinna tead sedda, Ka leian paljo rasket süüd, Need tewad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega End lasta pattust puhhasta, Kui Tawet ja Manasse.

6. Sest langen minna pölweli, Oh Issand! sinno ette, Sind pallun minna allati Et römusta mo möttet, Oh! anna andeks heldeste, Mis minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Issand Jummal! hallasta Ja anna andeks mulle: Mo kurba süddant römusta, Siis tänno annan sulle, Ja tahhan hea melega So nimme auuks ellada, Ja sinno sönna kuulda.

8. Mind waimuga nüüd kinnita, Mind aitko sinno hawad. Mind pesse omma higgiga, Kui löpwad ello päwad; Ning korrista mind öndsaste Siit kurjast ilmast, Jesuke! Wi taewa seltsi, Amen.

49.

Kui sinna, Jehowa, tahhaksid keik üllekohhut meles piddada, kes jöuaks, Issand, so ees seista? Laulor. 130, 3.

Ommal Wisil.

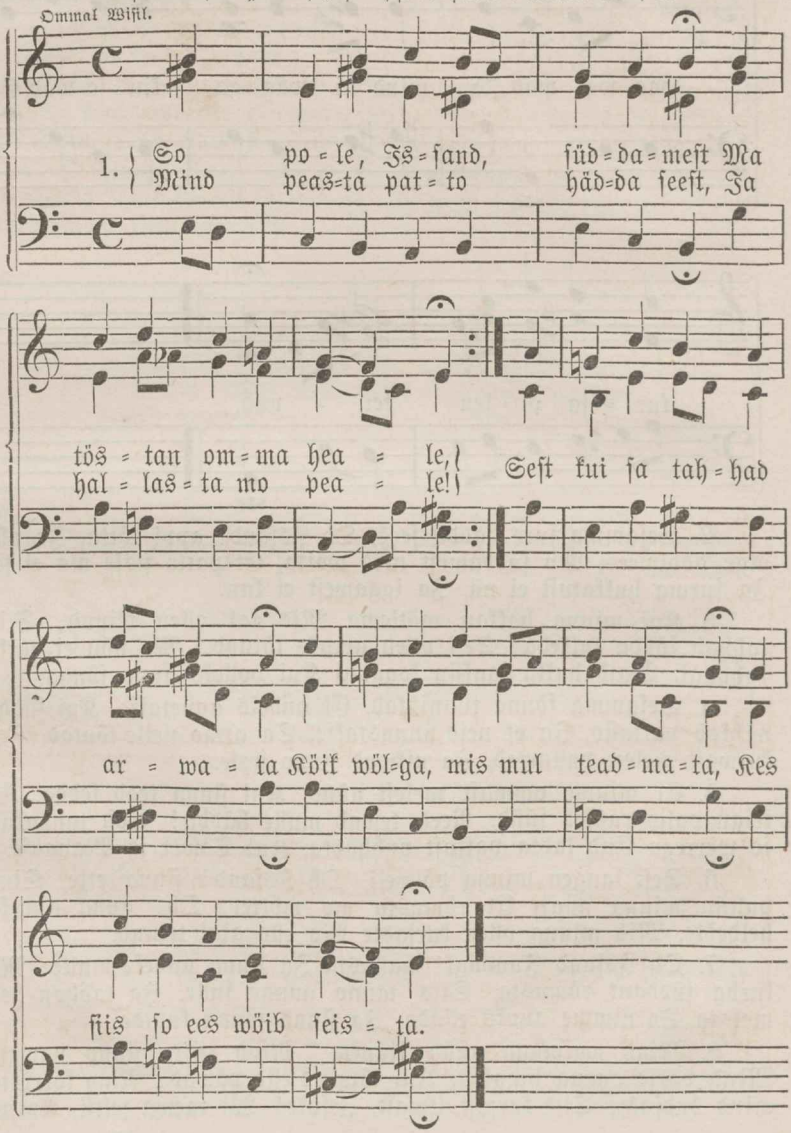

2. So ees ei maksa muud kui arm, Köik pattud andeks anda; Köik meie tö on tühhi pörm, Kes wöib so wihha kanda? So ees kes wöib kül surusta. Waid peame köik hirmuma, Ja ellama so armust.

3. Sepärrast sinno peale nüüd, Mo Jummal! minna lodan, Mo süddames muud ühtegi, Kui et sust abbi otan, Mis sinno sönna töutab, Mis minno hinge römustab, Se peale ollen julge.

4. Ehk sinna kaua wiwitad Mo häddas appi tulla, Weel ussun ma sind, Jummalat, Ja tahhan julge olla, Ni kuida usklik Israel, Kes sünnib waimust üllewel, Ja Jummalat weel otab.

5. Ehk suur kül meie sü ja pat, Mis sinno wasto tehtud, Mis siiski sinna armastad, Ja saab so abbi nähtud. Sa olled öige karjane, Kes sönnast ja ka teust hea, Meid peasta köigest pattust.

Ussust.

50.

Sepärrast arwame meie, et inninene öigeks saab usso läbbi, ilmaässo teggusita. Röm. 3, 28.

Ommal Wisil.

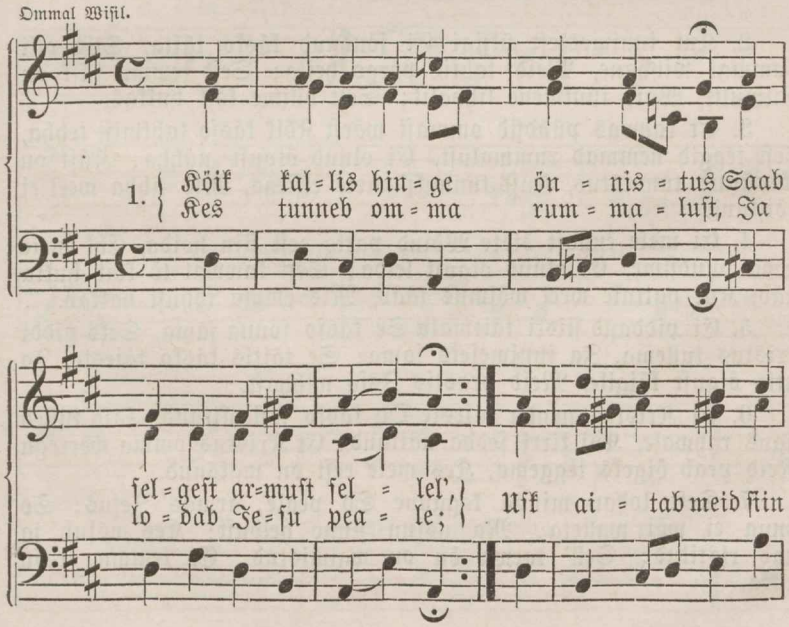

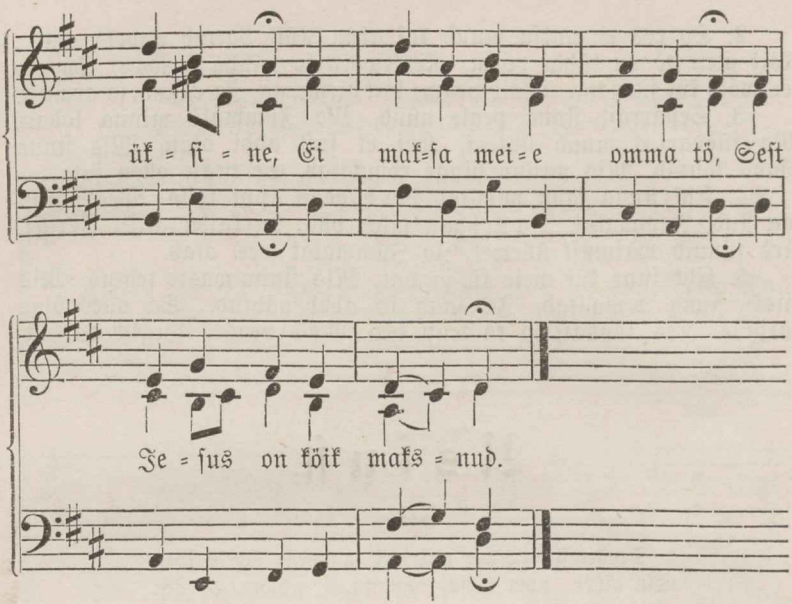

2. Kui innimestest üksigi Ei jöudnud käsko täita, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahtis pörgo heita; Sest temma käsk on waimulik, Waid innimene lihhalik; Sest ollime köik hukkas.

3. Et rahwas püüdsid ommast wäest Köik kässo tahtmist tehha, Sest teggid nemmad rummalust, Ei olnud öigust nähha; Käsk on ükspäinis tunnistus, Kust tunnuks' meie eksitus, Mis lihha weel ei möistnud.

4. Ei meie emnast öiete Wöind patto eest siin hoida, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud öigust leida; Sest kawwal tö köik hukka lääb, Kui pattule weel wöimus jääb, Mis emma ihhust hakkab.

5. Ei piddand siiski täitmata Se kässo sönna jäma, Seks piddi Kristus tullema, Ja innimeseks sama: Se täitis käsko täieste, Ja satis öigust köigile, Meid peastis Issa wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste On käsko issi täitnud, Siis tulleb öigus rahwale, Kui kirri sedda näitnud: Et Kristus omma werrega Meid peab öigeks teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna koggune So peale, armas Jesus; So sönna ei wöi walleta, Ma ussun sinno helduſt: Kes ussub ja saab ristitud; Sell' taewa ön on walmistud, Et temma ei sa hukka.

51.

Sest innimese Poeg on tulnud önsaks teggema, mis on ärrakaddunud. Matt. 18, 11.

Wisil: Jesus surma ärrawöitja.

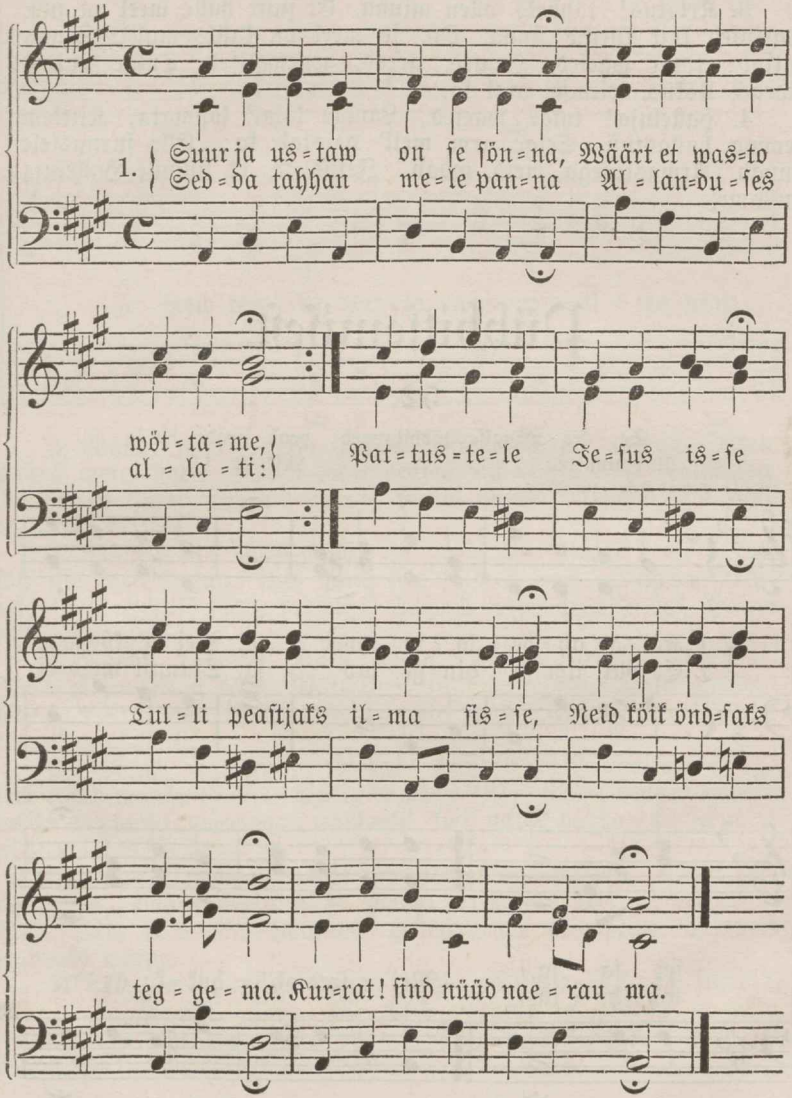

2. Jummal sinno auuks sedda Tahhan tunnistada nüüd: Wägga suur mo patto hädda Olli mul, ja paljo süüd; Köik mis kurri, möistsin agga Tehha, ja ei olnud wagga, Siiski surem on, nään ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle meel on sull, Pattused köik kutsud sinna, Oh, se meel on kallis mull', Sinna kutsud: tulge waesed, Haiged, arrad, waewalised, Tulge pulma ridega, Uskus, wiimsel aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal' löpmata, Kiitkem temma hallastusi, Selge arm meil' paistab ka; Ello surnustele annab, Armastusega meid jodab. Jesus te, et sinnule Halleluja laulame.

Pühhitsemisest.

52.

Se, kes wäggise läbbitungeb, peab nende ele üllesminnema. Mik. 2, 13.

Wisil: Armas Jesus armastaja.

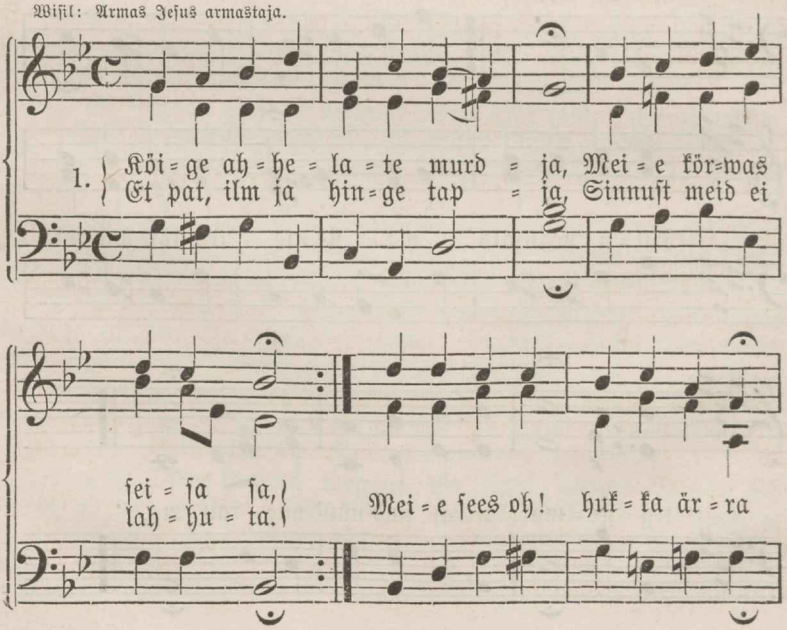

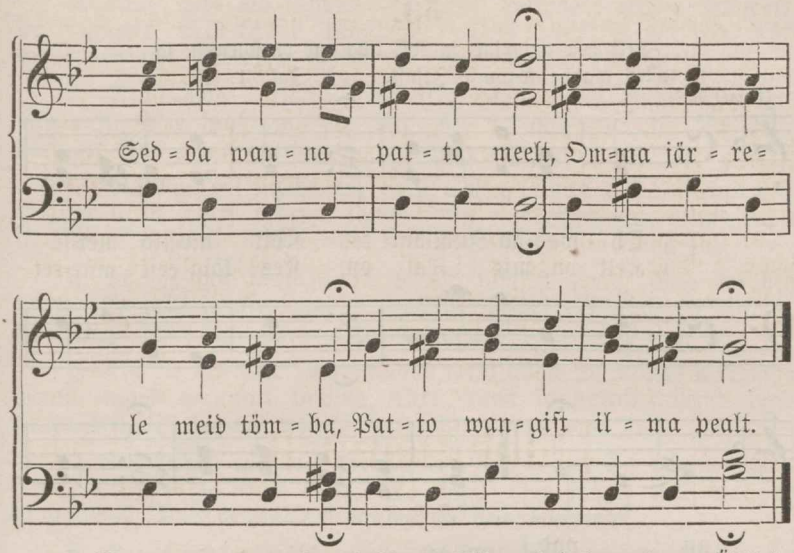

2. Wata, meie rasket hädda! Köige lodud asjaga Öhkab, pallub meie südda: Millal lahti peasen ma Tühja ilma tenistusest, Mis mind ilmas waewab weel? Millal minna wabbadusest Omma ossa pärrin seal.

3. Kinnita mo nörka usko, Te mind lahti köigest teal, Et ma köik siis katki kissun, Mis mind kelab ilmas weel. Rahwa kartus otsa sago, Heitlik südda kaddugo, Argdus ristis ärra mingo, Pehme lihha löppego!

4. Röhhu russuks, kissu wälja, Issand, kurjust koggoni! Ilmasgi so ees ei kölba Ükski kurri sullane. Tösta patto muddast tedda, Rikku mao kawwalust, Et siis wöime kätte sada Ükskord taewa wabbadust.

5. Issand, wallitse ja wöida! Kunningas Immanuel, Pörgo leer nüüd mahha töuka! Wötta ennesele riik! Kissu hinged hauast wälja Leppimise werrega! Löppeta köik patto hädda, Et sa meid ni armastad.

6. Meie olleme kül ennast Wangiks annud pattule, Wötta siis, oh Jesus, wasto Meid nüüd omma armule! Meie korem on jo raske, Mis meid aiab palluma, Heida armo meie peale, Te meid wabbaks wäega.

7. Arm, meid omma surma tömba, Tappa köik, ja surreta, Mis ei sa so riki nähha, Wi meid paradisi ka. Meid ei lükka sinna ärra, Kui meil öige himmo on; Oh mis kaunis, maggus warra On so wabbadus ja rööm!

53.

Keik hea andmine ja keik täis and on üllewelt, ja tulleb mahha walguse Issast. Jak. 1, 17.

Ommal Wisil.

1. Oh wag=ga Jummal! kes Köik an=nid mei=le
Kelt on, mis i = al, on, Kes köig'eest mur=ret

an = nad,
kan = nad,
Mull' an = na ter=wist, ning Et

ter=we ih = ho sees Mul ol = leks puhhas hing Ja

öi = gust süd = da = mes.

2. Lass', mis mo kuhhus on, Mind ussinaste nähha, Et wöiksin ammetis, Mis kässid, pea tehha: Oh! anna, et ma teen Köik teggo aegsaste, Ja aita, et mo tö Wöiks minna eddasi.

3. Mind aita räkida, Mis ikka heaks wöib tulla, Ja kela räkimast, Mis tühhi tahhab olla; Kui ommas ammetis Ma pean räkima, Siis anna sönnale Täit wägge römuga.

4. Kui mul on hädda kä, Siis wötta julgust anda, Mind aita römuga Köik risti koorma kanda: Ka wihhamehhega Mind lasse leppida, Kui nöuu mul tarwis on, Head nöuu siis anna ka.

5. Te, et ma köigega Nisuggust söbrust pean, Mis ma hea ollewa Ka sulle armsa tean; Kui wöttad heldeste Mo warra jätkata, Siis olgo ärra sest, Mis sadud kurjaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhad jätko anda Ja mönne waewaga Mind lassed wannust kanda; Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest, Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auu sest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus, ette Sa omma surma sees; Hing sago sinno kätte, Mo ihhul' olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus nemmad hingates Ei kule mürrinat.

8. Kui hüad wimaks weel: Köik surnud, tönske ülles! So kässi olgo siis Ka minno haua külges, Lass' kuulda omma healt, Mo ihho ärrata, Et kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

54.

Wötke enneste peale minno ikke, ja öppige minnust et minna ollen tassane ja süddamest allandlik, siis leiate teie hingamisse enneste hingedele.

Matt. 11, 29.

Wisil: Ärkage ni wahhid hüüdwad.

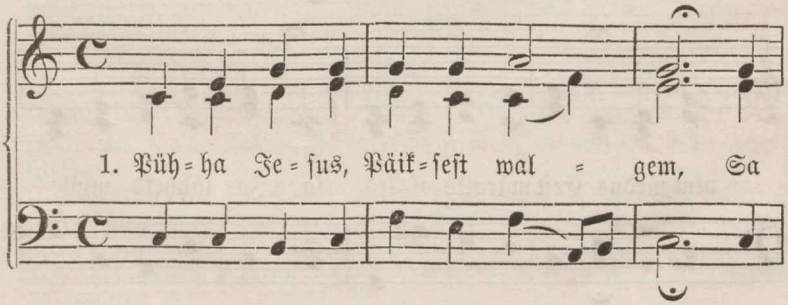

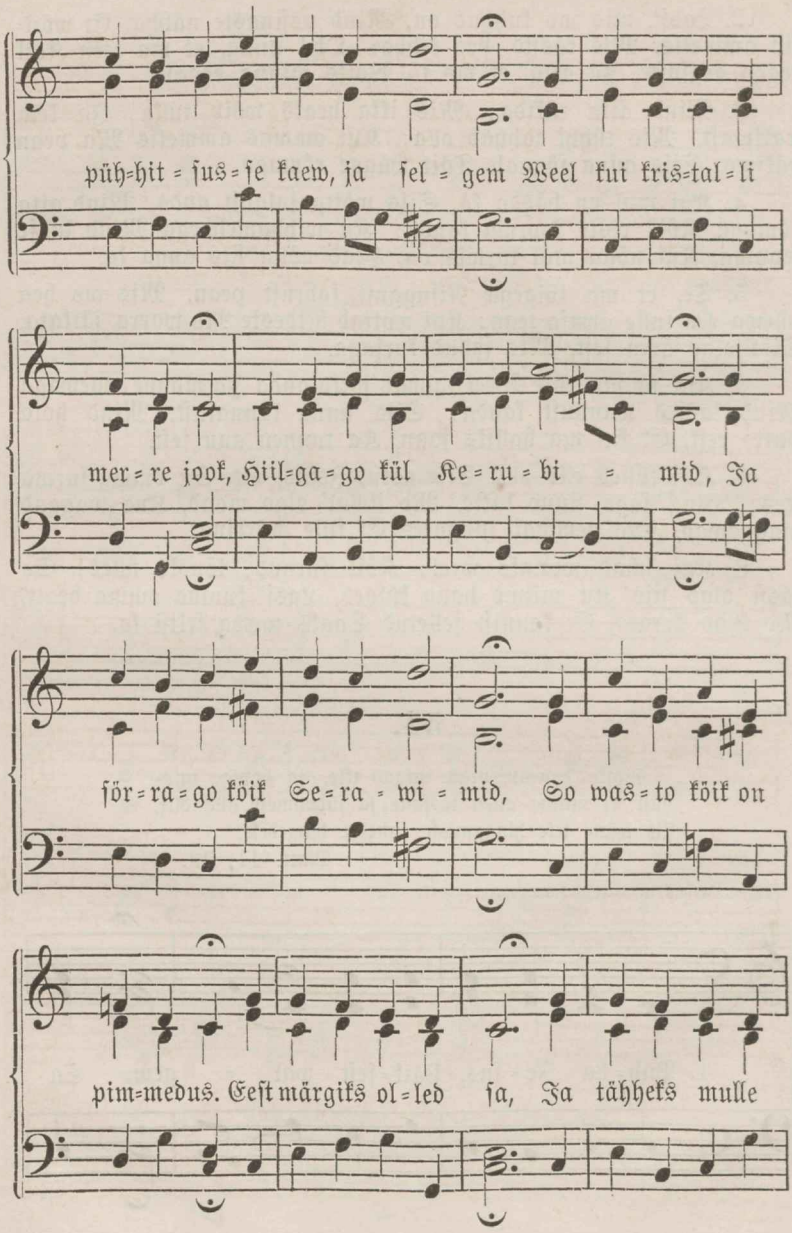
püh=hit = sus = se kaew, ja sel = gem Weel kui kris=tal = li
mer = re jook, Hiil=ga = go kül Ke = ru = bi = mid, Ja
för = ra = go köik Se = ra = wi = mid, So was = to köik on
pim=medus. Eest märgiks ol = led sa, Ja tähheks mulle

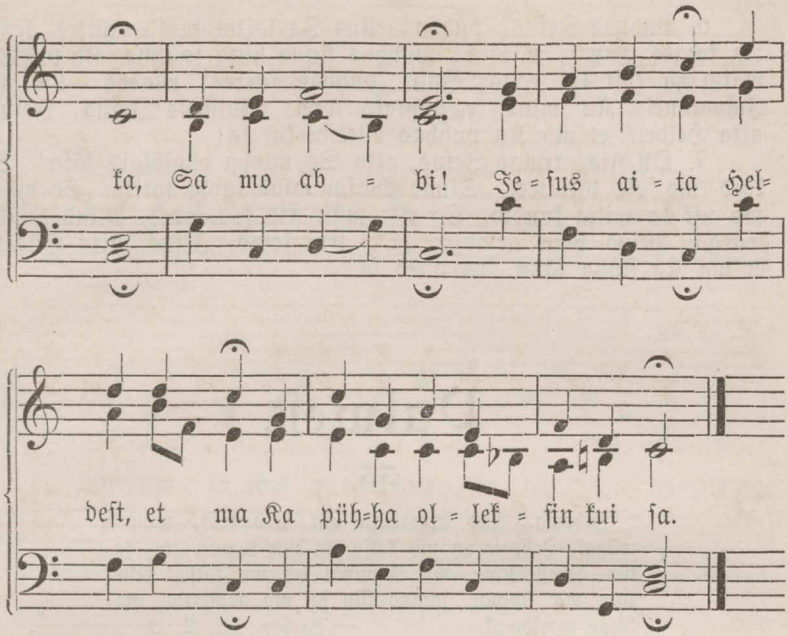

2. Waikne Jesus! ni kui sinna Siin waikselt wötsid Issa sönna Sa täitsid sedda surmani: Nenda anna sinna mulle, Et ma saan sönna kuuljaks sulle, Mo tahtmist kela allati; Oh te mind tassaseks Ja omma sarnatseks; Sönna kuuljaks! Jesus aita, Heldest, et ma Ka waikne olleksin kui sa!

3. Wahwas Jesus, palwes walwad, Töös wässimata ennast waewad, Ja päwal, ösel kannatad: Issand, kela hinge tuimust, Köik holetust ja waimo laiskust, Siis sa mind kannad, toetad. Jah anna walwamist, Ja öiget pallumist, Wahwas Jesus! Jesus, aita Heldest, et ma Ka hoolsast walwaksin kui sa!

4. Helde Jesus, olled lahke Ja olled armuline ikka, Ka omma pölgajatele. Sinno armo=päike paistab, Maad rahho=wihmakene kastab Ka kurjateggiatele. Mind, Jummal öppeta Ka nenda teggema! Helde Jesus, Jesus aita Heldest, et ma Ka helde olleksin kui sa!

5. Allandlik sa, Jesus, olled; Aukunningas, ja siiski tulled Sa ilma peale waesuses. Ma peal könnid allandatud, Saad pöllatud ja teotatud, Käid orja näul, puduses. Oh anna allandust Ja öiget armastust, Wötta uhkust! Jesus, aita Heldest, et ma Allandlik olleksin kui sa!

6. Puhhas Jesus! pühhas ellus Ja laitmata sa möttes, teus, Ja köiges ommas seisuses; Puhhas sinno hing so ihho, Ka puhhas waim ja köik so teggo, Jah, puhhas surres, ellades: Oh mo Immanuel, Ka mind te puhtaks weel! Puhhas Jesus, Jesus, aita Heldest, et ma Ka puhhas ollekſin kui sa!

7. Oh siis, armas Jesus, aita So pühha ellojälgis käia! Sa käid mo ele hiilates. Sinno Waim mind läbbi täitko, So wäes mo usk ka wilja kandko, So riki jään siis kaswades, Mind tömba wäega, Mind hoia armuga! Oh tru Jesus, Jesus, aita Heldest, et ma Ka sinna jään, kus olled sa!

Palwest.

55.

Jehowa, sind armastan ma süddamest, minno wäggi, Jehowa on mo kaljo, ja mo tuggew lin, ja mo ärrapeästja; mo Jummal on mo kaljo, kelle jure ma kippun, minno kilp ja mo abbisarw, mo körge warjöpaik. Laulor. 18, 2. 3.

Ommal Wisil.

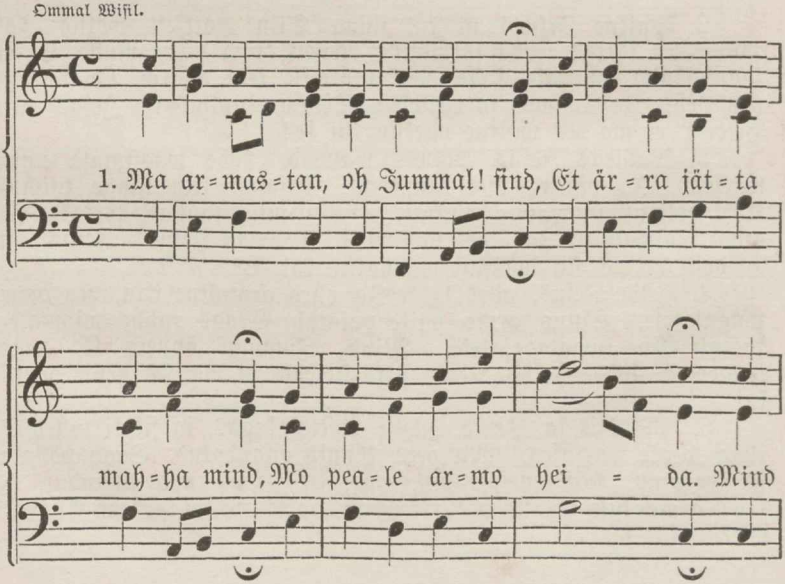

köik ma=ilm ei rö = mus = ta, Ei ho=li taewast

min=na ka, Kui ag=ga sind wöin lei = da. Ehk

min = no süd=da löh=keb kül, Sa ol = led siis = ki

ab=biks mull', Mo ön ja hin=ge kin = ni = tus, So

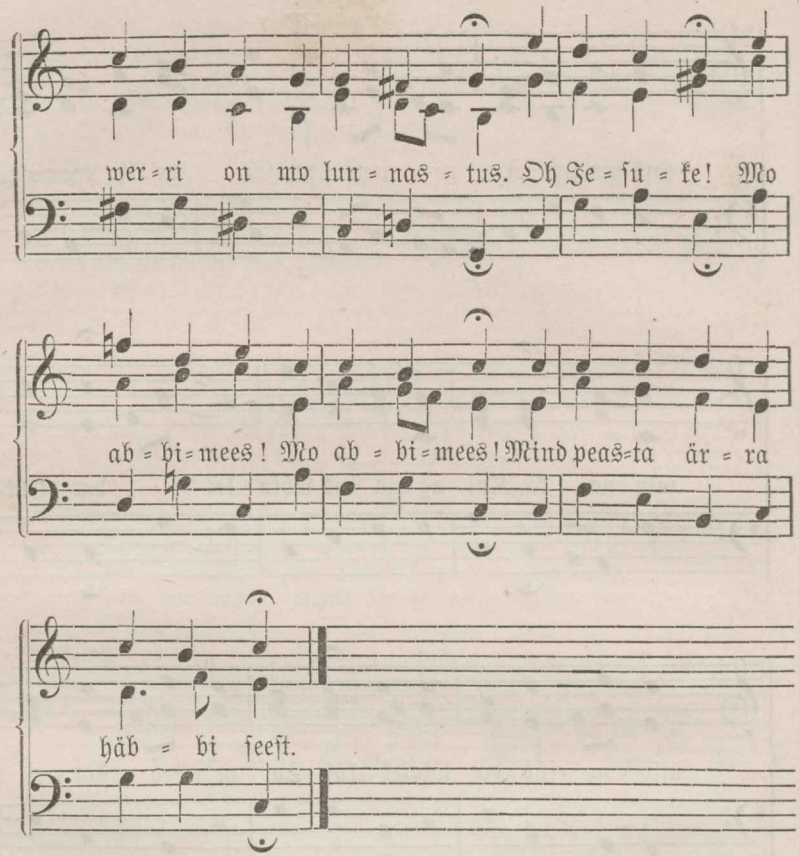

2. So arm, oh Issand! on se ka, Mis ial ma wöin nimmeta, Köik ollen sinnust sanud. Oh! armo anna tenida, Sind, liggimest, ja ennast ka Sega, mis olled annud; Ja kela walle öppetust, Ja kurratite kawwalust. Mo hädda sees mind römusta. Et wöin heal melel kannata. Oh Jesuke! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind surma häddas römusta.

3. Ma pallun, Issand! süddamest, Oh! lasse omma inglid siis Mo hinge taewa kanda, Ja wötta minno ihhule, Kui tedda hauda maetakse, Head hingamist ka anda. Mind wiimsel päwal ärrata, Siis tullen ma sind näggema, Oh Jummal! sure aun sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tahhan ikka kita sind.

56.

Teie ep olle sanud sullase pölwe waimo, et teie jälle peaksite kartma, waid teie ollete lapse pölwe Waimo sanud, kelle läbbi meie kissendame: Abba, Issa. Röm. 10, 15.

Ommal Wisil.

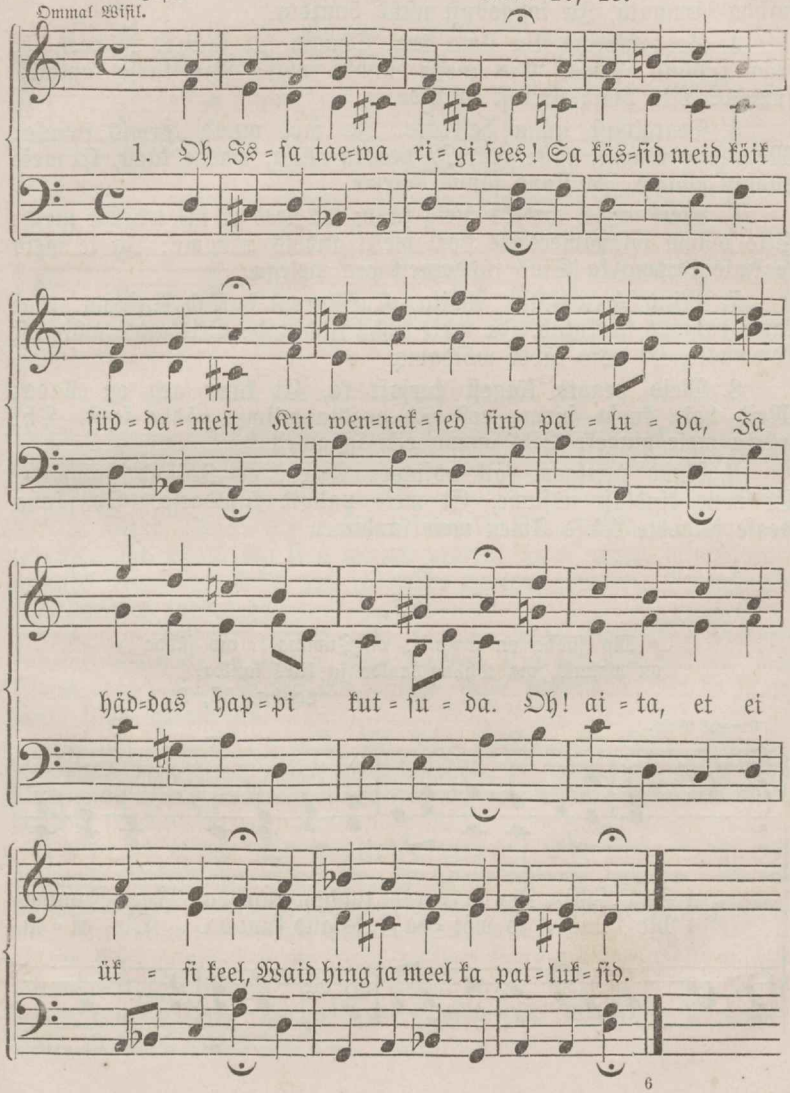

2. So nimmi sago kidetud, So sönna selgest öppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle öppetus, Ja löppeks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno käest Meil' nüüd ja pärrast iggawest. Ja Waimo omma anniga Lass' meie jures ellada; Köik pörgo wihha lämmata, Ja koggodust nüüd önnista.

4. So tahtmine sin ilma peal Sündko kui taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis meile sünnib ialgi; Köik kurja tahtmist surreta, Mis püab sinnust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ja mis muud tarwis ihhule; Meid hoia töwwe, tulle eest, Ja peasta nälja, waeno käest, Et meie rahhul ellame, Ja sinno sönna kuleme.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid; Siis omma wihhameestele Heal melel andeks anname; Ja te meid walmis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Mind ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab kiusama, Kui kurri rahwas hukkutab, Ja meie lihha kihhutab: Siis anna wöimust köwwaste, Et usso läbbi wöidame.

8. Meid peasta köigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada; Meid hoia kurja surma eest Ja peasta wiimse hädda seest, Oh! wötta meie hingeke Siis omma riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem köik ussuga: Amen, oh Issand! awwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwid kuuldakse. So sönna peale julgeste Nüüd Amen meie laulame.

57.

Mo südda on walmis, oh Jummal! mo südda
on walmis, ma tahhan laulda ja kites laulda.
Laulor. 57, 8.

Ommal Wisil.

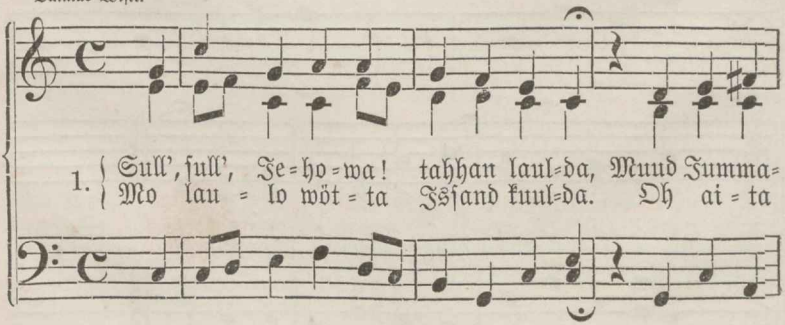

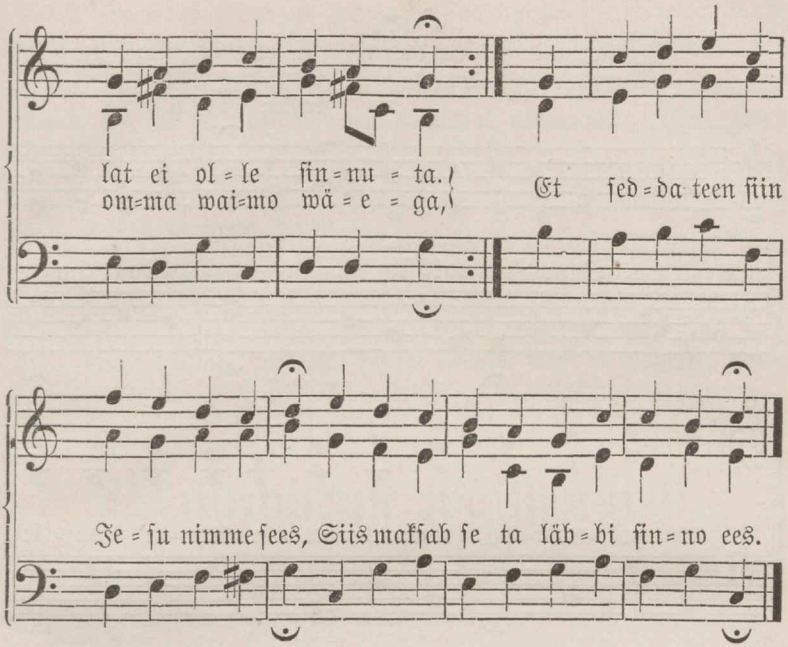

2. Mind, Issa! tömba Poia jure, Et Poeg mind jälle tömbaks sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja möistust annaks minnule, Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja mängin sulle lauldes süddames.

3. So heldusest mind aita laulda, Siis öiete sind lauldes kulutan, Siis on se wägga illus kuulda, Kui waimus sind ja töes kummardan; Siis Waim mo waimo sulle ühhendab, Et se suurt laulo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, kül saan nähha, Et öhkab räkimata sönnaga, Sest jöuan uskus palwid tehha, Ta tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristusega sinno pärria, Et Abba Issa! ma wöin üttelda.

5. Oh! önnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno Waim mo waimul' tunnistab; Ma tean, ja üpris immeks pannen, Et mo hing köik head annid so käest saab. Sa annad mulle paljo ennam weel, Kui minna möistan, pallun, püan teal.

6. Oh! önnis, kes ma Jesu nimmel Sind pallun, sest ta pallub minno eest, Ja istub seks so järje peal, Sest köik on Jah ja Amen temma sees. Se eest ma laulan sulle aunstust, Et kingid mulle ni suurt önnistust.

58.

Ma lautan ommad käed laiale so pole, mo hing
himmustab so järrele kui ma, mis märga tahhab.
Laulor. 143, 6.

Ommal Wisil.

1. Wa=ta Jummal! siin ma rummal Heidan ennast

pöl = wi = li, Nut = to hea = le, lap = se me = le

Toon ma, Je=sus, sin = nu = le; Las=se en=nast

minnust lei=da, Kes ma tuhk, sau, pör = mu = ke.

2. Wata jälle minno peale, Käna mind so järrele; Sulle jöuan, sind ma nöuan, Kui so pärris lapsuke, Lasse ennast minnust leida Wötta mind, jä minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Issand, sinno hallastust, Mis köik sawad, kes sull' armsad Kes siin nöudwad armastust; Lasse ennast minnust leida, Kes sind saab, saab önnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilma süta Talleke, Sinno külgest, sinno süllest, Otsin armo, peiuke; Lasse ennast minnust leida, Kallis wäggew Jesuke.

5. Waat', kui halle on so talle, Ja so lapse nutto heal; Kurwastuses, allanduses Laulab ärdest minno keel: Lasse ennast minnust leida, Wägga nöuab sind mo meel.

6. Ilma kärra, rikkus, warra, Lust, au, köik mis ilma peal, Teeb mull' hädda, sest mo südda Nöuab mis on üllewel; Lasse ennast minnust leida, Jummal! walmis ollen teal!

Waimulikust wöitlemisest.

59.

Mis muud, mo wennad, kui sage wäggewaks
Issanda sees, ja temma kange wäe sees. Ew. 6, 10.

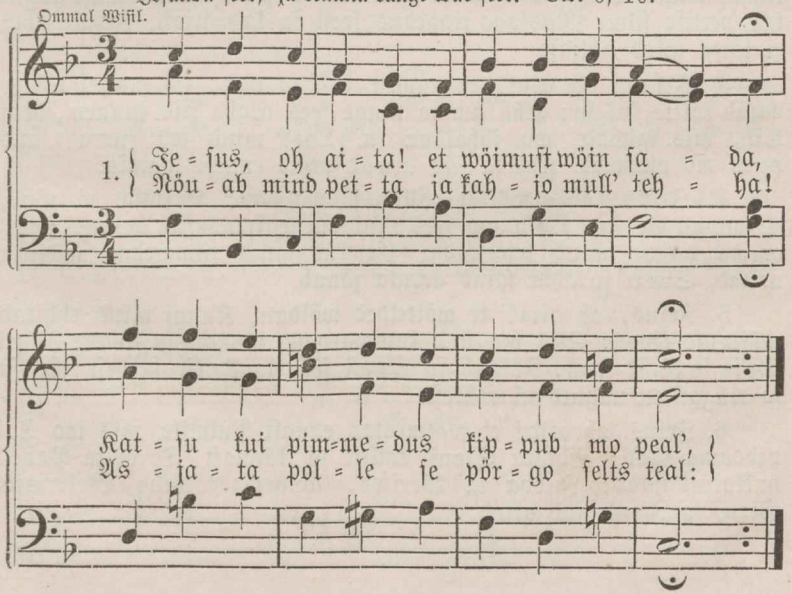

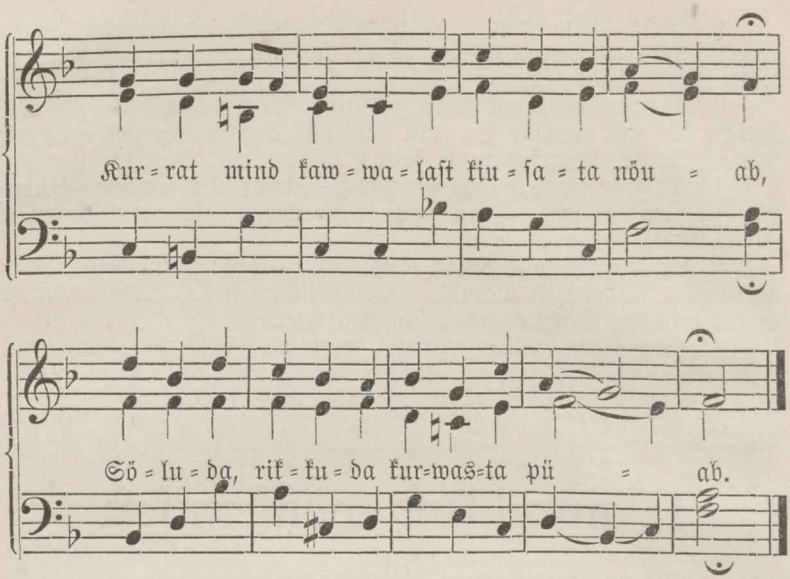

2. Jesus, oh aita! ma ollen so omma. Aita kui kurrat, mo lihha, mailm Wäggise sundida nöudwad so loma, Kawwalast augutab pettise silm; Mässago tiggedus seest ja ka wäljast, Jesuse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et ma ei tahha muud mitte kui sa; Küll omma hinge sees rahho siis tunnen, Kui köik, mis tahhad, ma ihhaldan ka. Lass' mind sell' surra, mis pean mo ommaks, Kül sa siis arwad mind ennese lomaks.

4. Jesus, oh aita! et pallun ja walwan; Kaitsja, ei uinu, ei magga ka sa; Öhka mo sees, kui ma waimus siin öhkan. Lass' omma palwe mind leppitada. Et kül mind pimmedus wässita nöuab, Siiski so abbi mind ärrata jöuab.

5. Jesus, oh aita! et wöiteldes wöidan, Kunni mind ehhitab wöimuse kroon; Siis ma sind kummardan, tännan ja kidan, Allati kituse laulusid toon; Issand so nimmi seal lauldakse heldest, Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

6. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Pulmile, mis mo Tal piddama lääb; Ehhita Sionit kallist ja kännast, Te et ta Pabeli hukkatust nääb; Jubba ta kärriseb, langema töttab; Walmista, Sion, so Jesus sind aitab.

60.

Ota Jehowat, olle wahwa, siis kinnitab ta so süddant, oh! ota Jehowat. Laulor. 27, 14.

Ommal Wisil.

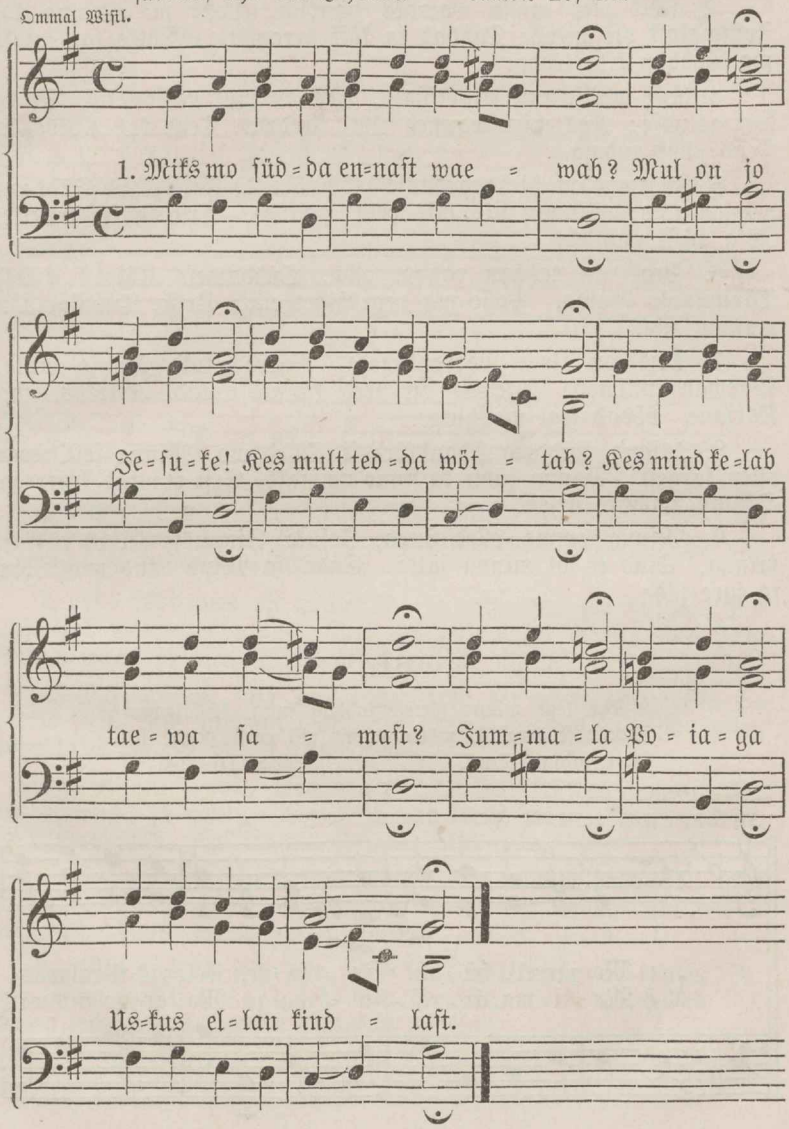

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullingi, Polnud mul siis rikkust; Allasti ma lähhen ärra Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Köik mis mulle warraks pandud, Polle mo Omma jo, Jummalast on antud; Tahhab ta köik ärrawötta, Wötko ta, Siiski ma Tahhan kita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul Hädda kül, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Rönustand, Jahhutand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peale panneb. Tru on se Armuke, Issa wisil nuhtleb.

6. Seal ma tahhan rahhul olla, Süddamest Köigest wäest Tännolaulo laulda. Polle ma peal öiget ello; Ürike, Tühhine On mailma illo.

7. Mis on ilma warrandused? Parras kuld On jo muld, Waewab innimesi: Taewas on need kaunid annid, Kristus, mo Karjane, Södab seal mo hinge.

8. Issand, sind ma kidan körgest, Olled mo, Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ka sinno ommaks, Sest et mind Werrega Ostnud ommaks orjaks.

9. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sinnusse Kinni hakkan minna. Sind ei ial minna jätta, Sada sa Mind, kus ma Wöin so jure jäda.

61.

Kui kegi minno järrele tahhab tulla, se salgago isseennast ärra, ja wötko omma rist enese peale, ja käigo minno järrel. Matt. 16, 24.

Ommal Wisil.

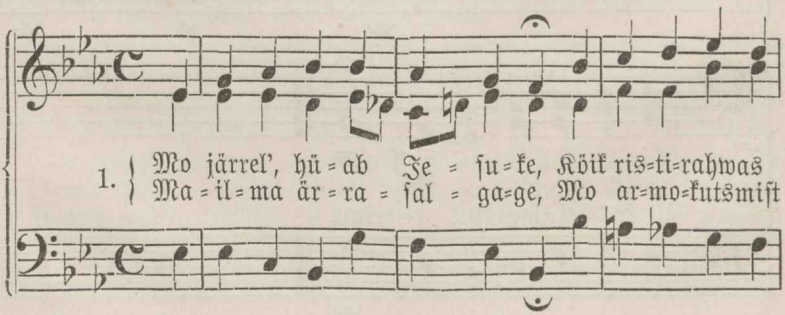

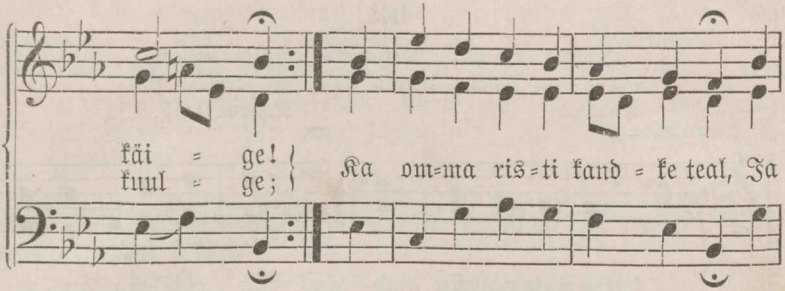

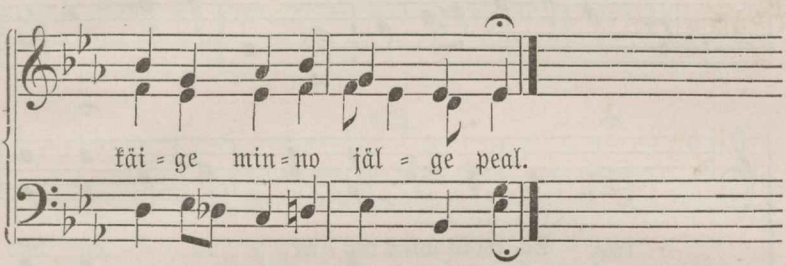

2. Ma ollen walgus sellele Kis mind siin tagganöuab; Ei pimmeduses kommista, Kes minno jure jöuab. Ma pühha ello öppetan, Ja taewa tele juhhatan.

3. Mo süddames on allandus, Ja armastus mo hinges; Mo suust keeb wälja tassandus, Mis maggusam kui messi; Mo Issa pärralt waim ja meel, Mo mötted taewas üllewel.

4. Ma näitan, mis teil' kahjo teeb, Et wöite pöggeneda Se himmo eest, mis süddant sööb, Ja pattust tagganeda. Ma ollen hinge kaljo ka, Ja taewa römo andia.

5. Kui teile raske, käin ma eel, Ja teie körwas seisan, Ma murran teed, ja wöitlen weel, Ja teie kroni hoian. Laisk sullane, kes seisma jääb, Kui temma Issand sötta lääb.

6. Se ommast elluft ilma jääb, Kes ello hoida püab; Kes Kristusega surma lääb, Se ello jälle leiab. Kes omma risti pölgab nüüd, Se pölgab taewa aun ja hüüd.

7. Siis wötkem selle ello sees Köik risti röömsast kanda, Ja Jesu järrelkäimises Ta holeks ennast anda. Kes wöitlewad siin temma wäes, Neil taewas ellokroon on käes.

62.

Jehowa on hea, tuggewaks paigaks ahhastuse päwal; ja temma tunneb neid, kes temma jure kippuwad. Nahum. 1, 7.

Ommal Wisil.

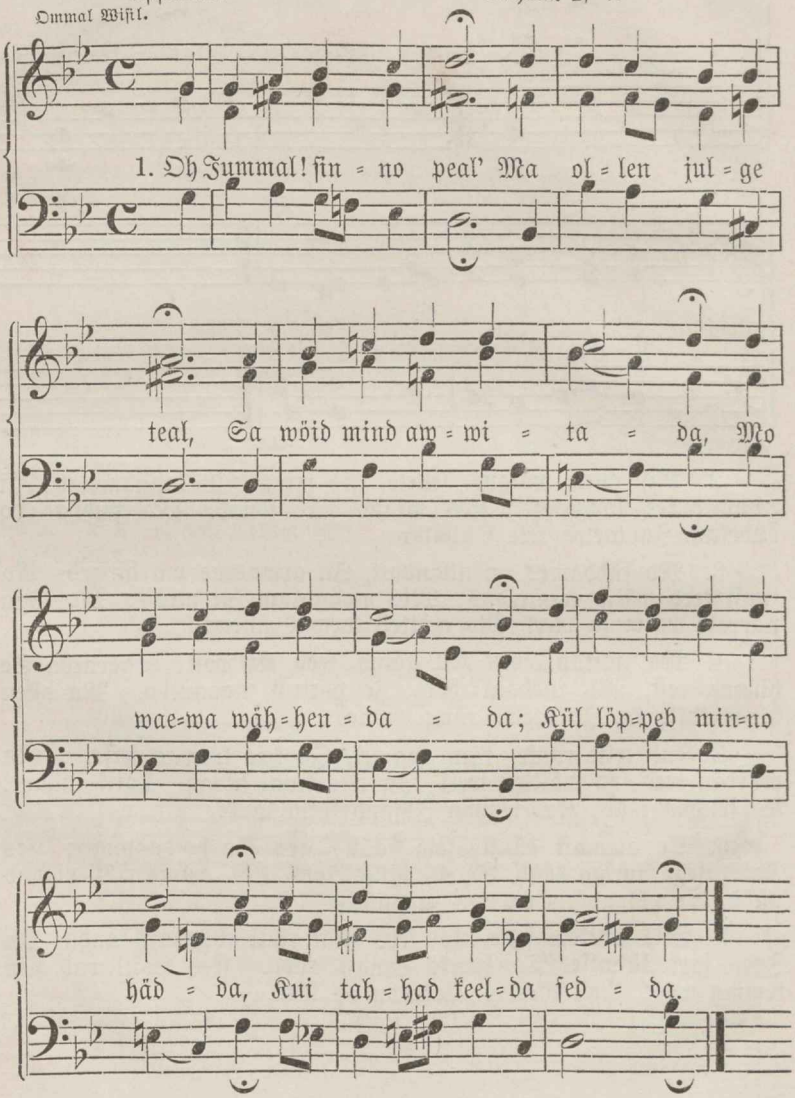

2. Ehk waewawad mind nüüd, Mo rasked patto süüd, Ma tahhan, Jesus, lota, Ja sinnult armo ota; So holeks ennast annan, Kas surren ma wöi ellan.

3. Ehk surm mind surretab, Surm mulle kassuks saab; Siin Kristus on mo ello, Mo hinge kallim illo; Ta ikka murred kannab, Ja surmas ello annab.

4. Oh Issand Jesuke! Meid peastsid heldeste, Sind risti külge podi, Se läbbi ello todi, Sa löppetad köik waewa, Köik waggad sadad taewa.

5. Nüüd Amen otse töest Ma ütlen süddamest, Meid lasse armust sinna So jure taewa minna, Et meie wöime järgest So nimme kita körgest.

63.

Ja kui kegi ka wöitleb, ei sa temma mitte woidokroni, kui ta ei wöitle nenda, kui kohhus on.
2 Tim. 2, 5.

Ommal Wisil.

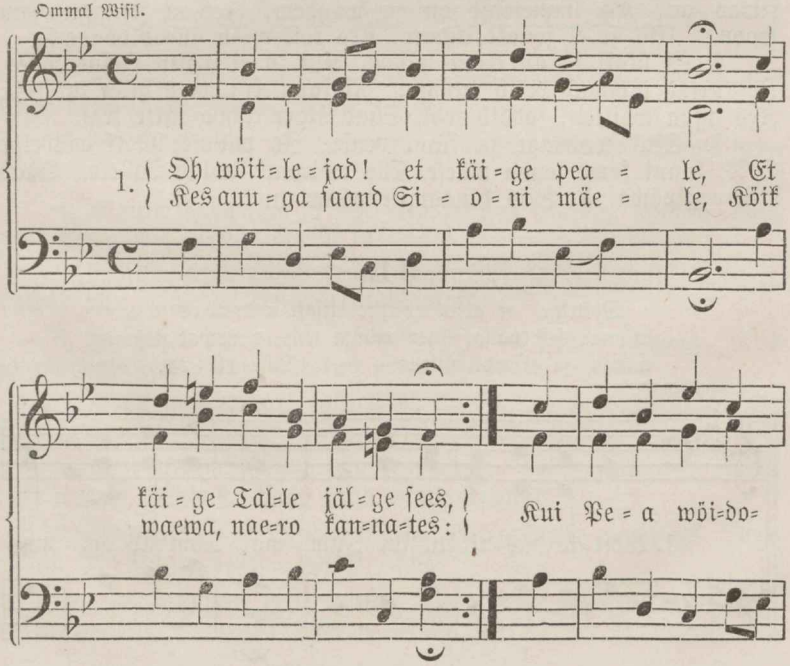

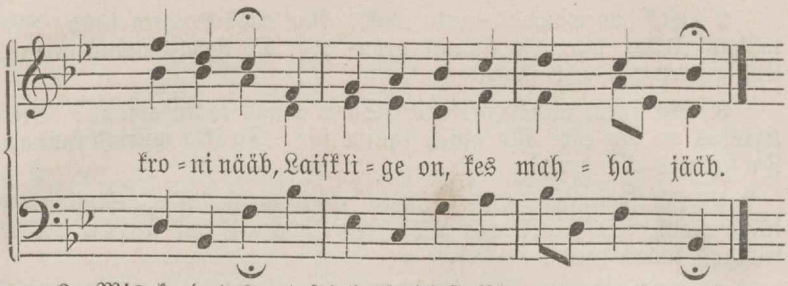

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwates kui palludes; Eks Kristus wöimust sanud ausast Seal maule pead röhhudes? Nüüd käige järrel temma wäes, Siis wöimust sate Kristuses.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nödrust kaebama: „Et temma waene hukka läinud, Ei ennam wasto seista sa!" Sest Issand on, kes terweks teeb, Ja nödradele wäeks jääb.

4. Ons waenlane kül wägga julge, Ei polle siiski hädda sest: Kül same tedda (julgest tulge) Kui leiba süa Talle wäest; Waat! jubba pöggenemas on, Sest Issand siin ja Kideon.

5. Ons nödrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waesus, Issand rikkas on, Ka immeteust on ta wäggew, Kel on sesuggune au kroon? Eks se ei jöuaks aidata, Kes köik wöib üllespiddada?

6. Ei ükski sa au kroni nähha, Kui ta ei wöitle Jesus wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha, Ni kaua kui weel hing ta sees; Kes agga wöitleb, söddib teal, Saab öiget rahho kätte seal.

7. Siis walwage ja käige peale, Ja palwes hästi wöidelge Seks, kunni same senna mäele, Kus wöimust laulab Talleke. Saab otsa argipäwa tö, Siis hingamise pääw on kä.

64.

Wöitelge, et teie woikfite kitsast wärrawast sisse minna; sest paljo, ütlen minna teile, püüdwad sisse minna, ja ei woi mitte. Luk. 13, 24.

Ommal Wisil.

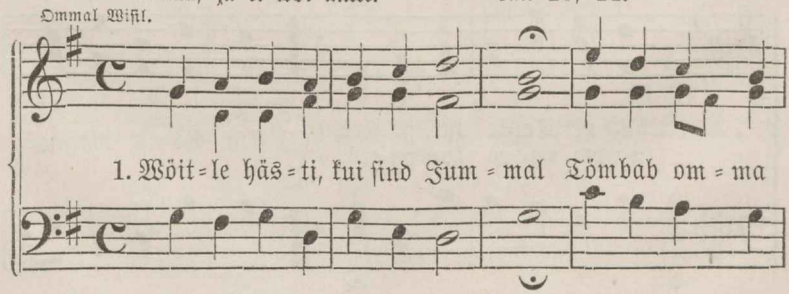

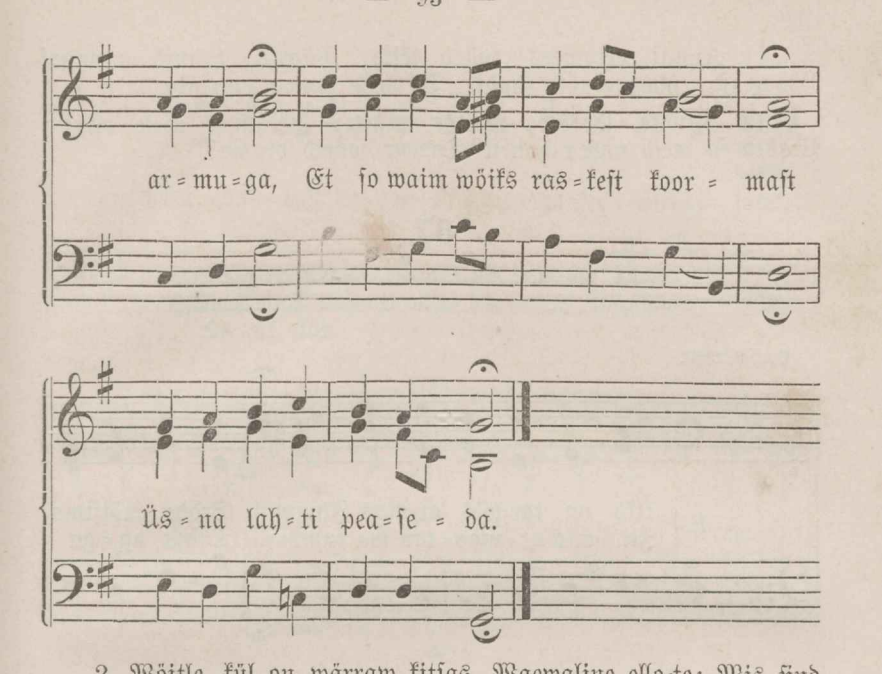

2. Wöitle, kül on wärraw kitsas, Waewaline ello=te; Mis sind kinni peab ilmas, Se ei sada taewale.

3. Wöitle palwes, öhkamises Wässimata, löpmata; Wöida ärra ussinuses, Söddi ööd ja päwad ka.

4. Wöitle wahwaste ja olle Armastuses tulline! Hoiab meel weel ilma pole, Jääb so nön ka polele.

5. Wöitle, ärra wässi ilmas Pallumast ja öhkamast! Ööd ja päwad olle wahwas, Hoia ärratüddimast.

6. Himmule kui annad wöimust, Ja ka leppid lihhaga, Siis sa mahhajättad Jesust, Kustub armo künal ka.

7. Lihha himmustuse tulli Teeb sind külmaks, söggedaks, Ja sööb ärra usso ölli, Sest, hing jä sa söddiaks.

8. Öige usk se wöitleb wahwast Patto wasto surmani, Ja ei holi römust, häddast, Waid saab wöimust allati.

9. Wöitlejad, oh sedda hoidke, Ärge kartke middagi, Jesu jälgis ikka käige, Taewa pole töttage!

10. Iggal tunnil mele tulgo: Surm wöib tulla äkkiste! Usso lühter walmis olgo, Ölli jure wallage!

11. Kunni peigmees tulleb teile, Päwad, tunnid arwage! Röömsast temma wasto jöudke, Ta wiib taewa pulmale.

12. Jöudke, jookske, hüüdke julgest: „Walmis meie olleme, Peasta sa meid mulla honest, Taewa honeid otame!“

65.

Agga üht asja on tarwis: Maria on hea ossa wallitsenud, se ei pea mitte temmalt ärrawöetama.
Luk. 10, 42.

Ommal Wisil.

1. Üks on tar=wis, ar=mas Jummal, Sedda möistma
Ja mis ar=mas=tan ma rummal, Tühja ag=ga

öp=pe=ta, ol=le=wa: Sest et se mo süd=dant siin

pi=nab ja wae=wab, Ja üks=päi=nis murred ja

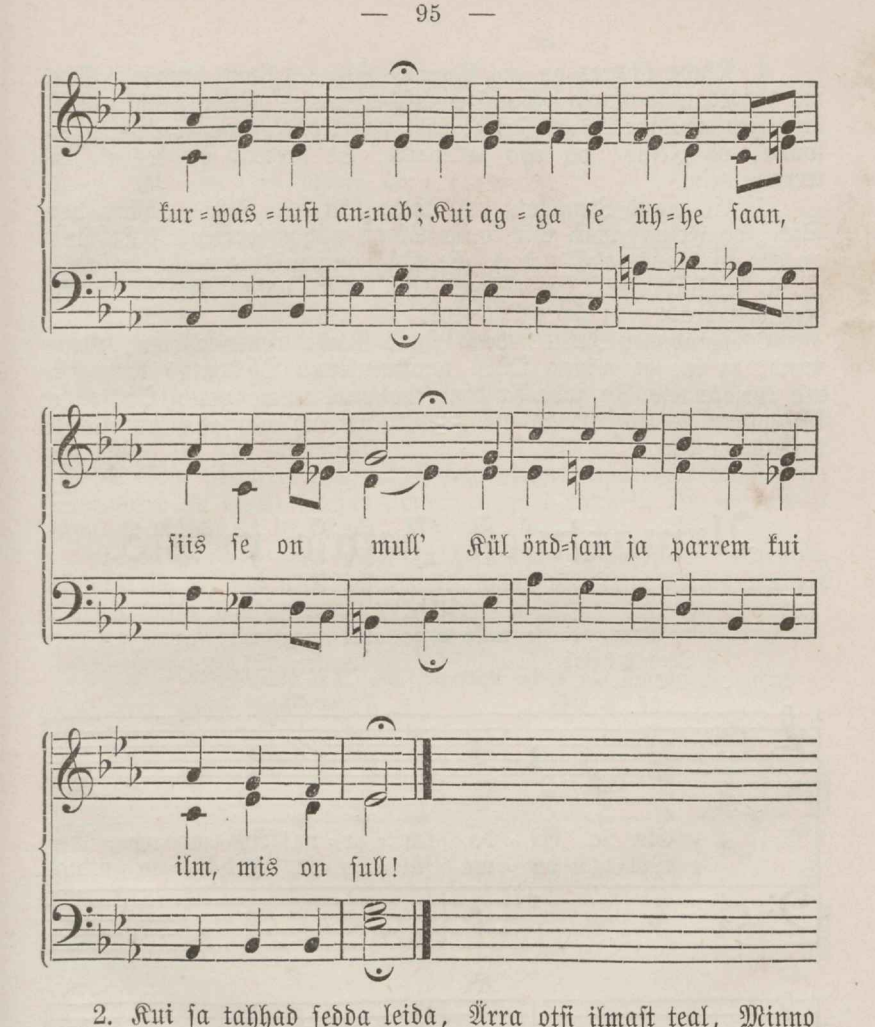

2. Kui sa tahhad sedda leida, Ärra otsi ilmast teal, Minno südda wötta jöuda, Otsi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seal ellab, Köik head ja köik täielist annet sull annab; Sealt leitakse suremat, parremat head, Seal on se ükspäinis, kus iggawest jääd.

3. Ni kui pühhal' Mariale Ainus ossa olli se: Temma töttis Jesusele, Istus temma jalgele; Ei olnud muud himmud ta süddames teada, Kui ükspäinis Jesuse öppetust kuulda, Mis temma ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta ossaks siis jäi.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sinno järrele, Sind ma ihhaldan jo ammo; Kingi ennast minnule! Et paljo kül peaksid laia teed nöudma, Siis Jesuse jure ma üksnes saan jöudma. So sönna, oh Jesus! on ello ja waim, Se kaswab ja kossub kui terrane taim.

5. Ei muud Jummala ees kölba Kui sa, Jesus, üllem hea, Sull', oh Jesus! lääb köik korda Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja öigus mull' todud, Se läbbi on önnistus mulle ka sadud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui uskus sind hoian, kui iggawest head.

6. Nüüd, oh Jesus! pead sinna Mulle ainus ollema, Katsu mind, ja te, et minna Ollen kawwaluseta. Oh wata! kas eksin ma kurjale tele, Ja sada ja käna mo meel omma pole. Oh! te, et köik pühkmeks siin arwab mo meel, Kui sind ma saan kassuks, se tarwis on teal.

Armastusest Jesuse wasto.

66.

Wata, ei se tukku egga uinu maggama, kes Israeli hoiab. Laulor. 121, 4.

Wisil: Jesukest ei jätta ma.

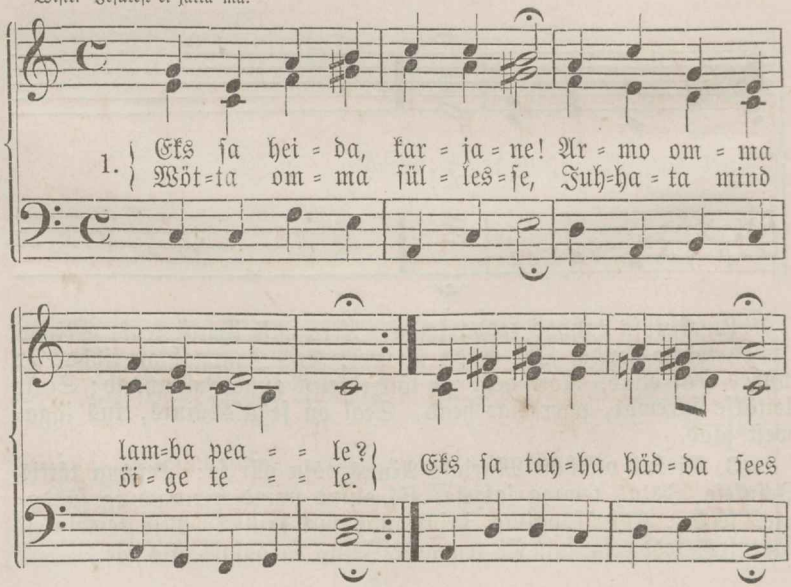

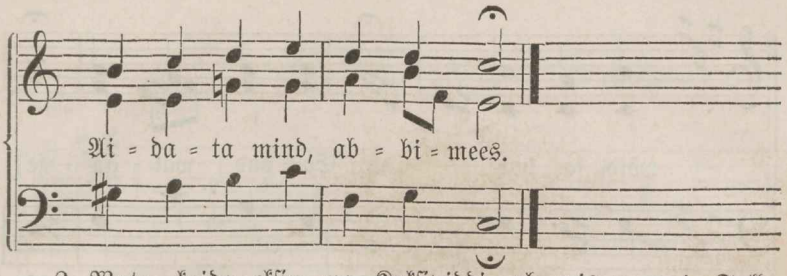

2. Wata, kuida eksin ma Kaksipiddi, oh mis murre! Tulle, wötta, wi mind ka Omma lambukeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus köik lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Nende hulkas taewas nähha, Kes sind kiitwad järgeste! Ükski wöi neil' kahjo tehha; Römo sawad kartmata, Ei wöi ial eksida.

4. Sest siin on mul kitsas kä, Minna ellan murres järgest; Waenlased ka allati Minno ümber piirwad kangest, Et ma waene lambuke Rahho ei sa ialgi.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele ossaks jäda! Karjane, oh aita sa, Et ma neist wöin lahti sada. Wi mind omma lambuke Taewa lauta hädda seest.

67.

Jummala arm, mis önnistust sadab, on ilmunud keigile innimestele. Tit. 2, 11.

Ommal, Wisil.

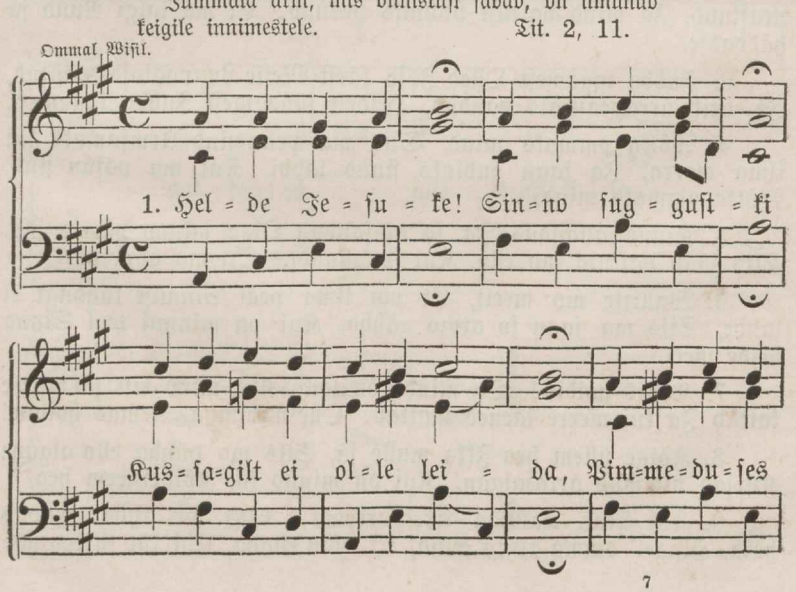

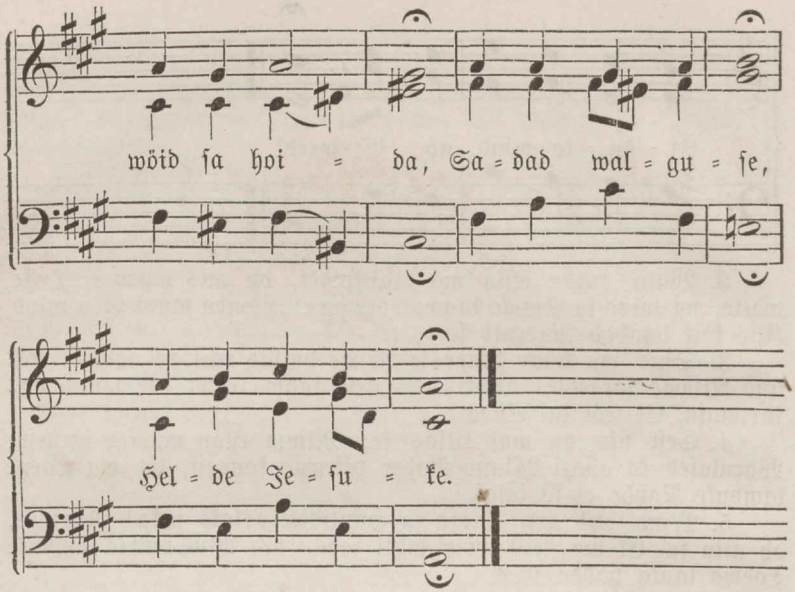

2. Surma hädda seest Olled sinna töest Omma surmaga mind peastnud, Ja mind pattust puhtaks pesnud; Ei ma ialgi Nüüd jä häddasse.

3. Jubba iggawest Olled Issa käest Meile Lunnastajaks antud, Ja meil' ärrapeastjaks pandud, Heldest süddamest Jubba iggawest.

4. Wötta ommaks mind, Siis ma pean sind Armsamaks kui ilma warra, Ja saan öndsaks sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Wötta ommaks mind.

5. Sinno allandus Ja so tassandus Olgo minno pärris illo, Siis jääb pattuta mo ello, Kui so allandus On mo öppetus.

6. Wallitse mo meelt, Et ma ilma peal Sinnust kuhhugi ei lähhe, Siis ma saan so armo nähha, Kui on minnul teal Sinno helde meel.

7. Kallis hoidia! Oh mind römusta, Kui mind rist ja murre kattab Ja kui merre laened mattab; Olle minnuga, Armas hoidia!

8. Köige üllem hea Ikka mulle jä, Siis ma pühha ello algan; Kurjad himmud ärrasalgan, Kui on minno kä, Köigesurem hea.

9. Kui pean walluga Ärrasurrema, Siis mo ihho muldas hoia, Hingel' omma au ka anna, Et wöin ellada, Ehk kül surren ma.

68.

Kui peigmehhel rööm on prudi pärrast, nenda römustab so Jummal sinno pärrast. Jes. 62, 5.

Wisil: Helde Jesuke.

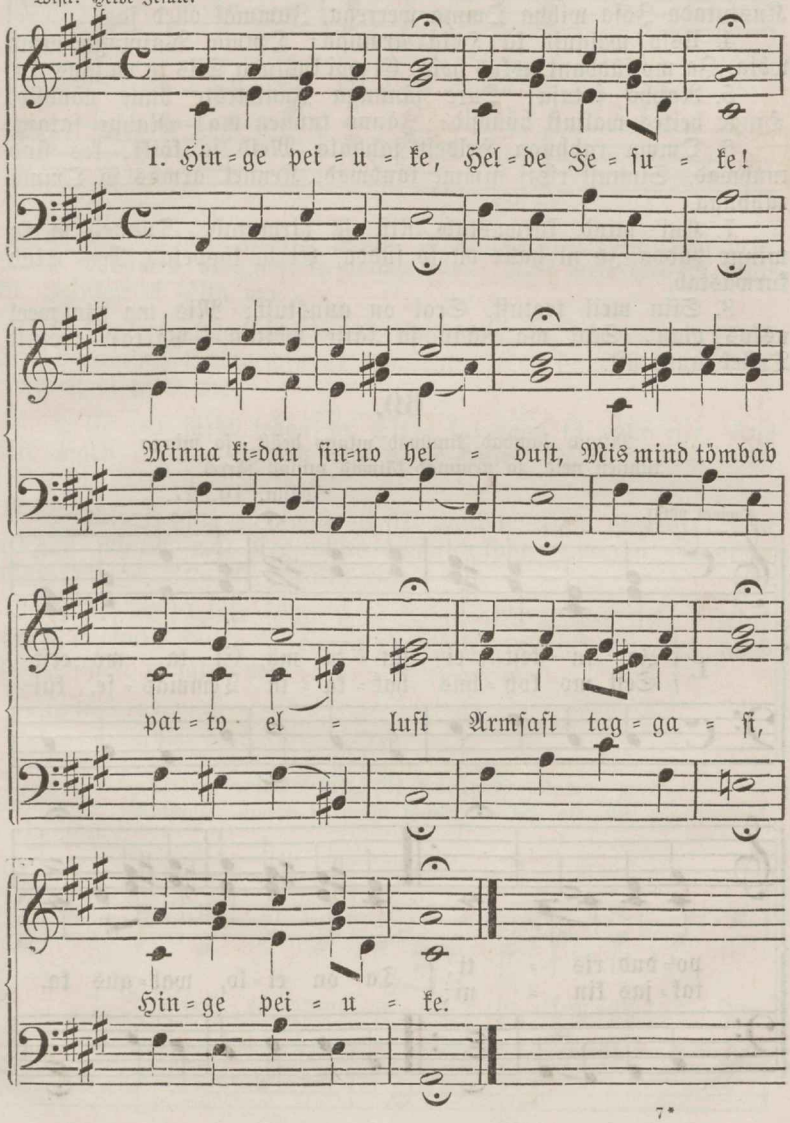

2. Sinno armo peal' Julge on mo meel, Kui sa heldest mo peal' watad, Omma armo maitsta sadad. Julge on mo meel Sinno armo peal'.

3. Jummal olled sa, Innimene ka, Olled wötnud meie lihha, Kustutada Issa wihha Omma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgust ka Hoia armuga; Omma Waimugo mind wöia, Ja mo süddant uskus hoia, Ei wöi kustuda Siis ta walgus ka.

5. Rahho sataja, Sure jännuga Innimeste önne nöudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Jänno tunnen ma! Rahho sataja.

6. Omma rahhuga Heldest jahhuta Meid ja köiki, kes sind tundwad, Sinnust risti nimme kandwad, Kennel' armas sa Omma rahhuga.

7. Kui mind kurwastab Rist ja hirmutab, Tunned sa ka minno hädda Ja ni halle on so südda, Et ta löppetab, Mis mind kurwastab.

8. Siin meil teotust, Seal on auustust; Mis ma siin weel uskus otan, Seal ma nään ja kätte wöttan. Pärrast teotust Tulleb auustust.

69.

Minno lambad kuulwad minno heält, ja minna tunnen neid, ja nemmad käiwad minno järrel.

Joann. 10, 27.

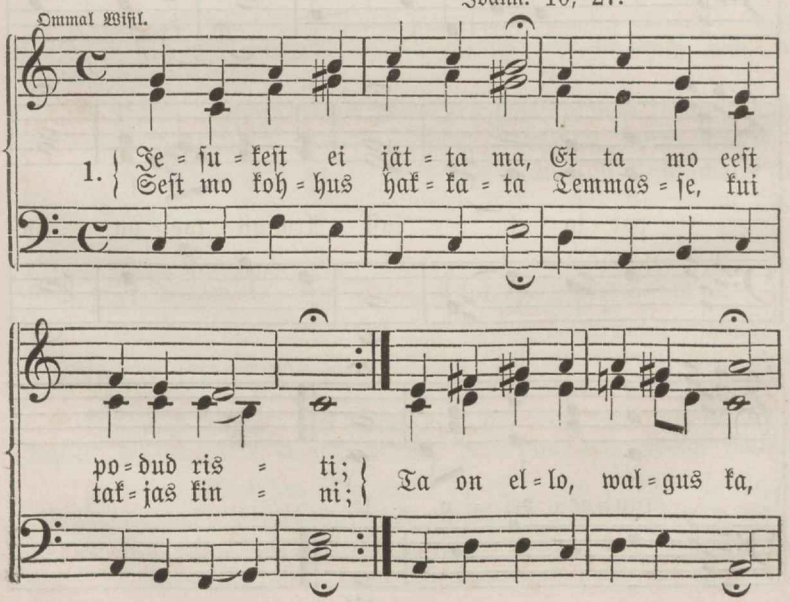

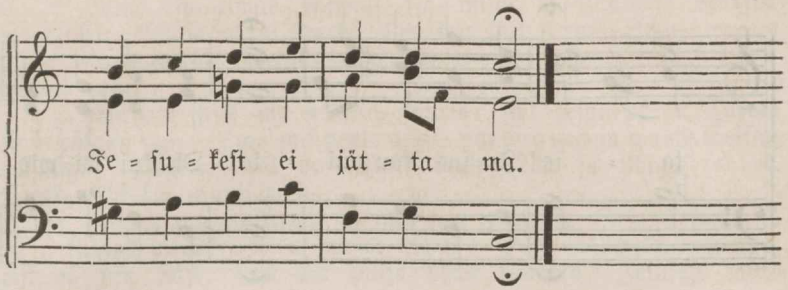

2. Ei ma jätta ellades Jesust, kunni ma peal ellan: Ta peal' lodan süddames, Koggoni ta omma ollen: Köik meel käib ta peale ka, Jesukest ei jätta ma.

3. Löpko kuulma, maitsmine, Löpko tundma, näggemine, Löpko ärra haistmine, Tulgo wiimne tunnikene; Kui ka lähhen surrema, Jesukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui saan ta palle ette, Kus köik öiged römuga Sawad usso palga kätte; Rööm on, kui nään tedda ka, Jesukest ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmusta Ei mailma, egga taewast; Jesu walgust tahhan ma, Kes mind peastis kohto waewast, Leppitas mind Issaga, Jesukest ei jätta ma.

6. Ei siis Jesust jätta ma, Hoian ikka temma pole. Jesus sadab löpmata Mind ka omma ello jöele. Önnis on, kes ütleb ka: Jesukest ei jätta ma.

70.

Temma annab sellele, kes wässinud, rammo, ja jöuutumale annab ta paljo jöudo. Jes. 40, 29.

Ommal Wisil.

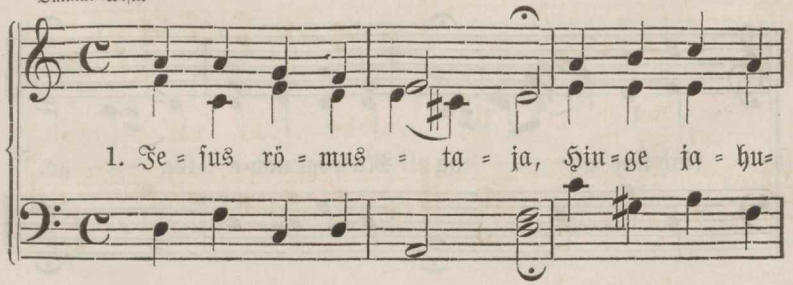

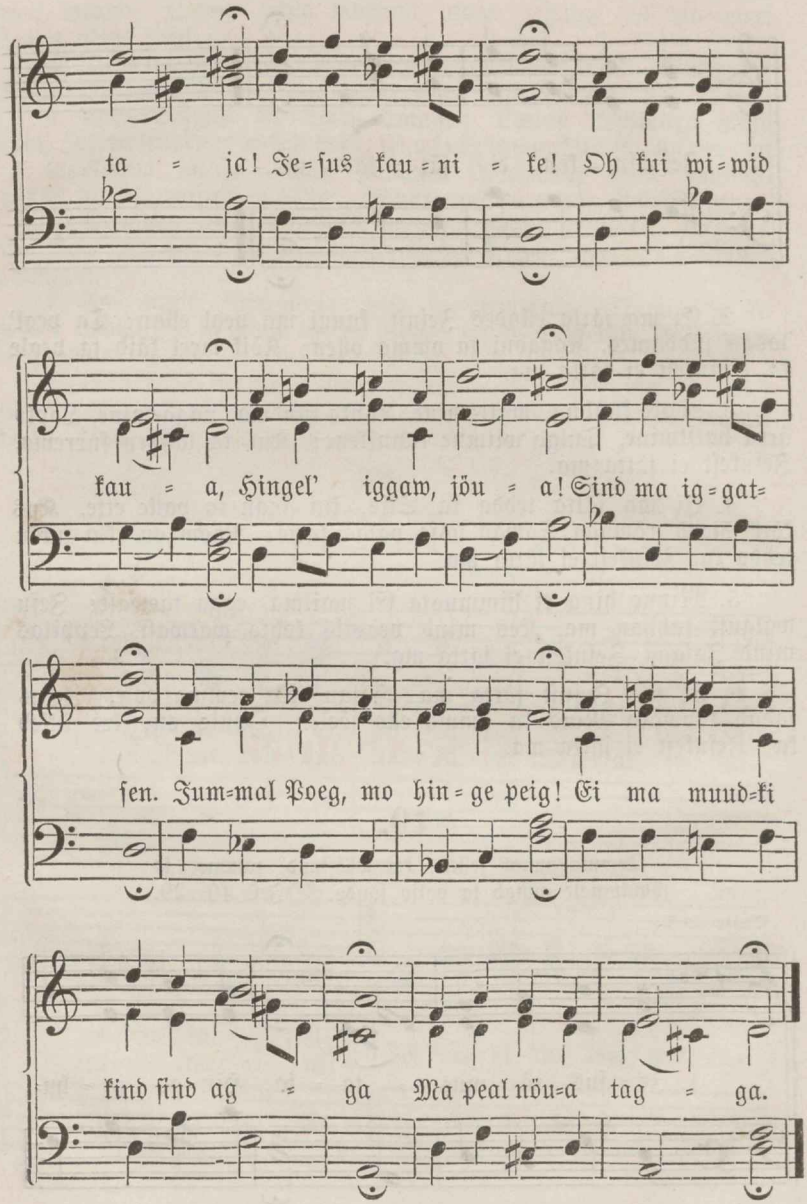
ta = ja! Je=sus kau=ni = ke! Oh kui wi=wid
kau = a, Hingel' iggaw, jöu = a! Sind ma ig=gat=
sen. Jum=mal Poeg, mo hin=ge peig! Ei ma muud=ki
kind sind ag = ga Ma peal nöu=a tag = ga.

2. Mind so tiwad katwad Ja mind ärrasaatwad Köigist waenlasist, Mässago kül kurrat, Prassigo köik kurjad, Jesus on mo eest. Raksugo ja paukugo! Tehko pat ja pörgo tülli, Jesus wöttab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga pöran, Hirm! sind pölgan ma. Ilm! mo peale astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhuga. Jummal kül on abbiks mull', Ma ja pörgo rahhul, jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jesus! römuga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nöuud! Jäge teadmata. Hädda, rist ei pea wist, Ehk ma paljo pean kandma, Jesusest mind kään' ma.

5. Köik, mis ilm siin püab, Illusaks ka hüab, Ei ma püagi. Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minge pörgusse! Körgistus ja surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Minne, kurwastaja! Sest mo römustaja, Jesus, on jo siin, Kes siin armastawad Jummalat, need sawad Römo, kui on piin. Tehhaks' kül siin häbbi mull'; Siiski jääd sa köiges waewas, Jesus, mo rööm taewas!

Kristuse kirrikust ehk pühhast ristikoggodusest.

71.

Sinno sanna on mo jallale lambiks, ja walguseks mo jalgte peal. Laulor. 119, 105.

Ommal Wisil.

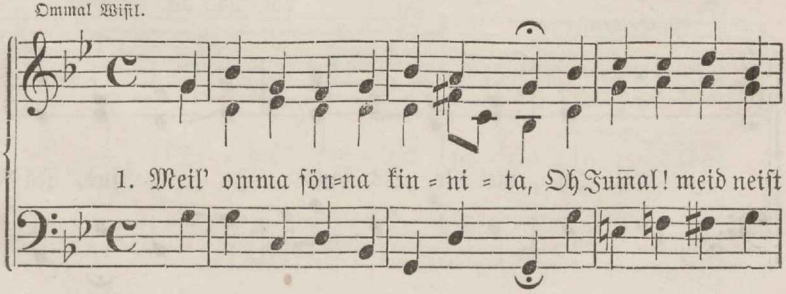

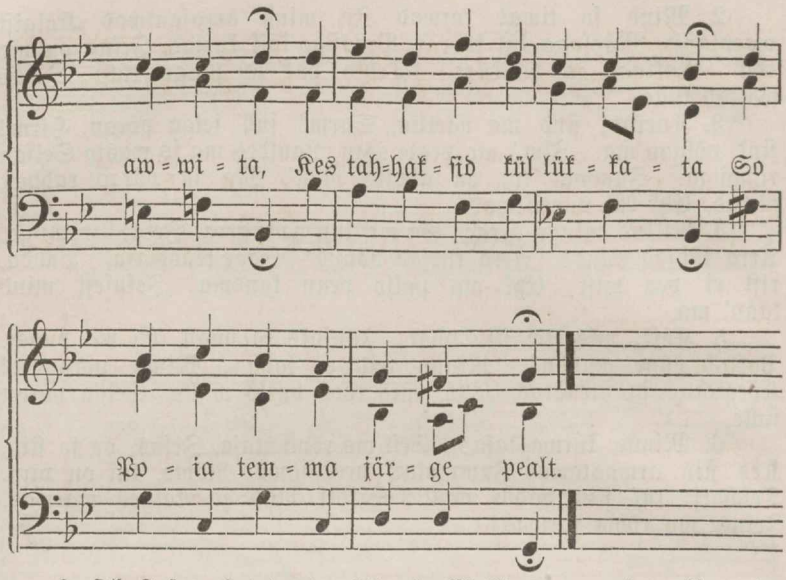

2. Oh Jesus Kristus! näita sa Meil' omma wägge löpmata, Lass' omma rahwas ellada, Et temma sind wöiks tännada.

3. Oh pühha Waim! meid römusta, Üht meelt ka rahwal' anna sa, Meid surma tunnil awwita, Ja ello sisse juhhata.

4. Köik kurjad nöuud tühjaks te, Mis meie wasto petakse. Kül nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattust pöörmata.

5. Siis peab möistma nende meel, Et sinna Jummal, ellad weel, Ja omma rahwast awwitad, Kes sinno peale lodawad.

72.

Jä meie jure, sest öhto jöuab, ja pääw werib.
Luk. 24, 29.

Wisil: Mo ello Kristus ise.

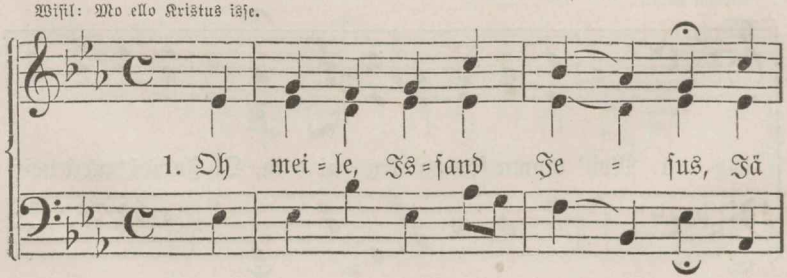

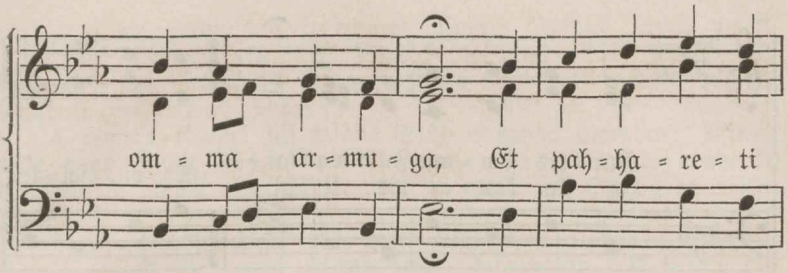

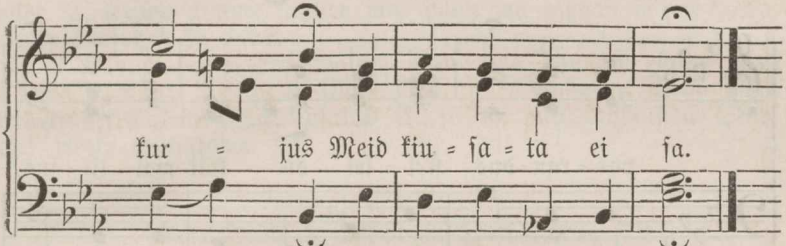

2. Oh meile, Issand Jesus, Jä omma sönnaga, Et sinno Waimo wöimus Meid täidaks römuga.

3. Oh meile, Issand Jesus, Jä omma walgega, Sa, kallis töe selgus, Meid ikka juhhata.

4. Oh meile, Issand Jesus, Jä ja meid önnista, Ja jöudo, wägge waimus, Kök sedda kaswata!

5. Oh meile, Issand Jesus, Jä ja meid hoia ka, Et kurja waimo wöimus Ei ilmas wöito sa.

6. Oh meile, Issand Jesus, Jä omma abbiga, Sest tulgo meile trudus. Röom, usso julgus ka.

73.

Te head omma hea mele pärrast Sirnile, ehhita Jerusalemma mürid. Laulor. 51, 20.

Ommal Wisil.

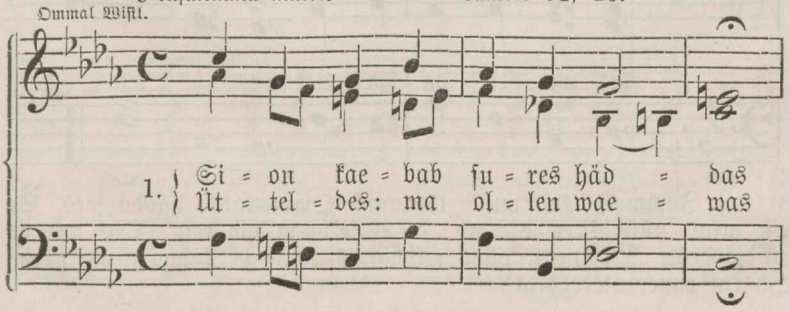

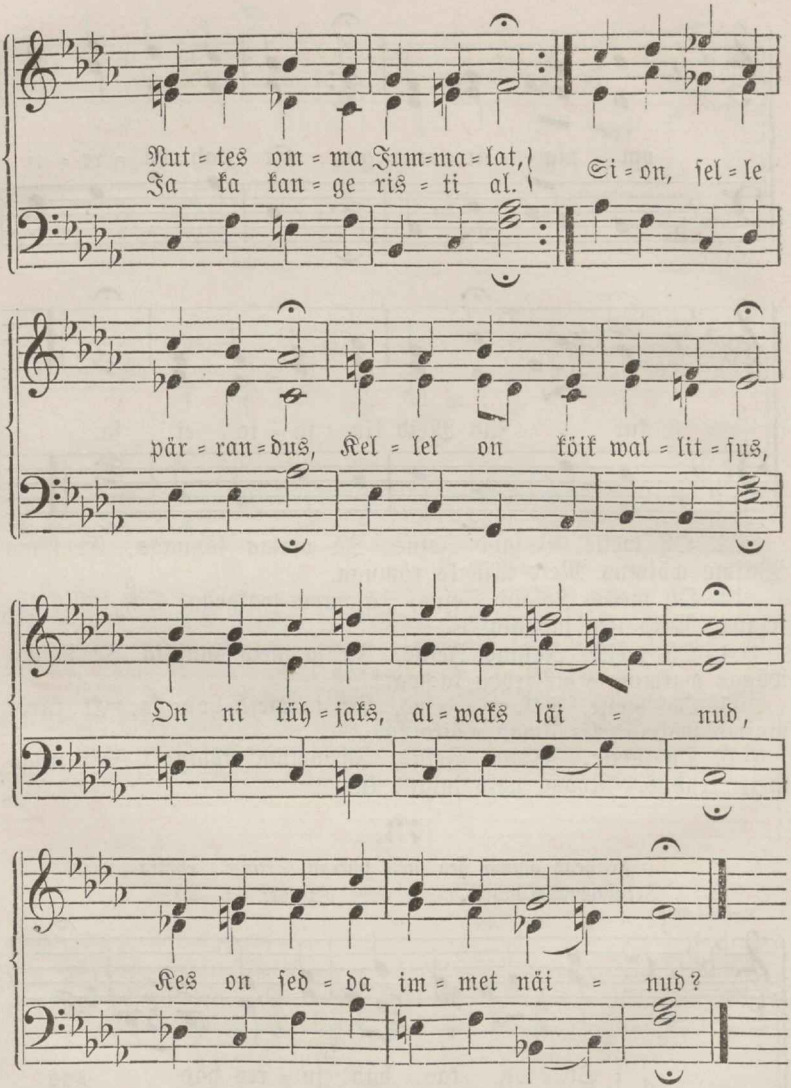

2. Jummal! kes mull' töutanud Omma abbi hädda sees, Se on mind nüüd kurwastanud Ja ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järgeste Mo peal' olled wihhane? Eks sa tahha armo heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna köigekearmsam, Kostis Issand surest wäest, Nüüd sa olled köigekurwem, Agga ota, minno käest Peab sulle tullema Rahho römo Waimuga; Jätta nüüd köik murred mahha, Wihhata sind ma ei tahha.

4. Emma kombel ial minna Sind ei tahha unnusta; Minno mele pead sinna Jäma ilma löpmata; Ja kui peaks emma ka Unnustama omma last, Siiski pead sa mo meles Ollema ja minno sülles.

5. Ärra lasse nüüd end petta Pahhareti tiggedust, Kes ei möista muud kui tehha Hirmo sulle, kawwalust. Minno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle önnistust ka anda.

6. Sinno peale ikka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma römuga ma pean Ülles sind, so abbimees. Hädda egga willetsus, Sadan egga kiusatus Ei so minnust lahhutada Sind, oh! wötta kannatada.

74.

Wata Jummala helduft ja hirmo; hirmo kül nende wasto, kes on langenud; agga helduft sinno wasto, kui sa jääd helduse sisse, muido sindki mahharaiutakse. Rom. 11, 22.

Ommal Wisil.

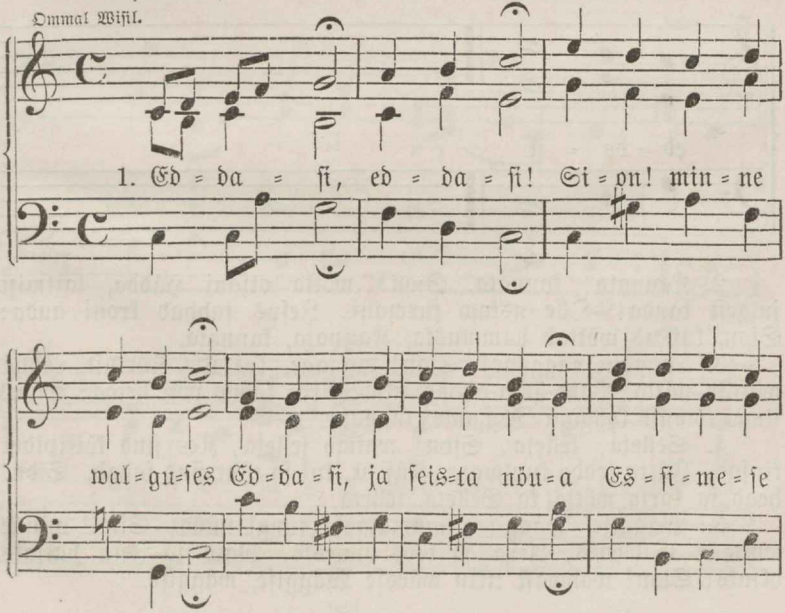

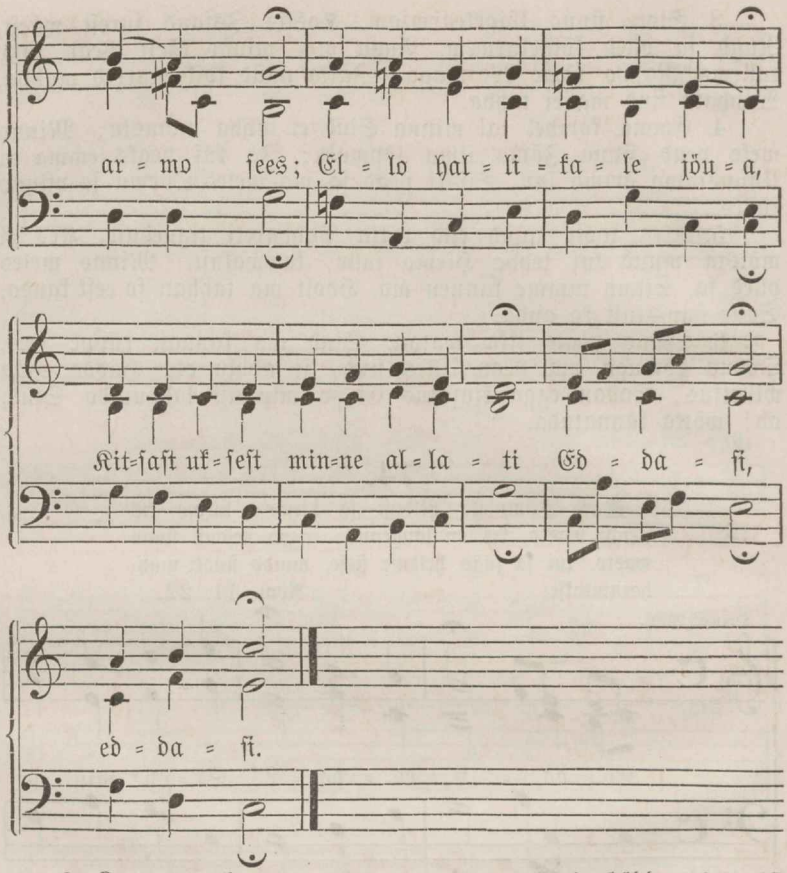

2. Kannata, kannata, Sion! wötta otsani Hädda, laitmist julgest kanda! Olle ustaw surmani, Jesus tahhab kroni anda; Sion, kui us wöttab hammusta, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane! Sion! taggane, kui ilm Körkust, rahha wöttab näita, Pöra ärra omma silm; Ärra köhna pole heida; Sion! ilma römust koggoni Taggane, taggane.

4. Selleta, selleta, Sion! waimo selleta, Kes sind köikipiddi kiusab, Jätta tedda kuulmata, Käi ni, kui so täht sind sadab, Sion! head ja kurja wötta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Jummalasse tungi nüüd, Sion! minne waimus wahwaks, Ärra jä teps unnesse, Waid sa Jesu haljaks oksaks; Sion! wahwast tikku wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion! wäes end ilmuta, Et jo wenna arm on sütud; Näita, mis se soga teeb, Kellest prudiks olled hütud; Sion! et uks sulle lahti lääb, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks jä, kindlaks jä! Sion! pea mis sul on, Ärra wötta leigeks minna, Waat, et liggi jöuab kroon; Mis on tagga, jätta sinna. Sion, kui on wiimne hädda kä, Kindlaks jä, Kindlaks jä.

75.

Jummal on meile warjopaigaks ja tuggewuseks;
ta annab ennast kül leida abimees keiges ahhastuses.
Laulor. 46, 1.

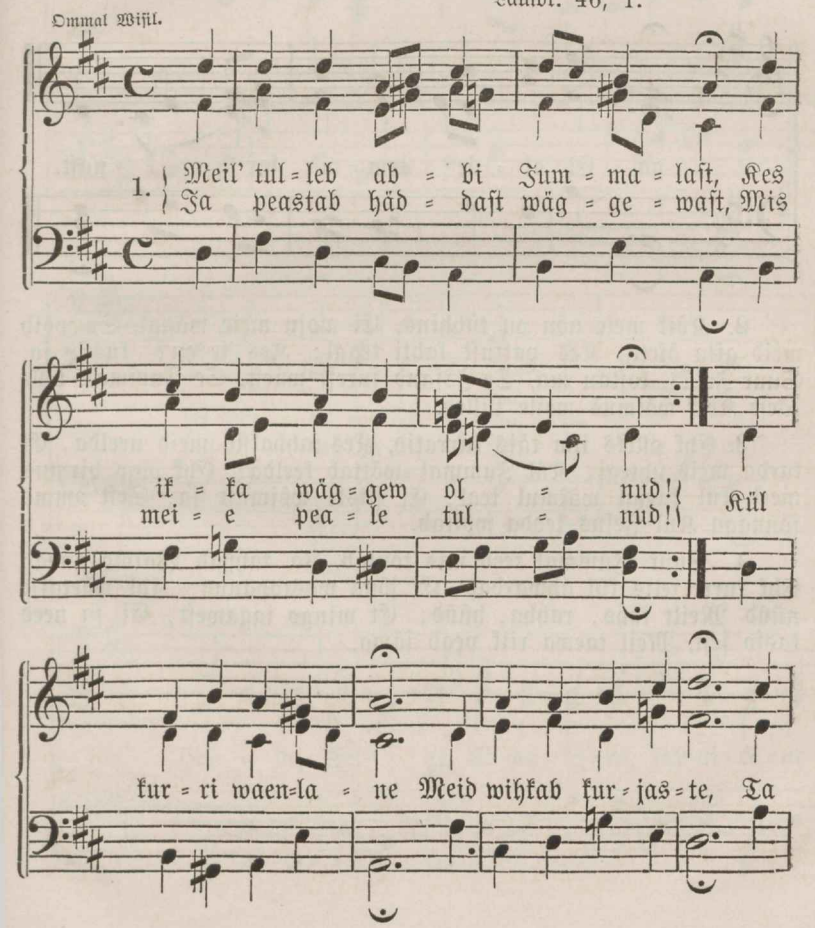

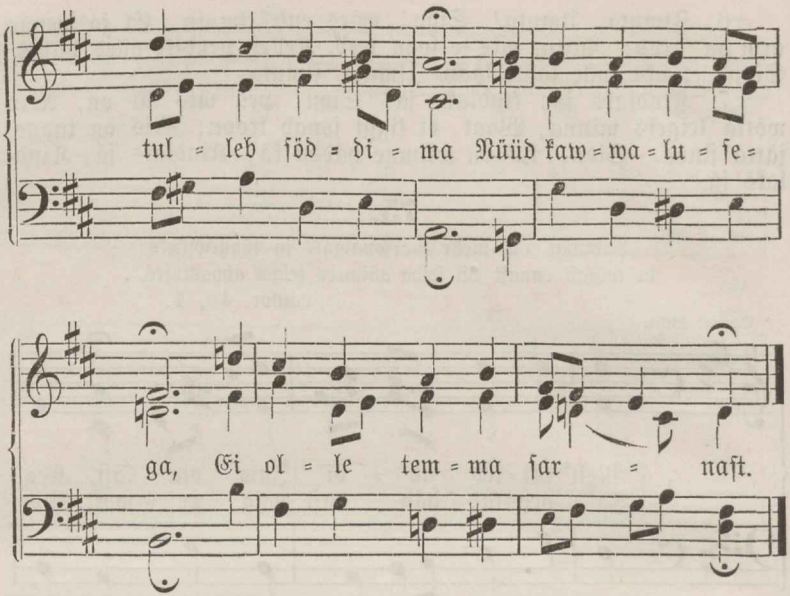

2. Köik meie nöu on tühhine, Ei moju meie wäggi, Se wöib meid aita öiete, Kes pattust lahti teggi; Kes se on? küssid sa, Suur Jesus, kostan ma, Se Issand surest wäest, Se Jummal, kelle käest Köik wöimus meile tulleb.

3. Ehk olleks ilm täis kurratid, Kes tahhaksid meid neelda, Ei karda meie ühtegi, Kül Jummal wöttab keelda: Ehk olgo hirmus meel Kül kurjal waimul teal, Ei siiski wöimust sa, Sest omma sönnaga Kül Jesus tedda wöitab.

4. Suur Jummal teeb mis töutab, Ja tahhab Waimo anda; Ehk kurri selts kül ähwardab, Ei jöua wastopanna; Ehk wöetakse nüüd Meilt ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest, Ei sa need kasso sest, Meil taewa riik peab jäma.

76.

Minna Jesus ollen läkkitanud omma ingli, teile sedda tunnistama koggoduste sees; ma ollen Taweti juur ja suggu, elkjas koidotäht. Ja Waim ja pruut ütlewad: Tulle! Ilm. r. 22, 16. 17.

Ommal Wisil.

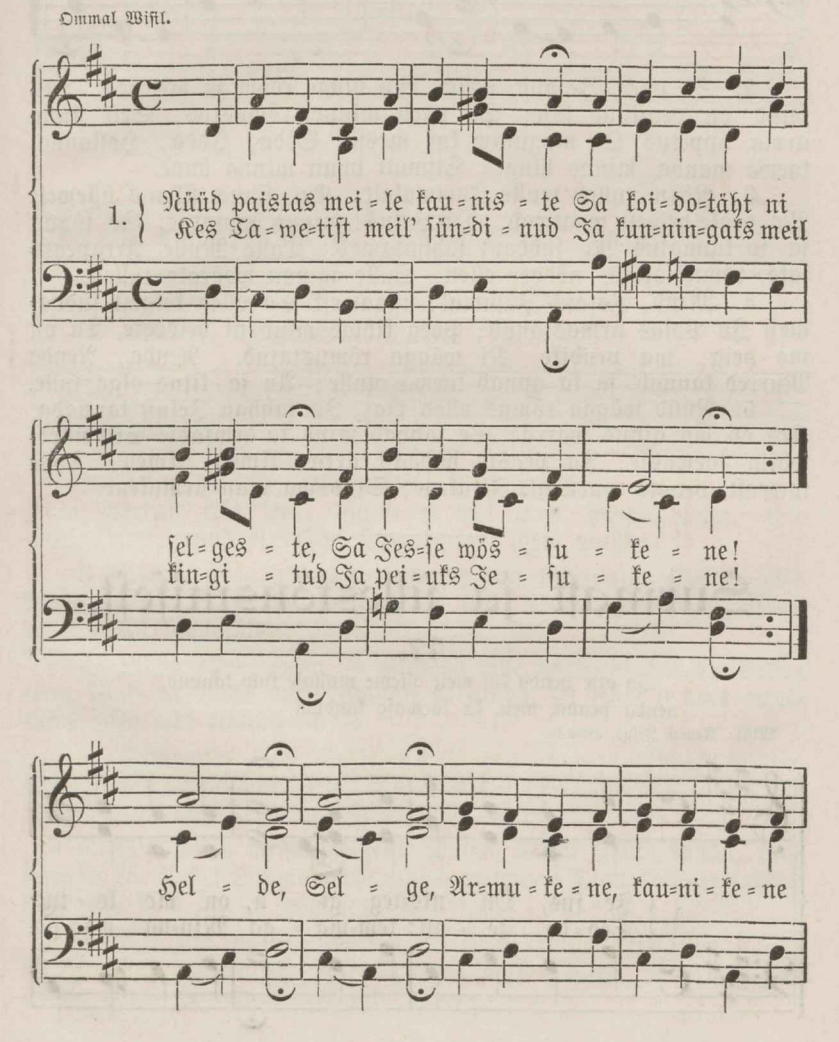

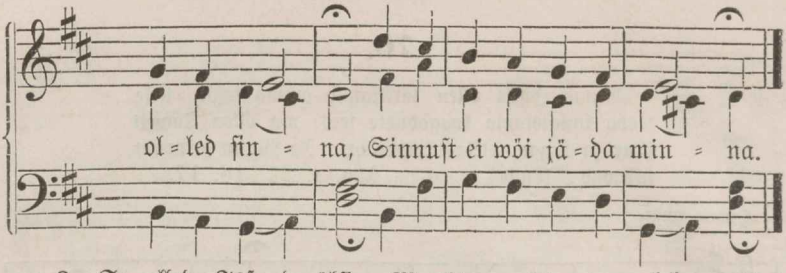

2. Sa olled, Issand, üksine Mo hinge rööm ja melehea, Kes mind on peastnud isse; Sa olled minno römustus, Sest sinno arma öppetus On magusam kui messi: Söda, Joda, Hosianna, taewa manna, minno hinge: Sinnult püan minna önne.

3. Rööm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno silmad üllewelt Mo peale heldest waatwad. Oh Jesus! minno önnistus, So sönna ja so kannatus Mo süddant jahhutawad. Tulle Mulle Ärrapeastjaks, römustajaks, nödder ollen; Sulle minna wöraks tullen.

4. Mind, Issand Jummal, iggawest Sa olled köigest süddamest Jo Poias armastanud; Poeg kihlas mind ni heldeste, Ta on mo peig, ma prudike, Ni wägga römustatud. Nenda, Nenda Murred kannab, ja ka annab taewa mulle; Au ja kitus olgo sulle.

5. Nüüd wägga römus ollen ma, Ja tahhan Jesust tännada, Kes on mo ainus warra; Se tahhab mind ka armsaste Siit ülleswötta taewasse, Ja peasta häddast ärra; Amen, Amen, Tulle taewast, peasta waewast, Jesukene, Sind ma otan armukene.

Surmast ja üllestöusmiest.

77.

Ja otse nenda kui meie olleme mullase kuio kannud,
nenda peame meie ka taewase kandma.

Wisil: Armas Jesus, awwita.

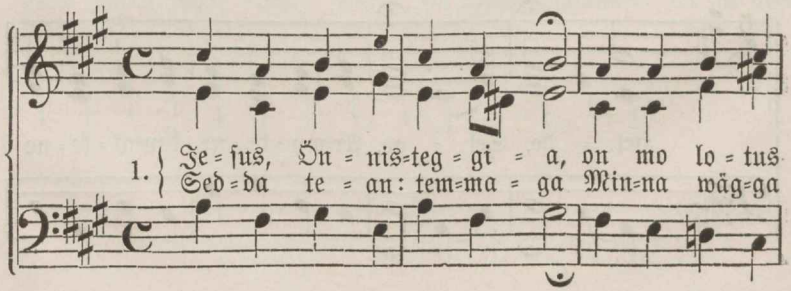

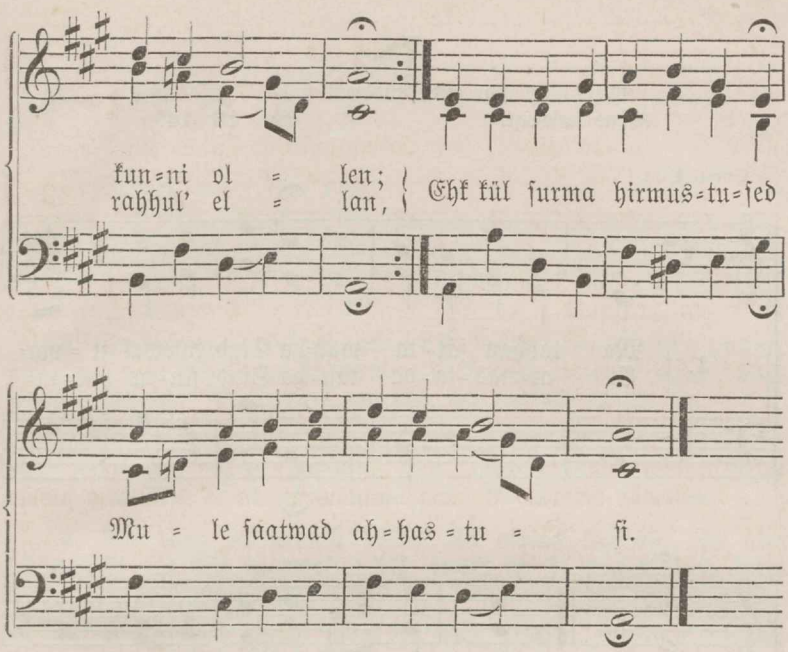

2. Jesus, mo ön, ellab weel, Sest ma saan ka ello nähha. Ellan pärrast ikka seal, Surm ei wöi mull' hirmo tehha. Mo Pea, Jesus, mind ei tahha Omma liget jätta mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Iggaweste kokkoantud Omma ussо käega Temma külge kinnipandud, Et surm ei woi hirmutada, Mind ei temmast lahhutada.

4. Lihha ollen, pean ka Ükskord jälle pörmuks sama; Sedda tean, siiski ta Mind wöib mullast ärratada, Et wöin temma auustuses Ikka olla temma jures.

5. Jummalat siis töeste Saan ma ommas lihhas nähha. Sedda ussun kindlaste, Sest mo Jummal wöib köik tehha; Ka ses ihhus iggaweste Nään ma Jesust maggusaste.

6. Siis wöin minna selgeste Omma heldet Jesust tunda, Pallawaks ka öiete Temma armastuses minna; Agga köik se lahkub minnust, Mis on ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ärdaste On seal römus Jesu sülles, Pörmusse mind külw'takse, Sures auus töusen ülles, Siin ma ine waene ollen, Waimulik seal ette tullen.

78.

Meil polle siin mitte jädawat linna, waid meie otsime tullewat. Ebr. 13, 14.

Ommal Wisil.

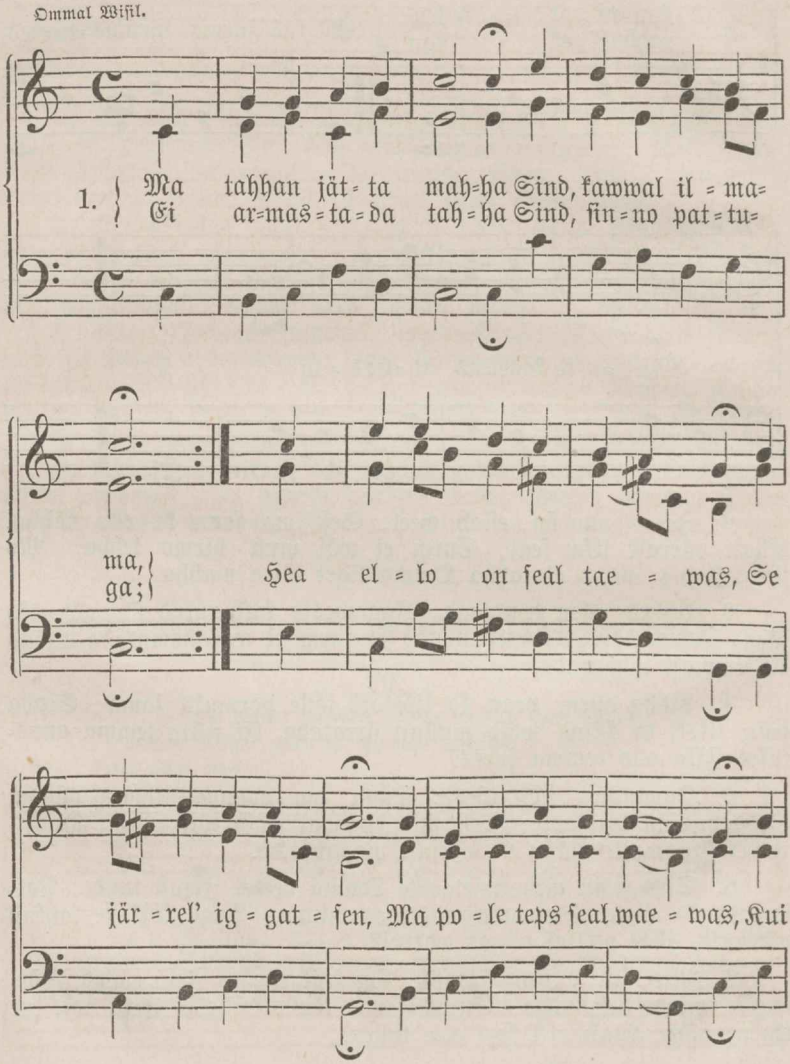

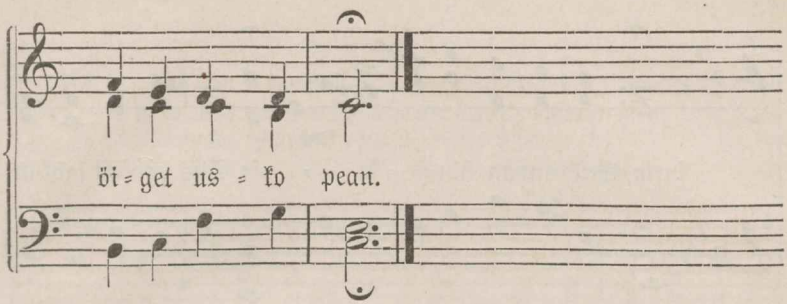

2. Te minnuga kui tunned, Oh kallis Jesuke! Ma pallun, anna wöimust Mull' waese arrale. Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühhenda; Ni löppeta mo ello, Et öndsast surren ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge paistab, ka; Ma pean sinno risti Ka meles löpmata. Oh! näita ennast mulle, Nüüd omma hawades, Mind römustama tulle Mo önneks töttades.

4. Mo hing ka armust heida Sa omma küljesse, Ja aita sedda jäda So riki iggawest; Kül önnis on se olnud Siin kurja ilma peal, Kes sinno jure tulnud, Ja röömsast ellab seal.

5. Mo nimmi panne ülles Ka ello kirjasse, Je pea ommas sülles Mo hing siis ühtlase Seal nendega, kes sanud So riki auuga; Siis su ja südda wötwad So truust tännada.

79.

Kristus on minno ello ja surm mo kassо.
Wilip. 1, 21.

Ommal Wisil.

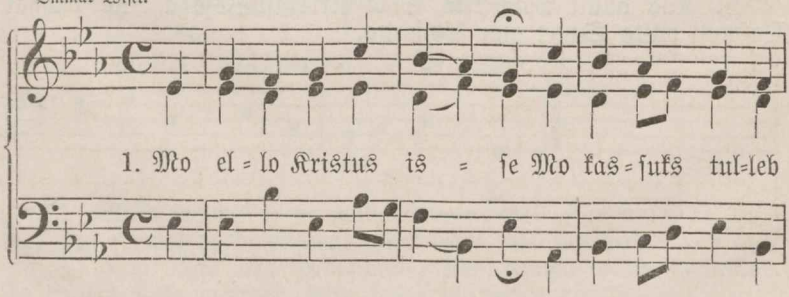

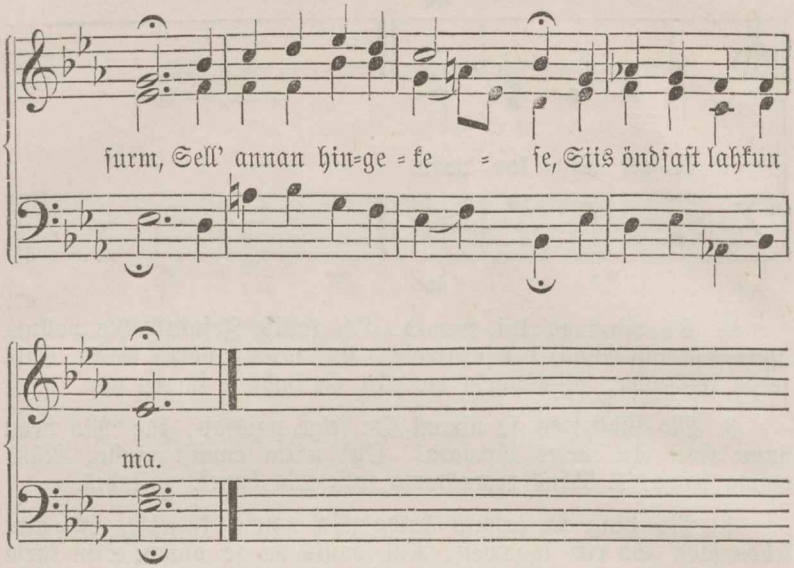

2. Suur himmo on mul minna Siid ilmast römuga So jure, Kristus! sinna So riki pärrima.

3. Ma ollen wöimust sanud Siin hädda, waewa sees, Et mind on leppitanud Mo Jesus, abbimees.

4. Kui tahtwad kinni minna Mo silmad, körwad, keel; Siis Jesus! kule sinna, Kui minna öhkan weel.

5. Kui südda, meel ja mötte Kui künal kustuwad, Mind wötta omma kätte, Kui sinna töutad.

6. Lass' mind so külge jäda Kui usklik lapsuke, Ja ello nenda seada, Et saan siit taewasse.

7. Kus allati wöin kita Sind Kristust Issaga, Ja pühhal Waimul' näita Suurt aun löpmatta.

80.

Auuta külwatakse, auu sees ärratakse ülles; nöd-
ruses külwatakse, wäes ärratakse ülles. Lihhalik ihho
külwatakse, waimolik ihho ärratakse ülles.
1. Cor. 15, 43. 44.

Ommal Wisil.

1. Nüüd sur=no keh=ha mat=ta=me, Ja us=su=me köik
kind=las=te, Et wiimsel pä=wal rö=mu=ga Ta
jäl=le töu=seb el=la=ma.

2. Muld temma on ja mullaks saab, Sest Jummal jälle ärra-
tab, Kui surnud ja ka ellawad Köik kohto ette tullewad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Kes temma peale hallastas.
Ja wöttis Poia werrega Siin tedda pattust puhhasta.

4. Köik temma murre, waew ja piin On öndsa otsa sanud siin; Ta kandis risti ilma peal, On surnud, ellab siiski weel.
5. Hing ellab ilma waewata, Ja kehha maggab rahhuga, Ei karda ennam willetsust, Saab wiimsel päwal römustust.
6. Siin olli temma risti al, Seal ellab ta nüüd Jummalal': Nüüd löppend ärra temma waew, Ja temma paistab ni kui pääw.
7. Nüüd jätkem tedda maggama, Ja läkki koio rahhuga. Meid, armas Jesus! walmista, Sest surm meil' tulleb nenda ka.
8. Meid, helde Jesus, awwita! Kurrati wäest ja pattust ka, Meid peastsid omma werrega; An olgo sulle löpmata.

Wiimsest kohtust, iggawesest ellust ja surmast.

81.

Agga kesk öse kuuldi heält: Wata, peigmees tulleb, minge wälja temma wasto. Matt. 25, 6.

Ommal Wisil.

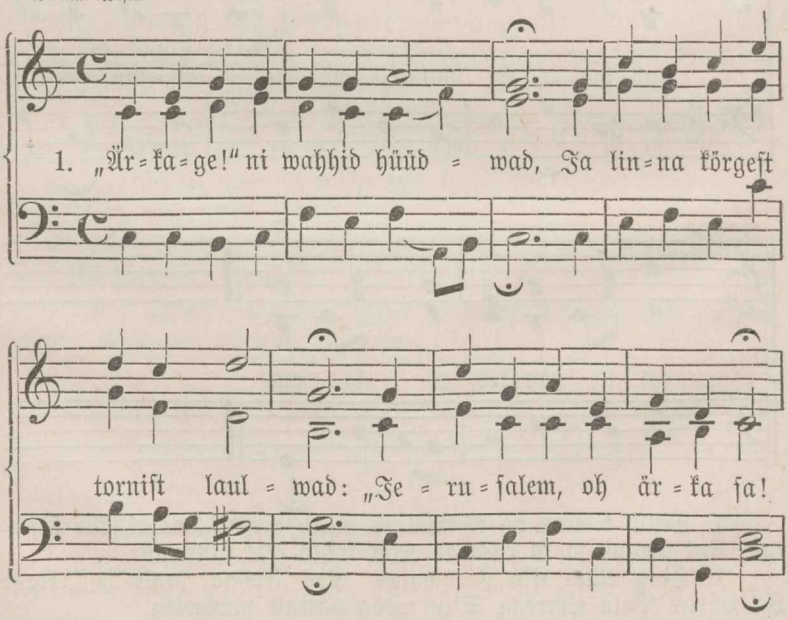

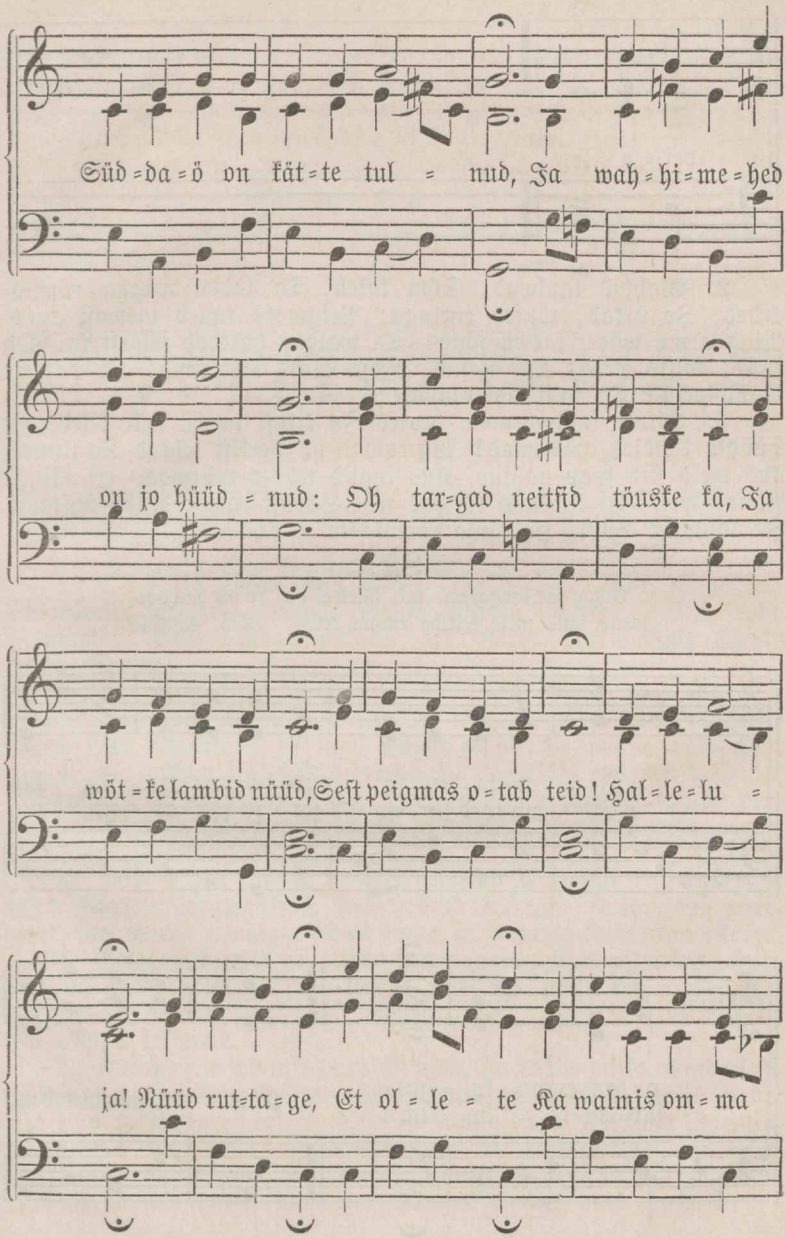
Süd=da=ö on kät=te tul = nud, Ja wah=hi=me=hed
on jo hüüd = nud: Oh tar=gad neitsid töuske ka, Ja
wöt=ke lambid nüüd, Sest peigmas o=tab teid! Hal=le=lu =
ja! Nüüd rut=ta=ge, Et ol = le = te Ka walmis om=ma

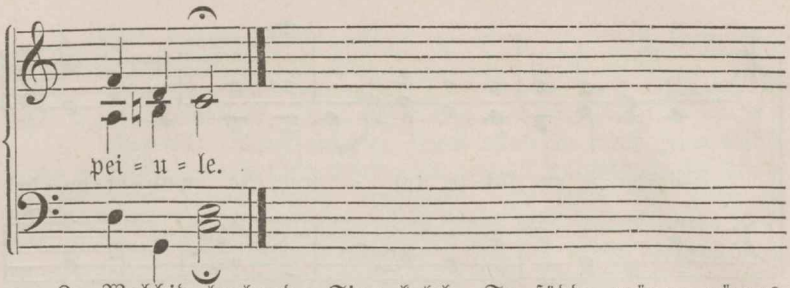

2. Wahhid laulwad, Sion kuleb, Ta südda wägga römus=telleb, Ja ärkab, töuseb ruttuga; Peigmees tulleb taewast auus, Ning armo wäes, taewa jöuus, Ta walgus paistab selgest ka. Oh tulle, kallis peig! Oh Jesus, Issa Tal! Hosianna! Jo tulleme Nüüd peiule Ta kalli römo=lauale.

3. Kitust laulgo meie healed Ja kitust taewa wäe keled, Et hüüdko kandled, passunad! Wärrawad on perlist tehtud So linnas, kus meid siis saab nähtud, Kus inglid wasto tullewad. Ei näinud silmad weel, Ei kuulnud körwad teal Särast römo; Nüüd öiskame, Ja laulame Suurt Halleluja röömsaste.

82.

Agga se Jerusalem, mis üllewel on, se on wabbat=naene, mis meie keikide emma on. Kal. 4, 24.

Ommal Wisil.

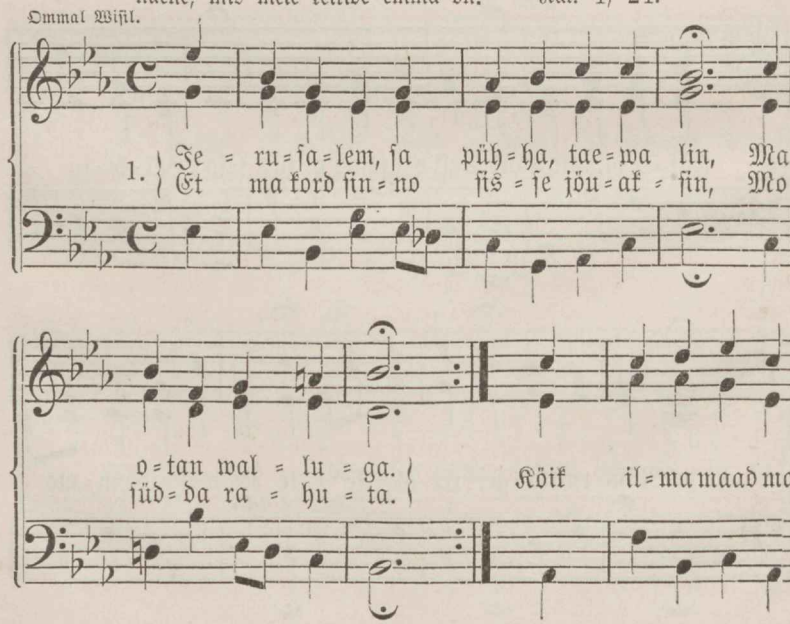

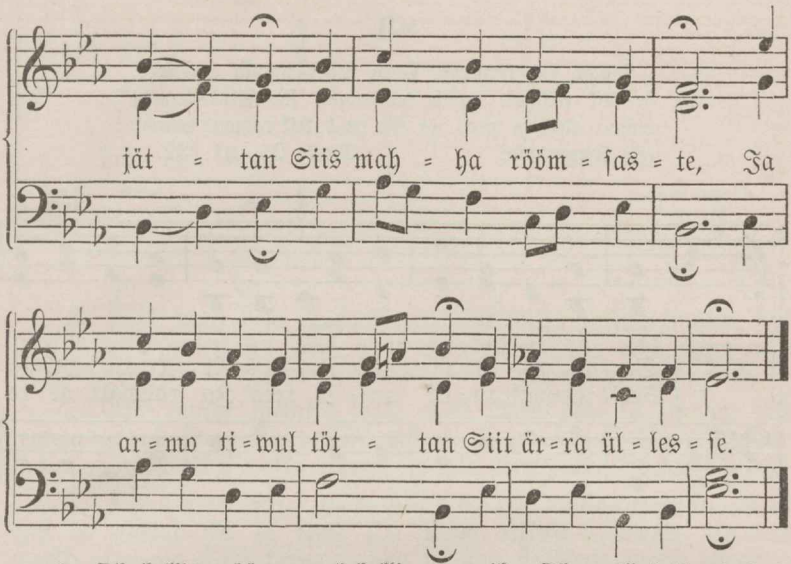

2. Oh kallis pääw, weel kallim tunnike, Oh, millal jöuad sa? Et minno iggatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda. Ma sedda Jummalale Siis tahhan uskuda, Et omma pärrismaale Wöiks minna ellama.

3. Ja silmapilgul töusen üllesse Siis taewa pole ma, Ja mahhajäwad minnust kaugele Mailm ja hädda ka. Hing üllespole nöuab Elia wankriga, Ja ingli wäggi jöuab Ta wasto lauluga.

4. Sa pühha lin, sind terretab mo keel, Uks mo eest lahti te! Jo ammust ajast iggatses mo meel So auu järrele. Nüüd olen ma sind näinud, Ja römust läigib silm, Köik waew on otsa läinud, Mis mulle saatnud ilm.

5. Mis pühha rahwa, kennast' ehhitud Ma nään sealt tullema? Need Jesukese ärrawallitud, Kes pestud werrega. Neid sadab terretama Mo wastu armuga, Mind sinna juhhatama Kus pean ellama.

6. Neid prohwetid ja pühha wannemaid, Köik risti koggodust, Kes ma peal risti koorma kanda said Ja palju willetsust, Neid nään, auu kronid peas, Ja walge ridega, Seal taewaliste seas Kui tähhed hilgama.

7. Kui ma siis wimaks paradisi saan, Ja rahho paika näind, Siis röömsa suuga minna kulutan, Mis Jesus mulle teind. Siis Halleluja laulan Ma sure healega, Siis Hosianna hüan Ma ilma löpmata.

8. Ja römo kölla, passunate healt Ja laulo hellinat On iggawesest ajast kulda sealt, Et taewad köllawad. Kui laulsid sia male Köik inglid süddamest, Ni meie: Jummalale Au olgo iggawest'!

83.

Agga kui innimese Poeg tulleb omma auu sees, ja keik pühhad inglid temmaga, siis istub temma omma aujärge peal, ja siis peab keik rahwas temma ette koggutama. Matt. 25, 31. 32.

Ommal Wisil.

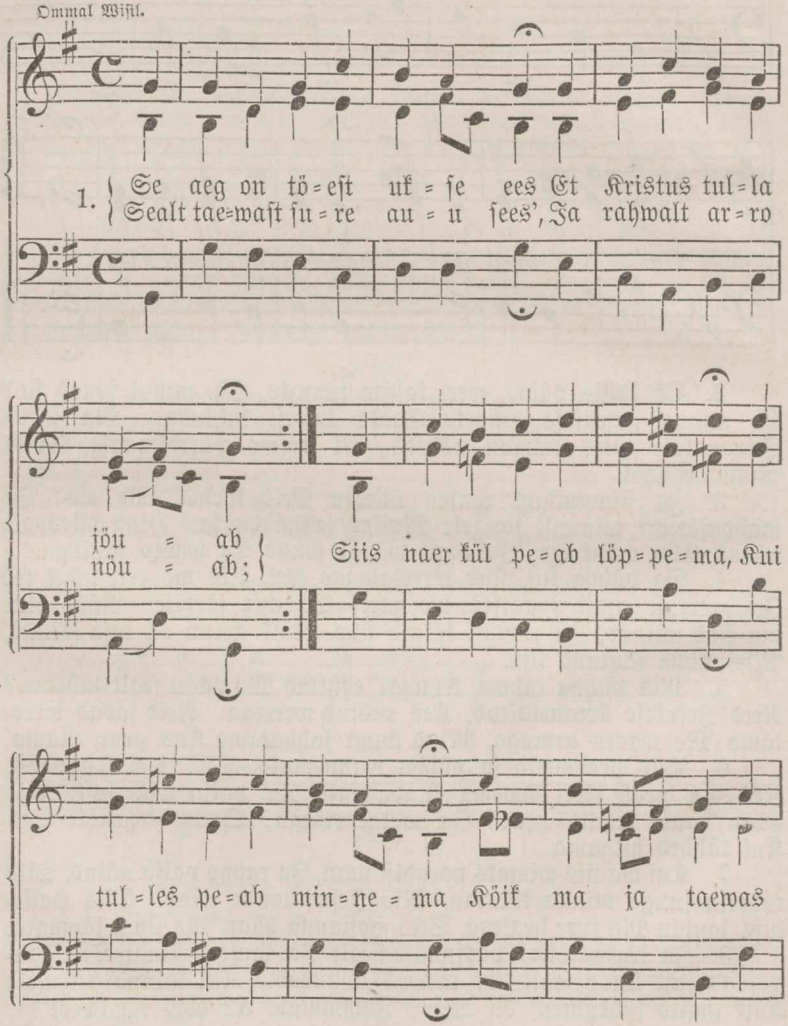

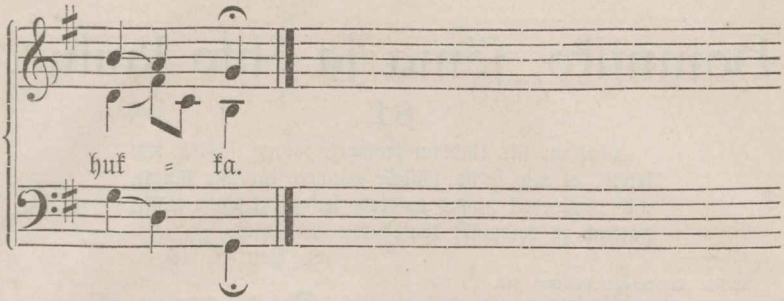

2. Siis ingli heal ja passunad On köikis paikus kuulda, Köik surnud üllestöusewad, Mis enne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja siin mailmas seisawad, Neid mudab Summal ueks.

3. Üks ramat loetakse seal, Sest kuleb noor ja wanna, Mis temma teinud ilma peal, Köik rahwa tö ja sönna; Siis iggamees saab iggawest Köik palka omma teo eest, Kes head, kes kurja teinud.

4. Kes taewa Issa sönna healt Ei olle kuulda wötnud, Waid ööd ja päwad siit ja sealt On tühja rikkust nöudnud, Se peab warsi minnema Siis kurja waimo seltsiga Kristuse jurest pörgo.

5. Oh Jesus! olle abbimees, Lass' sinno armo holest Mind olla ello kirja sees, Ja minno poolt siis seisa. Ma ussun sedda süddamest, Et sinna surrid minno eest Ja maksid minno wöllad.

6. Kui kohhut möistma tulled sa, Siis jätta arwamata Mo süüd, oh Jesus! wötta ka Seal armuga mind katta, Et pühha seltsi jure jään, Ja taewa römo järgest nään, Mis sinna meile saatnud.

7. Oh Jesus! kauaks wiwid sa, Nüüd tullemata taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mitme waewa pärrast; Sa öige kohtomöistia, Meid tulle peastma armuga Siit köigest kurjast. Amen.

Hommiko, söma ja öhto laulud.

84.

Meil on üks kindlam prohweti sanna, ja teie tete hästi, et teie sedda tähhele pannete kui üht künalt, mis pimmedas paikas paistab, senni kui pääw wälja paistab ja koidotäht töuseb teie süddames.

2. Petr. 1, 19.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes.

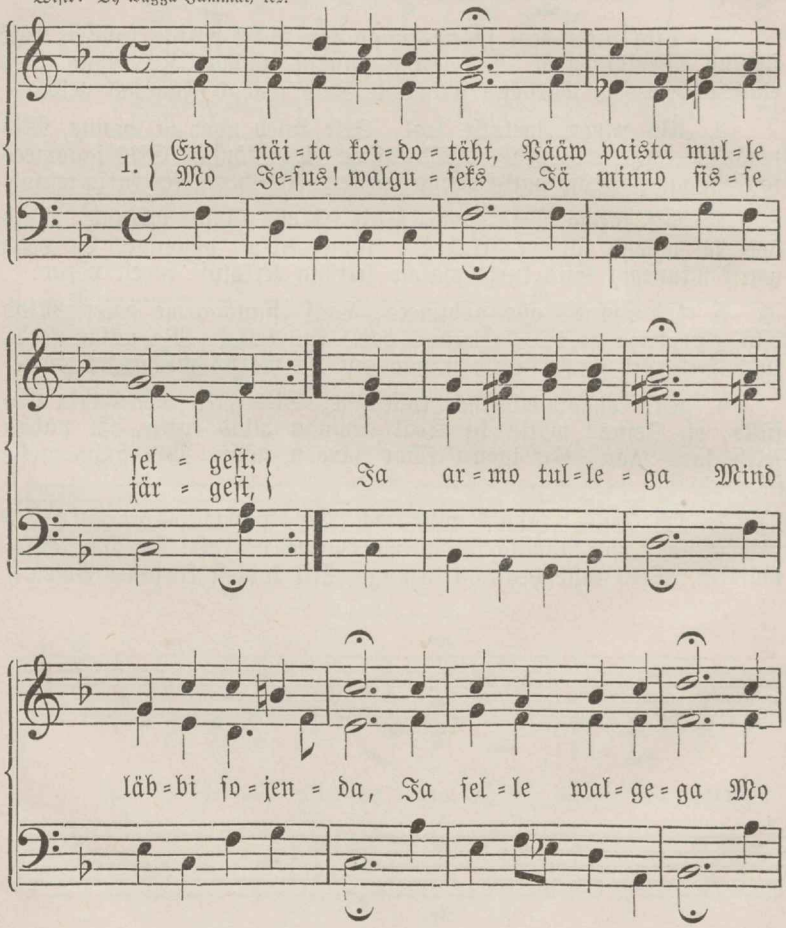

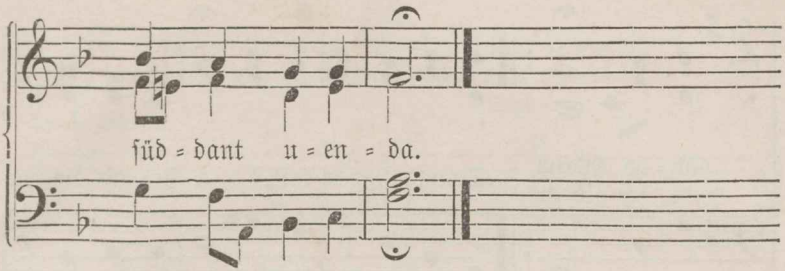

2. Te omma, Waimuga Ka minno südda puhtaks, Et lähheks köik mo tö So armastuses pühhaks; So walgus täitko mind, Et Issal' au sest saaks, Ja temma armo leek Mind paistes kossutaks.

3. Mull' anna sinno sees Siin käia ja köik tehha, Et pimme, kawwal nöu Jääks köikis minnust mahha. Mind omma silmaga Kätpiddi talluta, Et sinno järrel käin, Kui ele lähhed sa.

4. Te, et köik pöllates Sind üksi meles hoian, Sind ommaks walguseks Ja ellus ikka nöuan; Mo körwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis rägid; tömba mind, Siis jooksen järrele.

85.

Ö on möda läinud agga pääw on liggi tulnud; sepärrast heitkem ennestest ärra pimmeduse teud ja ehhitagem endid walguse söariistadega.

Rom. 13, 12.

Ommal Wisil.

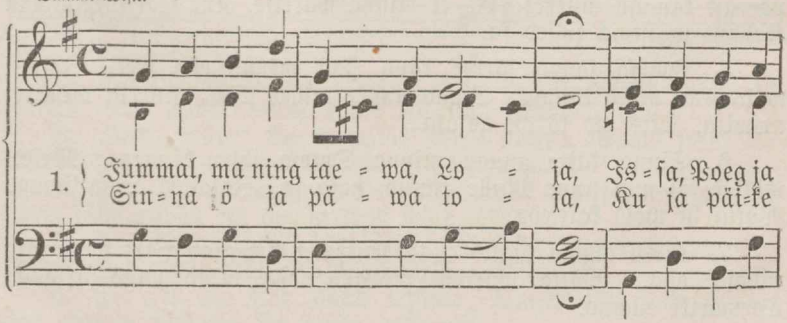

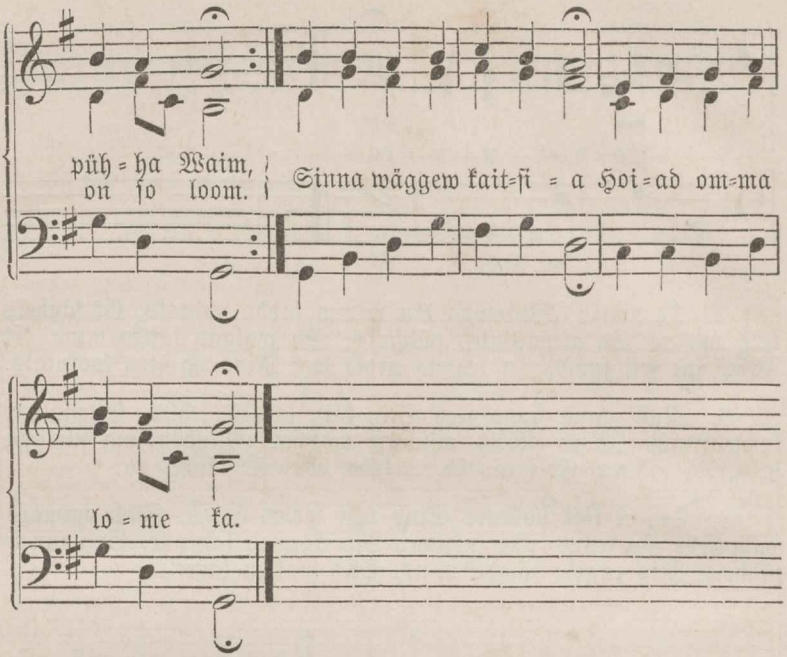

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind nüüd süddamest, Et mind omma armo kätte Ösel wötnud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand mo peale wöimustki.

3. Lasse öga möda minna Minno kurja patto tö, Jätta, Jesus! lahti sinna Ommad hawad pärrane; Ei ma maialt abbi sa Omma ello parranda.

4. Aita, et ma sinno pole Pöran nüüd, ja järgeste Hinge pärrast kannan murret, Et ei minna wärrise, Kui seal sure auuga Kohhut möistma tulled sa.

5. Omma sönna järrel' käna Issi minno ello teed. Jesus! walmista mind tänna. Sinno auuks tehha tööd: Kui sa mind ei awwita, Siis mo tö on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Omma ihho hingega; Meled, mötted, ja mis sinna Mulle annud, hoia sa. Issand! armo tiwaga Wötta sa meid kaitseda.

7. Kässi omma inglid tulla Kurratit siit aiama Et wöin ikka rahhul olla. Wötta murred piddada! Ta mind wigo armuga Taewariki ellama.

86.

Jehowa, kule warra mo healt, warra tahhan ma
ennast so pole walmistada ja sind pitki sitmi odata.
Laulor. 5, 4.

Ommal Wisil.

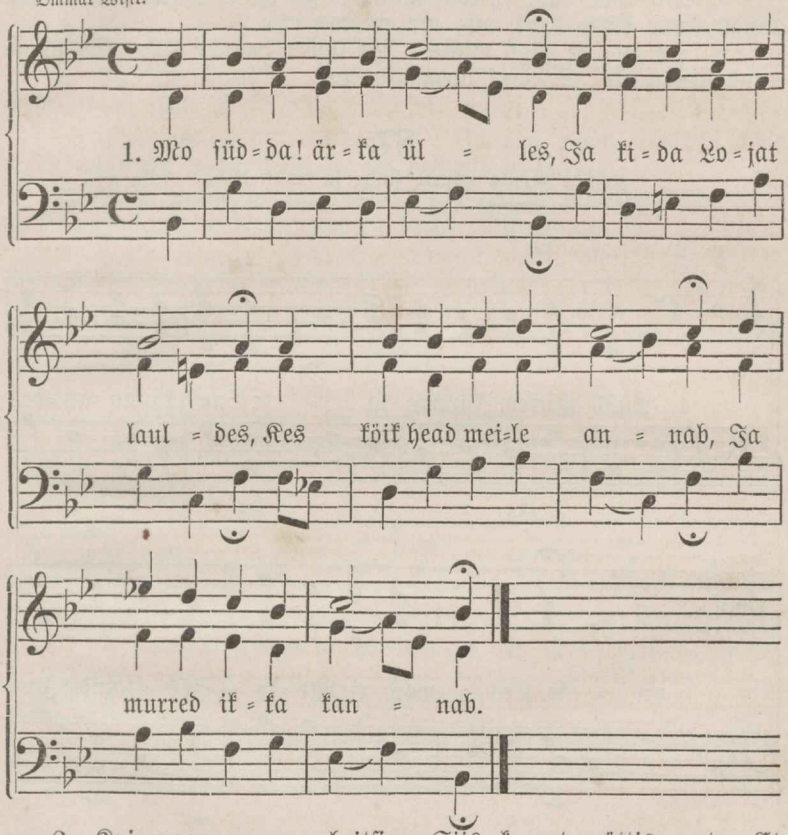

2. Kui maggama ma heitsin, Siis kurrat wöttis wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jummal wöttis keelda.

3. Töest, Issa! kui ta püdis Mind neelda ommas küsis, So holeks ollin minna, Mind höidsid, Issand sinna.

4. Sa ütled: magga peale, Mo laps, ma tahhan sata, Et päwa jälle nähha Ja omma tööd wöid tehha.

5. So sönna sain nüüd kätte, Sest pääw on tulnud ette; Waew minnust ärraläinud, Mind olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tännan, Suurt aun sulle annan, Sul ohwrin öhkamisi Ja pühhi pallumisi.

7. Neid ärra wötta laita, Ja Waimuga mind aita, Sa tead, et mul ei olle Muud annet anda sulle.

8. Mind wötta ikka wata, Mind ingliga ka sata, Kes selle päwa otsa Mind wöttab omma sülle.

9. Mo tööd lass' korda minna, Ja önnista köik sinna; Ma annan sinno kätte Köik, mis ma wöttan ette.

10. Se ön, se jägo mulle, Mo südda honeks sulle, So sönna mind siin toitko, So jure taewa saatko.

87.

Keikide silmad ootwad sind, ja sinna annad neile nende röa ommal aial. Laulor. 145, 15.

Wisil: Mo südda, ärka ülles.

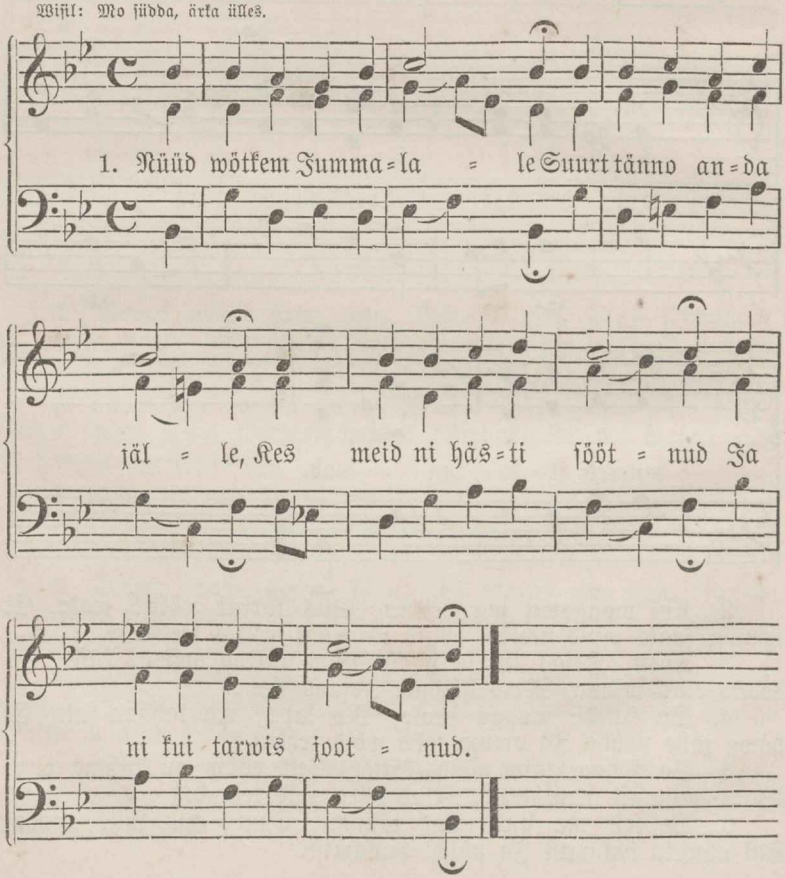

2. Meil' ihho, hinge annab, Ja se eest murred kannab, Neidsammo heasti hoiab Ja ikka rohkest toidab.

3. Ta ihhul' toidust sadab Ja hinge hästi hoiab, Ehk meie sisse sawad Kül pattust surma hawad.

4. Seks arstiks Kristus antud, Kes issi elluks pandud, On risti peale podud, Ja meile önne tonud.

5. Ta sakrament ja sönna Wöib hödda wasto panna, Kui öige usk on töest Meil' pühha Waimo wäest.

6. Meid Jesus pattust peastab, Ja ude ellussʼ töstab; Sest meile nüüd on teada, Mis ön on taewast leida.

7. Sind pallume weel ikka, Köik kurja meitest lükka, Köik ristʼ lassʼ heaks meil minna; Ei kurja mötle sinna.

8. Meid sada töe tele, Ja römust meelt meil' anna, Sind, Issand! kita körgest So Poia läbbi järgest.

88.

Nahho sees tahhan ma ühtlasi mahhaheita ja uinuda maggama, sest sinna, Jehowa, üksi sadad, et ma julgeste woin ellada. Laulor. 4, 9.

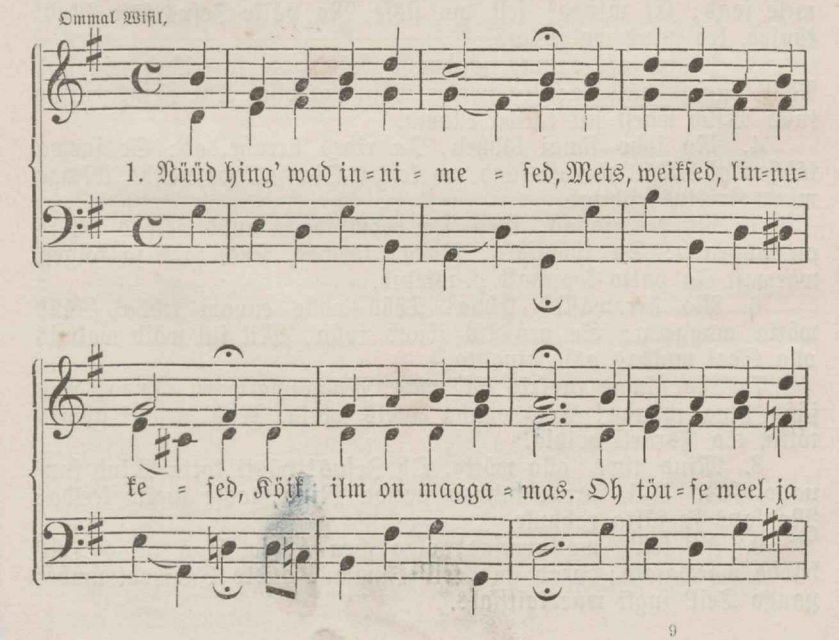

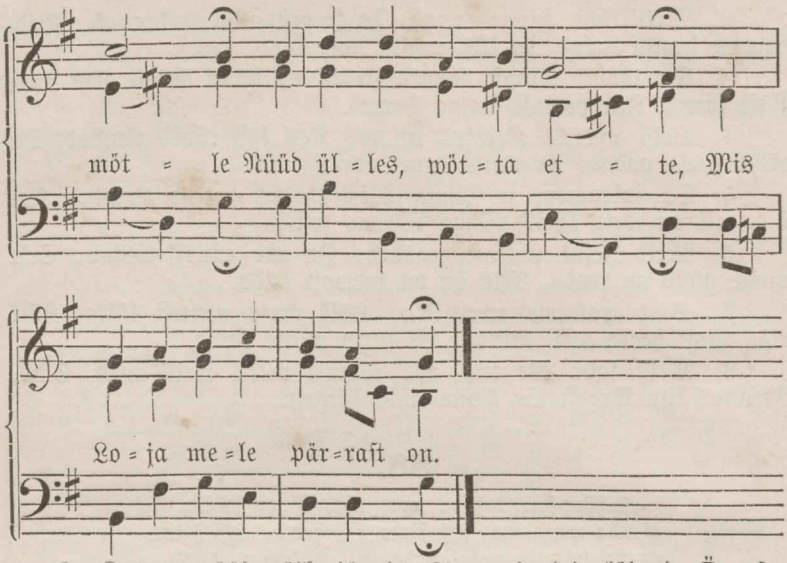

2. Kus on nüüd päike jänud? Se on jo loja läinud, Ö assemele saab; Et mingo! sest mo sisse Mo päike Jesus isse Mull' töuseb, kes mind walgustab.

3. Pääw loja minna jöudnud, Nüüd on jo tehhed nöudnud Meil' ennast näidata; Ka nenda wöin ma olla, Kui Jesus kutsub tulla Mind waest siit taewa ellama.

4. Mo ihho sängi lähheb, Ja rided ärraheidab; Se surma tähhendab. Kül pärrast saab mo kehha Öiguse kube nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Mo pea, jallad, käed On röömsad, et nüüd näwad, Et tö on löppenud; Sa röömsaks, südda! taewas, Seal saad sa köigest waewast Ja patto koormast peastetud.

6. Mo ärrawäsind kehha! Tööd polle ennam tehha, Nüüd wötta maggada; Se aeg kül jöuab tulla, Mil sul wöib walmis olla Seal muldas asse hingata.

7. Mo silmad raskeks läh' wad, Maggama warsi jäwad; Kus jääb hing ihhuga! Neid omma holeks wötta, Mull' waesel abbiks tötta, Sa Israeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wötta, Oh Jesus! hästi katta Mind kannapoiukest. Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda: Mo laps sa jätta rahhule.

9. Ka teil', mo armsad, olgo Hea ö, ja ärgo tulgo Teil' hädda waewajaks; Head und teil' Summal andko Ja wodi ümber pango Teil' ingli wäe kaitsiaks.

89.

Jehowa on mo walgus ja mo abbi, kedda pean ma kartma? Jehowa on mo ello kinnitus, kelle pärrast pean ma wärrisema? Laulor. 27, 1.

Ommal Wisil.

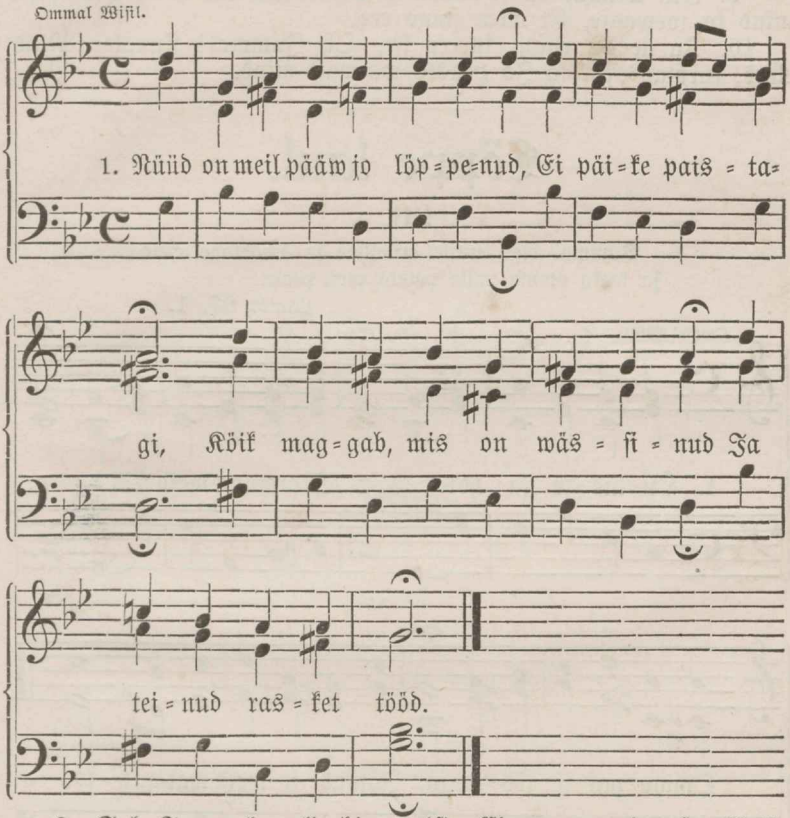

2. Sul, Jummal, polle hingamist, Ei magga, uinu sa, Waid wihkad ikka pimmedust, Et walgus olled sa.

3. Mo peale mötle, Issand! nüüd, Et pimme ö on ka. Mull' anna andeks minno süüd, Mind kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnust kurratid Inglite wäega; Ei karda ma siis ühtegi, Waid ollen kahjuta.

5. Ma tunnen omma patto süüd, Mo peale kaebab se; So Poia arm on siiski nüüd Mind peastnud töeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui kohto ette saan; Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes kummardan.

7. Se peale lähhen wodisse, Ja uinun maggama Sest Jummal walwab järgeste; Sest kurwaks ma ei sa.
8. Köik kurri mötte taggane, Ja minne omma teed: Sest Jummalale ellame Nüüd honeks süddamed.
9. Kui wiimne on sesamma ö Se waewa ello sees, Siis sada mind ka taewasse, Et ollen sinno ees.
10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal! sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Ja peasta waewast mind.

Löppe laul.

90.

Jummal olgo meile armoline ja önnistago meid
ja lasko omma palle paista meie peale.
Laulor 67, 1.

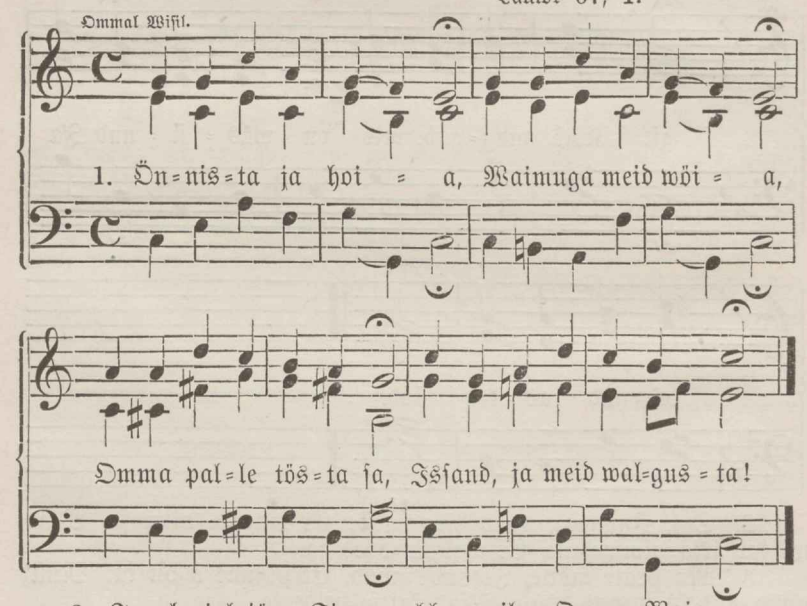

2. Iggal aial jägo Sinno rahho meile, Omma Waimo anna sa, Jesuga meid ühhenda!
3. Amen, Amen, Amen! Jesu nimme kiitkem Meie Issand olled sa, Essimene, wiimne ka!

Lissa.

1.

Iggapühhapäwased wastamissi laulud.

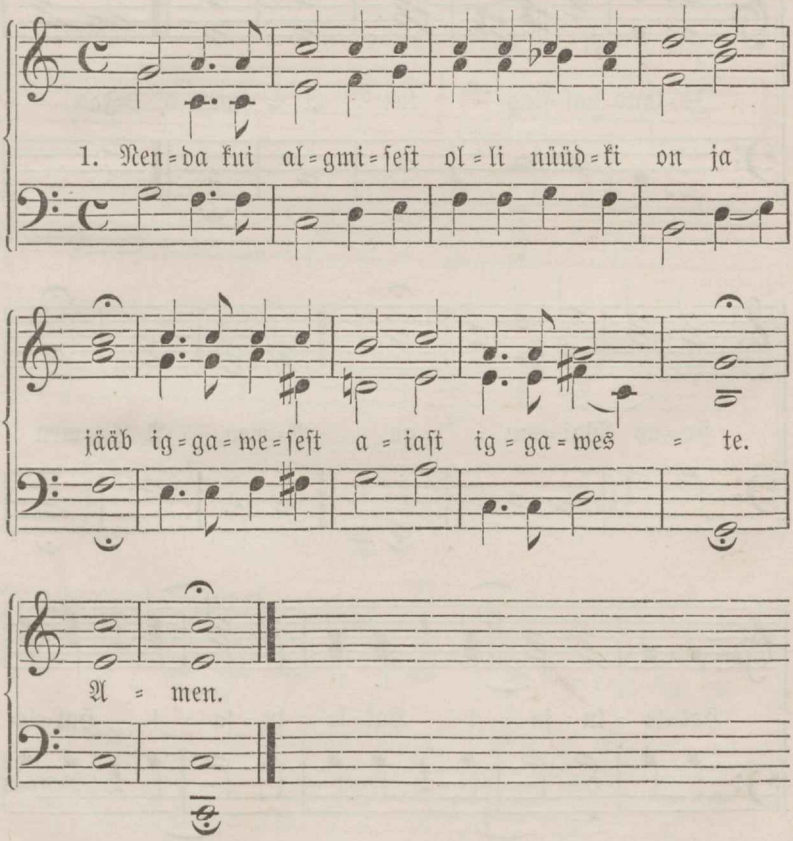

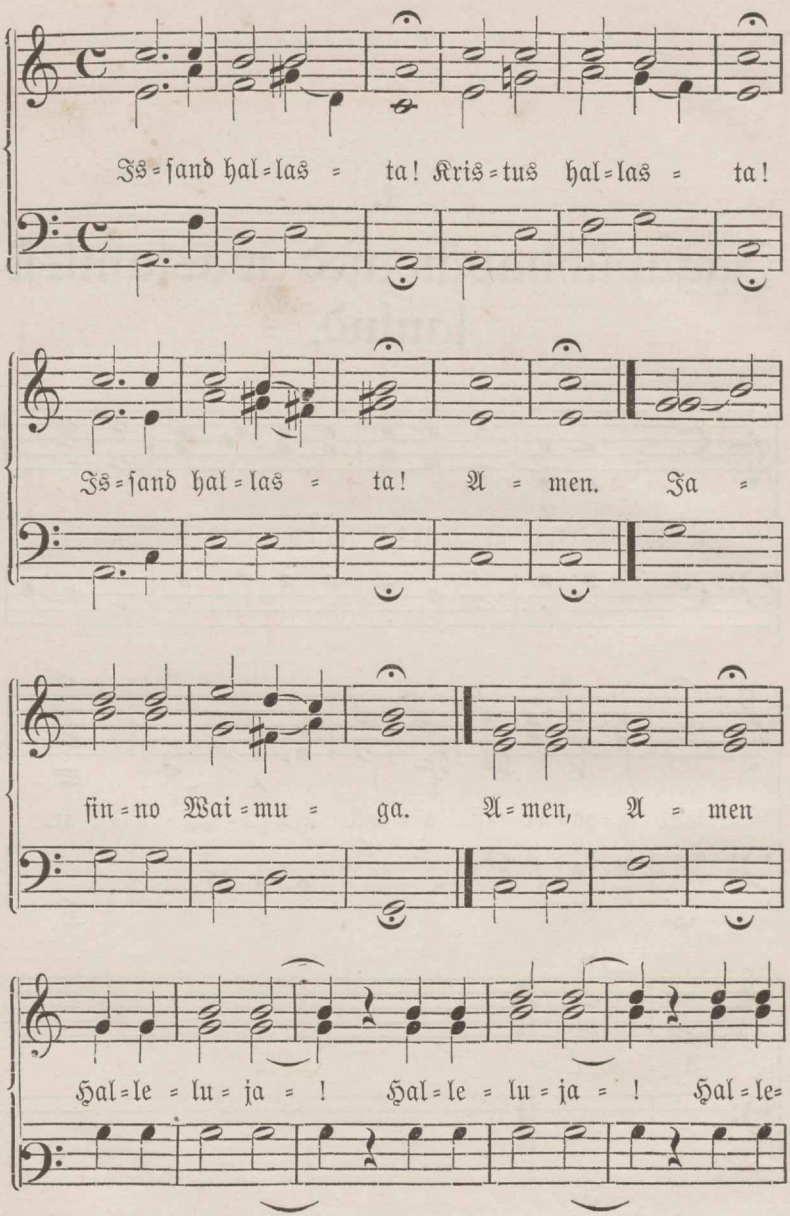
Is=sand hal=las = ta! Kris=tus hal=las = ta!
Is=sand hal=las = ta! A = men. Ja =
sin=no Wai=mu = ga. A=men, A = men
Hal=le = lu=ja = ! Hal=le = lu=ja = ! Hal=le=

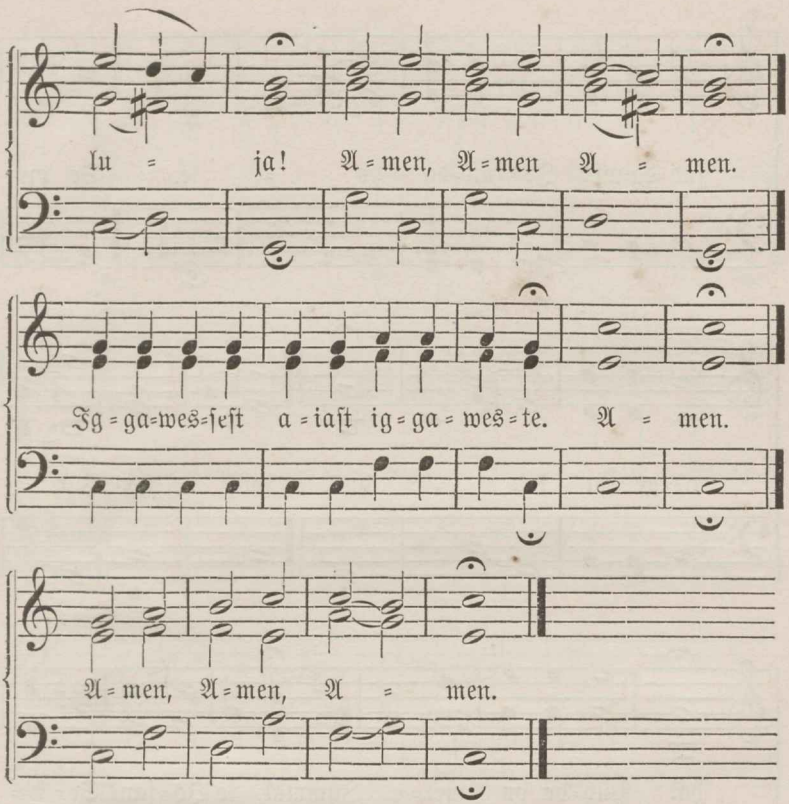

Pühha öhto söma aial.

2.

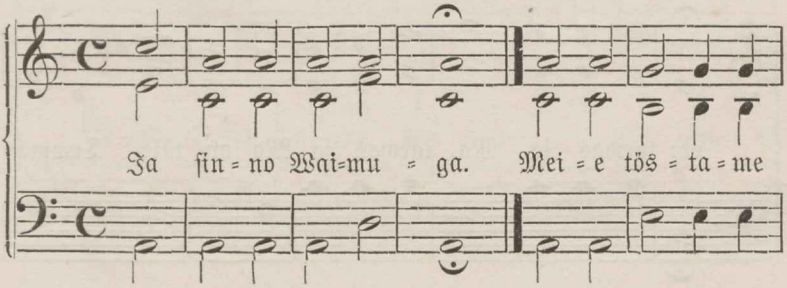

süd=da=med Is=san=da po = le. Se on

öi=ge ja koh = hus. Püh = ha! Püh =

ha! Püh=ha on mei=e Jummal, se Is=sand Se=ba=

ot; taewas ja Ma, taewas ja Ma on täis Temma

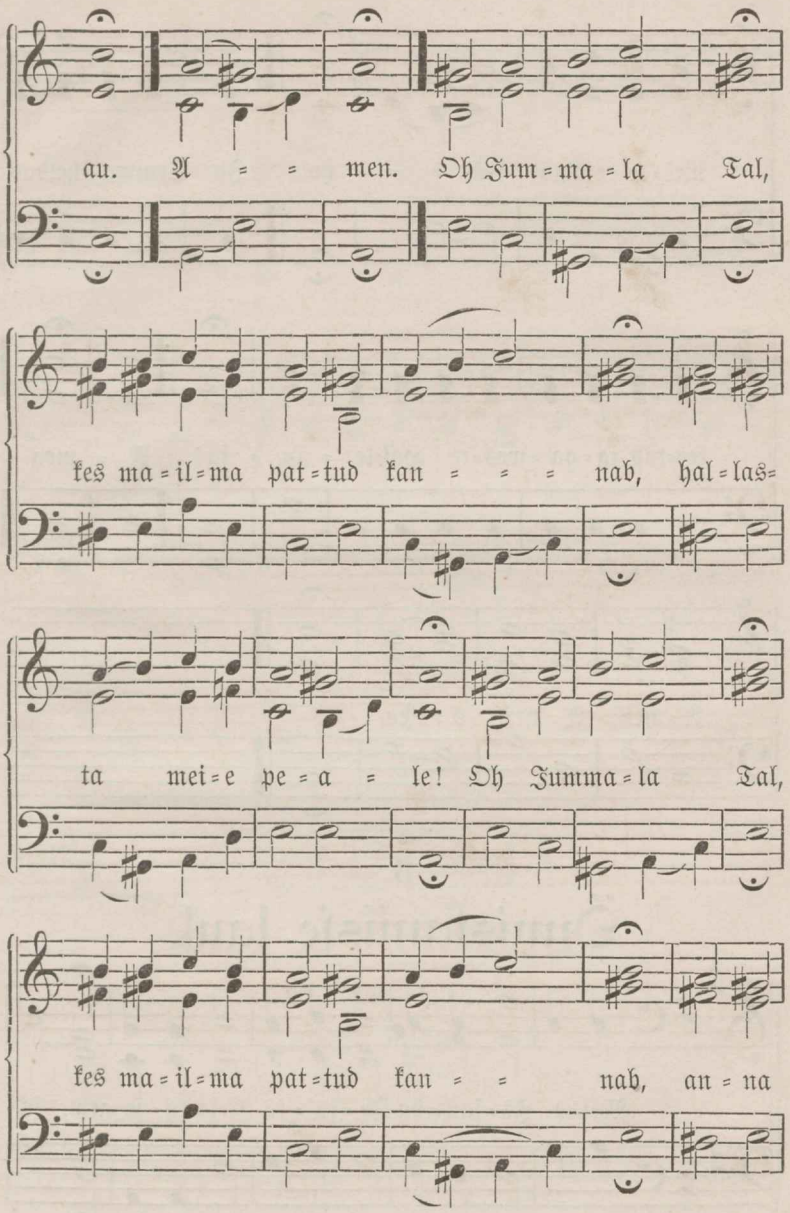
au. A = = men. Oh Jum = ma = la Tal,
kes ma = il = ma pat = tud kan = = = nab, hal = las=
ta mei = e pe = a = le! Oh Jumma = la Tal,
kes ma = il = ma pat = tud kan = = nab, an = na

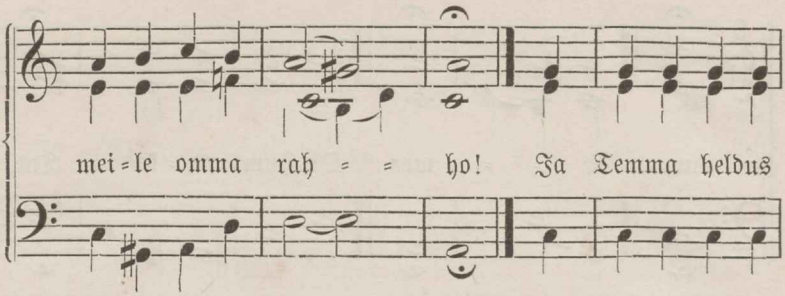

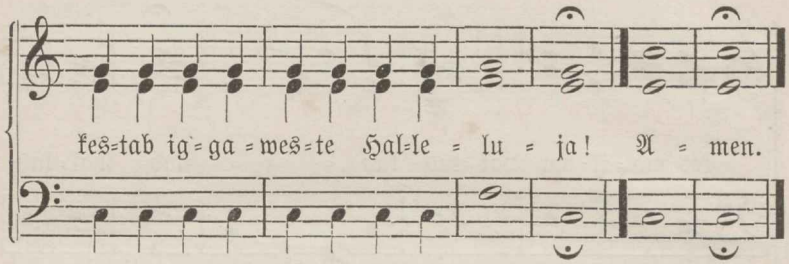

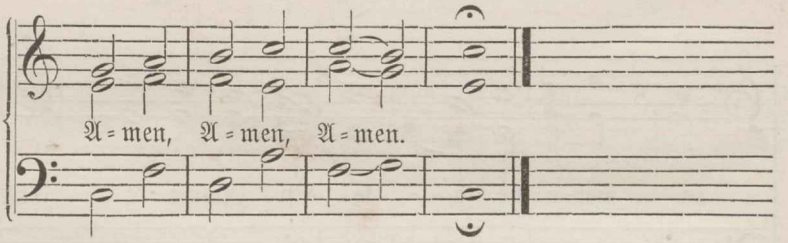

3.

Önnistanüsse laul.

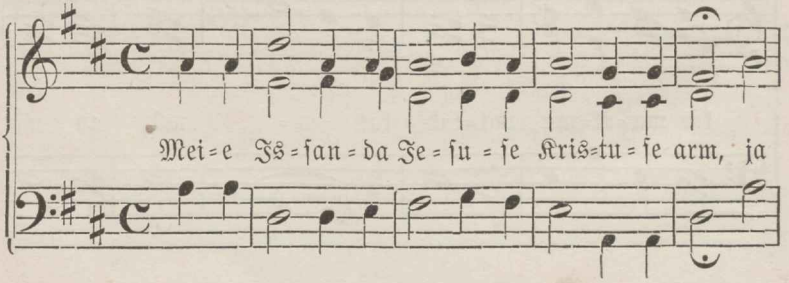

Jum=ma=la ar=mas = tus, ja Püh=ha Wai=mo os = sa=

sa = mi = ne se ol = go mei = e mei = e kei = ki = de=

ga, A = men.

Juhhataja.

Laulo num.

A.

Ärkage ni wahhid hüüdwad . . 81
Armas Jesus awwita 35
Arm kes sa mind 32
Au kitus olgo iggawest 23

E.

Eddasi, eddasi 74
Eks mo kohhus tänno tehha . . 24
Eks sa heida karjane 66
End näita koidotäht 84
Et tulge kokko pattused 43

H.

Helde Jesuke 67
Hinge peiuke 68

J.

Jerusalem sa körge taewa . . . 82
Jesukest ei jätta ma 69
Jesus kutsub pattusid 44
Jesus Önnisteggia 77
Jesus oh aita et wöimust . . . 59
Jesus rönustaja 70
Jesus surma ärrawöitja 11
Issand ommo wihha sees . . . 45
Jummal ma ja taewa Loja . . 85
Jummal olgo täunatud 36

K.

Kes Jummalat ni lasseb . . . 29
Köige ahhelate murdja 52

Laulo num.

Köik kallis hinge önnistus . . . 50
Kuis pean wastowötma 1

M.

Ma armastan oh Jummal . . 55
Ma laulan suust ja süddam. . . 25
Ma ollen ristitud ja soga . . . 40
Ma tahhan jätta mahha 78
Ma tullen taewast üllewelt . . 4
Ma waene muld kes patto . . 46
Meil' omma sönna kinnita . . 71
Meil tulleb abbi Jummalast . . 75
Miks mo südda ennast 60
Minno südda rönustelle 41
Mis olled sinna armas Jesus . 12
Mis waewab sinno süddant . . 30
Mo ello Kristus isse 79
Mo järrel hüab Jesuke 61
Mo südda ärka ülles 86
Mo südda olle üllewel 17

N.

Ni sündko minno assi 31
Nüüd hingwad innimesed . . . 88
Nüüd Jummalale auustust . . 5
Nüüd ollen minna pöhja . . . 33
Nüüd on meil pääw jo löpp. . 89
Nüüd paistab meile kaun. . . . 76
Nüüd ristirahwas laulage . . . 34
Nüüd surnokehha mattame . . . 80
Nüüd tehke körgeks wärraw . . 2
Nüüd wötkem Jummalale . . . 87

Laulo num.

O.

Önnista ja hoia 90
Oh anna tuhhat keelt 26
Oh jätta mind so ommaks . . 37
Oh Jesuke so järrele 20
Oh Jesus armo walgus 47
Oh Jesus Kristus tulle sa . . . 38
Oh Jesus römo saatja 42
Oh Jesus sinno wallo 13
Oh Jesus üllem abbimees . . . 48
Oh Issa taewa rigi sees . . . 56
Oh Jummal sinno peal 62
Oh Jummal tulle armuga . . . 39
Oh meile Issand Jesus 72
Oh pallugem ja laulgem . . . 9
Oh pühha Waim meil' tulle . . 21
Oh sa ello Waim meil' tulle . 22
Oh süta Tal 14
Oh töstkem omma heale 18
Oh wagga Jummal kes 53
Oh wata innimene 15
Oh wötkem Jummalat 27
Oh wöttlejad et käige peale . . 63

P.

Pühha Jesus päikfest walgem . 54

Laulo num.

R.

Römustes mo südda kargab . . 6

S.

Sa koidotäht sa minno kroon . 10
Se aeg on töest ukse ees . . . 83
Se pääw nüüd meile kätte . . 19
Sion kaebab sures häddas . . . 73
So pole Issand süddamest . . 49
So söime jures seisan ma . . . 7
Sull' sull' Jehowa tahhan . . . 57
Suur ja ustaw on se sönna . . 51

T.

Tänno olgo Jummalal 3

U.

Üks on tarwis armas 65
Üks rosike on töusnud 8
Üks tallekene leppitas 16

W.

Wata Jummal siin ma rum. . 58
Wötta nüüd Issandat wäggew. 28
Wöitle hästi kui sind armust . 64

1202/1180
6.50

NA4940
NA 4940
I 17
EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU
1 0100 00539220 0